

DEMİRYOLU CER İŞÇİLERİ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

Sayı 1.

YIGEL YAVAN
KÜTÜPHANESİ

Tarih Şubat 1978

OMUR-KOMÜR SAVAŞI

İşçiler, arkadaşlar:

Ülkemizde, dünyada yaşamın yükünü kömür sanayisi taşıyor günümüzde.. Fabrikaları işleten, evleri ısıtan ve daha nice işte kullanılan kömür, binlerce işçi tarafından omur-kömür savaşı sürdürülerek üretiliyor. Binlercesi de makinalarla Lavvarlara taşıyor, bu kömürü ayıklıyor, temizliyor, üretimi düzenliyor. Yeraltından çıkarılan kömürü kullanılabilecek niteliğe dönüştürüyor emekleriyle...

Arkadaşlar,

Biz de bu üretim mekanizması içinde omur-kömür savaşı sürdüren bir bölüğüz. Nice sorunlarımız var, dağ gibi dertlerimiz.. Neden mi? Kömürü üretmek, yakmak kadar kolay değil de önden. Can pahasına yapılıyor bu iş.. Ügruna omur tükettiğimiz bu işte sorunları çözmek gerek. Bunun için tek bir yol var önümüzde: Birlik ve mücadele.. Nasıl ki, kollektif bir çalışmayla kömürü üretiyorsak, daha iyi bir yaşam için de birlikte mücadele edelim. Daha iyi örgütlenerek, birliğimizi pekiştirerek yolumuzda yürüyelim...

Arkadaşlar,

Bundan sonra bir bülten çıkarıyoruz. Amacımız ise şudur: Sendikamız üyesi işçiler arasında birliği pekiştirmek.. İşyerlerindeki sorunlara bir çözüm bulmak.. Çalışma düzenindeki aksaklıkları ortaya çıkarmak.. Sendikamız gibi bu bültende hepimizin malıdır. Burada hepimiz söz hakkına sahip olalım. İşyerlerindeki aksaklıkları, çalışma koşullarını, sorunları birbirimize iletelim. Hep birlikte düşünerek çözüm arayalım. Mücadele edelim.. Dertlerimiz, sorunlarımız aynıdır. Acılar ve umutlarımız birdir. Kurtuluşumuz ortaktır.

"Yanan kömür, kızan demir, örse çekiç vuran biziz.."

Başkan

Fehmi EROĞLU

Sahibi : Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü : Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri : E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

sorunlarımız

-2-

LAVVAR SAHASI YETERİNCE AYDINLATILMALIDIR

Demiryolu servisinde, İstasyon binası ile Lavvar arasında geniş bir manevra sahası bulunuyor. Burası, manevraların sürekli yapıldığı yerlerden biridir.

Bu saha yeterince aydınlatılmamıştır. Buda heran bir iş kazasının meydana gelmesine ve arkadaşlarımızın yaralanmasına hatta ölmesine neden olabilir. Nitekim birkaç gün önce arkadaşlarımızdan biri, söz konusu edilen yerde ayağı halatataklarak düşmüştür. Kafasını demir yolunun rayına çarpması sonucu ağır yaralanmıştır.

İş gereği sürekli vagon kesip bağlanıyor, Yollar arasında manevra yapılıyor. İş sürdürülürken Şeftren, Gardfreni, Gardfren ise bastığı yeri göremiyor. Makinist'e gelince, ancak arkadaşları yerine baykuş gibi karanlığı seyredebiliyor.

Oysa lavvar manevra sahası yeteri kadar aydınlatıldığında, kaza ihtimalini büyük oranda ortadan kaldırır. Buda arkadaşlarımızın güvenlik içinde çalışmasını sağlar.

GÖMLEK İLE ELBİSELER İŞ VE BEDENE GÖRE YAPILMALIDIR

Müessese her yıl Gömlek ve Resmi iş elbisesi veriyor. Ne yazık ki, bunlar hiç bir zaman iş ve bedenimize uymadı. Elbiselerin tümü yardım sevenler de geliş güzel diktiriliyor. Verilen elbiseler üç boy halinde. Öyleki, iri-yarı bir arkadaşımıza bazen çocuk elbisesi kadar küçük, diğetine ise deyim yerindeyse çuval gibi elbise düşüyor. Bir birini zıttı elbiseleri pek öyle değiştirme olanağında yok. Çoğu kere verilen elbiseleri kendi paramızla özel terzilere yaptırıyoruz. Buda ayrı bir yük oluyor kamburumıza. Baza arkadaşlar ise dikilmiş elbise yerine Kumaş alıyorlar. Halbuki Müessese Yardım Sevenler'e dikiş ücretini tam olarak ödediği halde, buda Yardım Sevenler'in çıkarı oluyor.

Bu bakımdan, arkadaşlarımızın ölçüsü alınmalı ve elbiselerin provası yapılmalıdır. Çoğu kere ayak topuğundan geçmeyen pantolon paçaları yeniden sırtımıza maliyet olmasın.

Gömlekler ise ayrı bir dert. Bütün gün Kömür tozuyla boğuşuyoruz. Verilen Gömleklerin rengi ise bombayoz. Bir kaç saat içersinde renk değiştirerek giyilemez durumda kalıyor. Beyaz yerine işe uygun renkte gömlek verilmesini istedik.

Sendikamız yöneticileri, bu hususlarda Ulaştırma Müdürlüğüne şifai ve yazılı olarak baş vurdular. Yöneticiler gömleklerin ve iş elbiselerinin düzeltileceğine dair teminatta bulundular. Ancak bu güne kadar herhangi bir gelişme olmadı. Elbiseler yine ölçsüz ve provasız. Gömlekler yine Kefen bezi renginde, Kolları bilek yerine dirseklerde..

Gömlek ve iş elbisesi Sosyal hakkımızdır. Bu hak ise elbette bizlerin yararına olmalıdır. Gömlekler giymek için alınır, Evde çocuk bezi yapılsın diye değil.

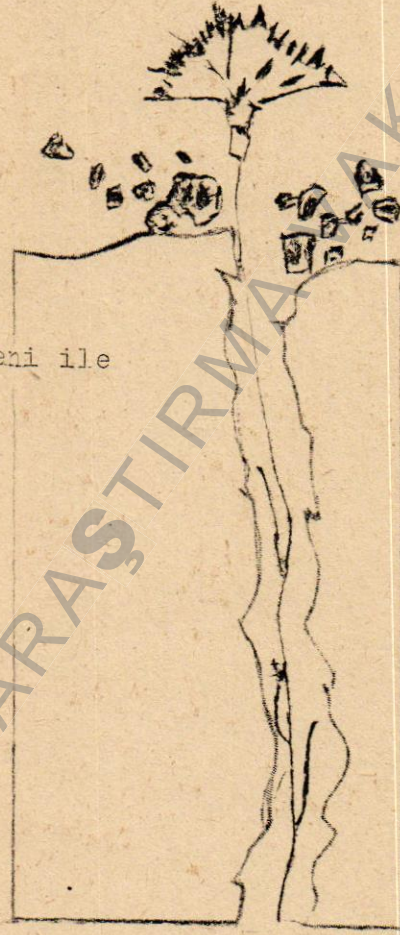
Yöneticiler durumu dikkate almalı, işe ve bedene uygun gömlek ile elbise verilmelidir.

KARABÜKLÜ SEBO

Eli kazma tutar
Karabüklü Sebonun
Eli kürek tutar
150 metre altında yerin
Eli kazma vurur/Kürek atar
Böğünde karabüklü sebonun
Yiğitni yiğit biryürek yatar

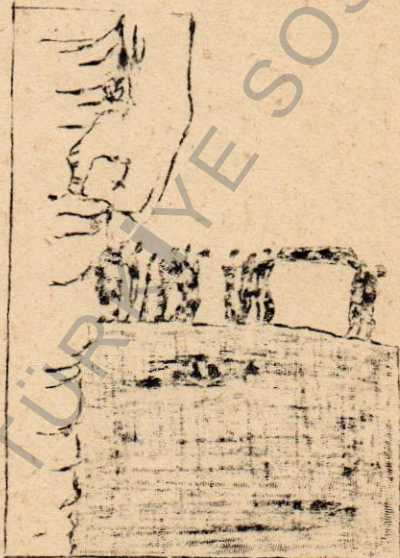
Ocak derin
Maden kara
Hava pis
Ciğerine dolan toz
Üretebilmek için hazırlıyamadığı hedene ile
Çık borusu çaldığında
Ölüsü çıkar Sebonun
Maden ocağından
Ve ertesi gün
Gir borusu çaldığında
Ölüsü girer Sebonun
Maden ocağına

Çoğu geceleri öksürür Sebo
Simsiyah balgamıyla
Ciğerleri ağzından
Çıkacak gibi olur
Çoğu geceleri kıvrılır üstlerinden
Etinden et
Kopacak gibi olur
Ve geceleri uzarı verir sebonun
Ölüme adım, adım
Yaklaşır gibi olur

Ve batır/çarkların her dönüşünde
Kahrolur
Yitirir Direncini
Yıkılır/ölesi gelir
Ve yamanır dirence karabüklü sebo
Ölün karanlıklarından
Yiğit sabahlarına
Direnir/yaşama gelir
İnce kıyım tahta talaslar gibi
Yortulmuş bedeniyle
Kahrolur Sebo
Bunca verdiklerine karşın
Alabildiklerine...Alamadıklarına...

Eli kazma tutar
Karabüklü sebonun
Eli kürek tutar
150 metre altında yerin
Eli kazma vurur/kürek atar
Böğünde karabüklü sebonun
Yiğitni yiğit
Bir yürek yatar
Bir yürek...
Yürek bu be.
Atarmı atar...

ÜYELERİMİZDEN HABERLER

BOĞUM:

- Demiryolu Cer Servisinde çalışan Mak.yağcısı ve Sendikamız üyesi Yüksel Ergün'ün 10.1.1978 günü erkek çocuğu Dünya'ya geldi.Sabahattin adı verildi. Revizör İsmet Yeğen'in 5.1.1978 günü kız çocuğu Dünyüya geldi.Çiğdem adı verildi.Mak.yağcısı Nazmi Saral'ın 25.1.1978 günü erkek çocuğu Dünya'ya geldi.Ali adı verildi.
- İdari Ve Resmi İşler Müdürlüğünde çalışan Şaban Akdağın 24.1.1978 günü erkek çocuğu Dünya'ya geldi.Kemal Adı verildi.Mustafa Ekşi'nin 10.1.1978 günü bir kız çocuğu Dünya'ya geldi.
- Geleceğin aydınlık ve mutlu olması istemiyle,yavrulara uzun ömürler diler, ana ve babaları kutlarız.

MUTLULUK:

- Demiryolu Hareket Servisinde çalışan ve Sendikamız üyesi,İsmet Orhan ile Dikiş ve nakış öğretmeni Ayşe Yıldız nişanlandılar.Bençleri kutlarız.

EMEKLİLER:

- Demiryolu Cer Servisinde çalışan ve Sendikamız üyesi Makinist Şükrü Aksoy, Vagon yükleyicisi Ramazan Gedik,Makinist Hasan Candan,
- Demiryolu Hareket Servisinde çalışan İstasyon memuru Zeki Ünal,İstasyon memuru Behnan Amasralı,Şeftren Mustafa Karataş,Şeftren Cemal Yıldız,Şeftren Adil Bilim,Demiryolu Bakım Servisinden Çalışan Dursun Gökçınar,
- Karayolu servisinde çalışan sürveyan Muhammet Kaya,Soför Şaban Kasap,
- E.K.İ.Yayla konağında çalışan Mehmet Ceylan Ocak 1978 de emekli oldular.
- İş güvenliğinin ve hatta can güvenliğinin sağlanmadığı ağır çalışma ve yaşam koşullarında,ömürlерinin büyük çoğunluğunu tüketen bu arkadaşlara yaşamalarının yeni döneminde mutluluklar dileriz.

ÜYELERİMİZE AÇIKLAMA

İşçi arkadaşlarımızın geçen ayki dekontlarında Sendikamız adına 30 lira kesildi.Buda arkadaşların çeşitli şikayet ve eleştirilerine neden oldu.Her ay dekontlarında çeşitli kesintilerle karşılaşan işçi arkadaşlarımızın bu konudaki şikayetleri elbetteki haklıdır.

Ancak Sendikamız tarafından kesilen 30 liranın 20 lirası zaten üye aidatıdır. Geriye kalan 10 lira ise,Yardım yönetmenliğimizce belirtilen hususlar dahilinde kesilmiştir.Yardım yönetmenliğimiz bu hususu şöyle açıklamaktadır.

"Sendika mensubu tüm üyelерden emekli olan her üye için ayrı,ayrı 5 lira kesilerek tutarı aynen emekli olan üyeye verilir."

Ocak ayı içinde yardım yapılması gereken 6 üyemiz emekli oldu.Bu durumda her üyeden emekli olan bir arkadaş için 5 lira kesmek gerekiyordu.Oysa 6 arkadaş emekli oldu.Bunun için her üyeden 30 lira kesilme durumu ortaya çıktı.Yekünün fazla olmaması için 30 lirayı üç aya bölerek 10 ar lira kestik.Aidat dışında yapılan 10 liralık kesintinin hikayesi kısaca budur.

Bu bakımdan arkadaşlarımız,durumu hoşuntulukla karşılamalıdır.Ayrıca butür ortaya çıkabilecek durumların yanlış anlaşılması için,durumu açık yüreklilikle Sendikamıza bildirmelidirler.

DEMİRYOLU CER İŞÇİLERİ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

Sayı _____
2

Tarih _____ Mart 1978

C A N P A Z A R I

İşçiler, arkadaşlar,

Zonguldak Maden Havzasında çalışan 60 bin işçi için yakında toplu iş sözleşmesi yapılacak. Sendika ve işçiler hazırlıklara başladı. İşçi sınıfının mücadelesi ile sağladığı sözleşme hakkını gene kullanacağız. Ancak bu konuda sözleşmeden önce, bugün önemli bir duruma değinmeniz gerekiyor:

Bir kere, halen geçerli sözleşmenin sayısız hükümleri uygulanmıyor. Tümümüz açısından yaşamsal(hayati) önem taşıyan İşçi Sağlığı ve İş güvenliği hükümleri, birçok yasalar gibi rafa kaldırılmış durumda. İşveren, büyük güçlükler çıkardıktan sonra onayladığı(!) sözleşmeyi dün gibi bugün de ihlal ediyor. Örneğin şu madde var:

"Madde:32- EKİ, işçilerin sağlığını ve iş güvenliğini koruma yönünden bütün yasa, tüzük, yönetmeliklerin ilgili hükümlerine şartsız uymayı ve onları uygulamayı, her işyerinde işçilerin sağlığını ve güvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmayı kabul eder."

Bu arada yasalardan yalnızca birine bakalım:

İŞ KANUNU-Madde:73-"Her işveren, işyerinde işçilerin sağlığını ve iş güvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmak ve bu husustaki şartları araçları noksansız bulundurmakla yükümlüdür."

Oysa, işverenlerin yaptığı hiç de öyle değil. Maden ocaklarında, fabrikalarda iş güvenliği sağlanmıyor. Her yıl yüzlerce işçi kardeşlerimiz ölüyor. Makinalar celat, işyerleri can pazarı...

Sadece Zonguldak maden ocaklarında 30 yıl içinde 180 bin iş kazası meydana geldi. 200 bin işçi yaralandı ve 2 binden fazlası öldü. Geçen yıl 47 işçi ölürken, daha bu yıl iki ay içinde 10 maden işçisi can verdi.

Görülen şudur: Maden ocaklarında yıllardır can güvenliği yok. Sözleşme, yasa, yönetmelik tümü ayaklar altına alınıp çiğneniyor.

Bu bakımdan, yeniye başlamadan şimdiki sözleşmenin uygulanmasını sağlamak gerek. İşveren yıllardan beri sözleşmede hükümleri kabul ettiğini(!) söylüyor. Ardından sadece ücret zamlarını uyguluyor. Ücretler de denize dökülen ufak bir nehir gibi, devalüasyon, hayat pahalılığı içinde eriyip gidiyor.

Kısacası, bizim için ücretlerin yanı sıra en önemli sorun iş ve can güvenliğidir.

Fabrikalar, ocaklar can pazarı olmasın. Sözleşme ve yasalar uygulansın!. İşyerlerinde iş ve can güvenliği sağlansın!...

BASKAN
FEHİMİ EROĞLU

Sahibi: Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü: Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri: E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

SORUNLARIMIZ

BANYO VE SOYUNMA DOLAPLARI YAPILMALIDIR

Ereğli Kömürleri İşletmesinde, Ocaktan sonra en ağır ve tehlikeli işyerlerinden biride demiryolu'dur.

Havzanın çoğu işyerlerinde olduğu gibi, demiryolunda da işçi sağlığı denen birşey yoktur. Beş yüze yakın işçinin çalıştığı demiryolunda ne banyo ne de soyunma dolapları var.

Sekiz saat devamlı yağmur, çamur, toz-toprak ve kömür tozu ile boğuşuyoruz. Vardiya sonunda ocaktan çıkan işçilerden farkımız yok. Sekiz saat sürekli çalışıp O günkü işgücünü tamamen tüketiyoruz. Vardiya sonunda yıkanmak da elbette hakkımızdır. İşe geliş-gidişlerde iş elbiselerimizi koyacak soyunma dolapları da yok.

Halbuki işyerimizde banyo ve soyunma dolaplarını yapmak için elverişli yer var. Üstelik Ana Sendikamız Zonguldak Maden İşçileri Sendikası (ZMİS) ile EKi arasında imzalanan 7. Dönem Toplu İş sözleşmesi, sağlık konusunda şöyle der: "Madde: 32-E.K.İ. her işyerinde işçilerin sağlığını ve güvenliğini sağlamak için gerekli olanı yapmayı" kabul eder.

Üretinde en büyük katkısı olan biz demiryolu işçilerinin bu durumu göz önüne alınmalı ve servisimizde banyo ve soyunma dolapları yapılmalıdır...

TUVALET İÇİN SIRA YA GİRMEK GEREK

Demiryolunda tuvalet sorunu da ayrı bir dert. Burada tuvalet'e gidebilmek için hele gündüz vardiyalarında mutlaka sıraya girmek gerekiyor. Koca serviste birtek tuvalet var. Tuvalet konusunda en çok zorluğu çeken makina personeli arkadaşlarımızdır. Bazan Asma bölgesinden gelip hemen Kozlu'ya gitmek gerekiyor. Bu yüzden, bazı arkadaşlarımız sırada bekleme nedeniyle zorunlu ihtiyacını gideremedi işe koşuyorlar. İnsanın zorunlu ihtiyacını karşılamadan çalışması tabiki gülünç birşeydir.

Yöneticiler durumu dikkate almalı ve demiryoluna ihtiyacı karşılayabilecek kadar tuvalet yapılmalıdır.

HANI DİNLENME YERİ

Bir başka sorun daha var. Çayocağı...

Bu, günlerden beri bir dert oldu başımıza. Bir çayocağı nasıl dert olur diyeceksiniz. Anlatalım. Bizim işyerinde tek bir dinlenme yeri var. Ne park ne bahçe ne de başka şeyler. Sadece bir çayocağı var. Bu ise bir süre önce kendi olanaklarımız ve demiryolu bakım servisinin yardımı ile oluşturuldu. Bir süre üç vardiya, daha sonra iki vardiya çay içebiliyorduk. İş başlanada ve iş bitiminde şöyle 10-15 dakika oturup donmuş vücudumuzu bir yudum çayla ısıtabiliyorduk. Sonra bir gün geldi efendilerden biri, çayocağında çalışan arkadaşlarımızdan birini aldı. Böylece iki vardiyada paramızla içtiğimiz çay, bir vardiya'ya indirildi. Gündüz. Yani şeflerin ve diğer yöneticilerin vardiyasına. Oysa, ZMİS ile EKi arasında imzalanan Toplu İş sözleşmesi şöyle der: Madde: 30-E.K.İ. Dinlenme yeri olmayan işyerlerinde mevzuata göre dinlenme yeri yapmayı" kabul eder. Biz vaz geçtik bir çok dinlenme yerlerinde Çayocağı bile çok görülüyor. Deyim yerindeyse, Allaha revanmadır. Bu...

"YAŞLI BEYGİRLER"YA DA EKİ LOKOMOTİFLERİ

Kömür, Yeraltında binlerce işçi tarafından vahşi doğadan alınıp, bir savaş sonucu yeryüzüne çıkarılır. Kan, gözyaşı ve alınteri ile üretilen karacelmas, yeryüzünde bir başka savaşla ulaştırılır insanlara, fabrikalara...

Bu savaşın adı Ulaşım'dır, ve kahramanları demiryolu işçileridir, Vani makinist, yağcı, gardfren, şeftren, tamir ustaları ve daha niceleri...

Ereğli Kömürleri İşletmesinde de kömür ulaşımını üstlenen demiryoludur. Ocaktan çıkarılan kömür, lokomotiflerle lavvarlara taşınır, işlenip ulaştırılır dört bir yana...

Ne varki, o denli kolay değil bu iş...

Çünkü, ikinci dünya savaşından çıkmış tankları andıran lokomotiflerle kömür ulaşımı yapılıyor. 7 lokomotif gün yirmi dört saat 25-30 bin ton kömürü bir o yana bir bu yana taşımakla yükümlü. Ancak yarısı doğru dürüst çalışabiliyor.

Şimdi bu çalışan makinalara bakalım:

KÖR-TOPAL MAKİNA

Parlar aydınlatma özelliğini kaybetmiş. Makinalar karanlıkta "el yordamı"yla yürüyor. Ekzoslar aşınmış. Bu yüzden dışarıya püskürtülmesi gereken zehirli gazlar, makinistin bulunduğu bölüme giriyor. Bu ise tahmin edeceğiniz gibi tek şey neden olabilir: Zehirlenme...

Özellikle 6001 nolu makinada heran zehirlenme olabilir. Bu da nereden çıktı demeyin. Daha geçen hafta makinist arkadaşlardan biri, "BEN BU MAKİNADA ÇALIŞMANI, YOKSA ZEHİRLENİRİM, DÖRT ÇOCUĞUM AÇIKTA KALACAK" dedi. Dedi ne oldu?

Yöneticilerden biri, makinisti zehir saçan makinadan aldı ve yerine başka bir arkadaşı görevlendirdi. Lokomotif ise yeni elamanıyla sefere çıktı. Ancak birkaç gün sonra arkadaşlar zehirlenecekleri gerekçesiyle bu makinada çalışmayacaklarını belirttiler. Bundan sonra makina lokomotif atölyesine gönderildi.

Diğer üç makina ise vardiya boyunca en az on kez su alıyor. Oysa daha önce-leri bir kez alınan su yetiyordu. Bazan, seyir halindeki makina "zink" diye duruyor susuzluktan. Bu sefer yüzlerce metre öteden tenekelerle su getiriliyor.

Öteki makinaya gelince, sadece Devlet Demiryollarına kömür götürebiliyor. Ayrıca bu makinanın hava freni yetersiz. Yaklaşık on vagon çekerken en fazla üçüne hava bağlanıyor. Böylece binlerce tonluk vagonlar DDV sahasına frensiz götürülüp getiriliyor.

Kısacası, makinaların elle tutulur bir yanı kalmamış. Kimi kör, kimi topal, kimi sağır. Hangisinin ne zaman, nerede, ne olacağı belli değil...

Durum böyleyken, son günlerde bu makinalar hakkında çeşitli şeyler yazılıyor. An Sendikamız ZMİS (Zonguldak Maden İşçileri Sendikası) yayın organında demiryolu ve lokomotif Atölyesi hakkında bazı yazılar çıktı.

Bunlara bir bakalım isterseniz:

"Lokomotif Atölyesinde yedek parça yok. Bir lokomotifi tamir etmek için bir diğerinin arızalanması lazım."

Hakçası, bu.. Doğru söze ne buyrulur. Durum aynen söyledikleri gibidir.

Bizim açımızdan doğru olan bu sözlerin peşinden, bir atölye şefinin Müdürümüze düzdüğü övgüler yer alıyor. Üst yöneticilere yaranmak için; arızalar nedeniyle sekiz saat zorlukla karşılaşılan makinist, yağcı ve diğer arkadaşların durumu göz ardı edilerek şu laflar edilmiş:

"FİLİPİNLİ DOKTOR"

"...Seneler öncesi Avrupa'ya sipariş edilen yedek parçalardan çoğunun gelmediği halde lokomotiflerimizi yedek parça bekler durumunda bırakmayıp kırılan bozulan organlar üzerinde yeni buluşlar ve üstün gayretler sarfederek lokomotiflerimizin eski senelere nazaran daha sıhhatli çalışmaları temin edilmiştir."

"...Dış piyasada ve iki sene merkez atölyesinde gördüğüm mesleki ve idari tecrübelerimi atelye personeline sergileyip makina organları lokomotif bakım, arıza bulup giderilme metodlarını çıkarıp ilgili kişilere dağıtarak daha bilinçli çalışmalar temin edilmektedir."

İlkin, bu Türkçe'den nasibini almanmış "söz incisi"ne dokunmadan şunu belirtelim. Herifcioğlu kendini "Filipinli bir doktor" sanıp yedek parça bekleyen makinaları "yeni buluşlarıyla" tamir edebiliyor. Yani "bıçaksız, makassız ameliyat."

YALANCININ MUMU...

İkincisi, kendisinin de başka bir bölümde söylediği gibi makinalar 57 yıllık. Ne varki sandığı gibi, yıllarca kullanılan bir makina eskisinden yeni olanmaz. Onun deyimiyle "sıhhatli" çalışmaz. Nasılki, yıldı atı seğlâvi kısarak olmuyorsa...

Bu arada şunu belirtelim. Biz atölyede çalışan arkadaşlarımızın tükettikleri işgücünü ve başarılarını yadırganıyoruz. Yaşlı beygirleri andıran bu lokomotifler, hâlâ çalışıyorsa, elbette arkadaşlarımızın yaratıcı güçlerinden dolayıdır. Bizim karşı çıktığımız nokta, gerçeklerin düpedüz saptırılmasıdır.

Nitekim, Deniryolu İşletme Şefi Hayati Kavuncu'nun bu konudaki sözleri gerçeklerin ne denli saptırıldığını ortaya çıkarıyor. Şef Hayati Kavuncu, büyük bir açık yüreklilik ve dürüstlikle şunları söylüyor.

"...Eldeki mevcut makinalar gücünü kaybetmiş ve istenilen randımanı vermiyorlar."

Kim övgü dizerse dizesin, "yaşlı beygirlerin kahrını ipini çeken köylü bilir."

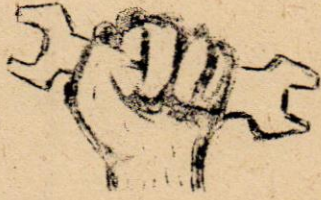
Kısacası, makinalar çalışırken makinistlere, bozulurken de atölye personeline işkence ediyor. Tamirci arkadaşlar çoğu kere gece yarısı evlerinden işbaşına getiriliyor. Doktorun "aletsiz yapıyorum" dediği organların arızalarını, saatlerce kan ter içinde geçici olarak giderebiliyorlar.

Ve arkadaşlarımız bu "kırık-dökük" makinalarla kömür ulaşımını sağlıyor. Yani, yeldeğirmenine karşı savaşılan Donkişot veya ölüm saçan kovboylara karşı direnen şeriflere benziyoruz. Kelle koltukta..

Sonuç olarak şunu belirtelim: Yıpranan makinaların yerine yeni makinalar getirilmelidir. Yedek parça sağlanmalıdır.

Makinalar üretim için gereklidir.

En önemlisi işçilerin can güvenliği gereklidir.

KÖKENİN İŞÇİ

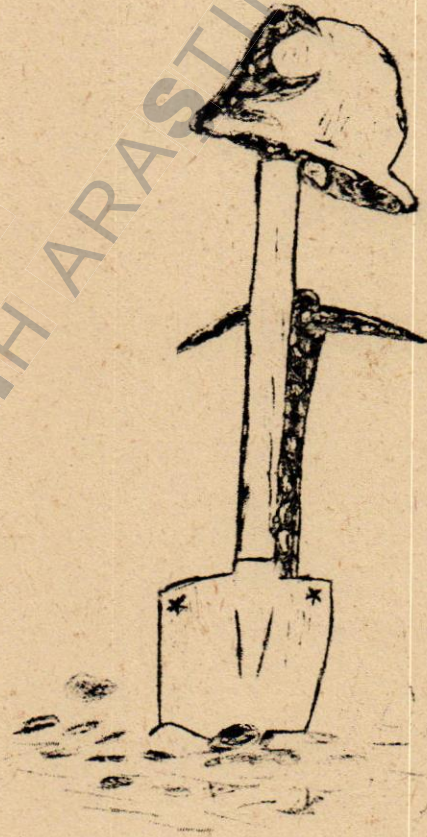
.....
İşçi çocuğuyum arkadaş
işçiyim taa kökenden
bilincime ulaşma uğraşındayım
istiyorum ki, her işçi böyle olsun
olsun ki, bilelim, tanıyalım bizi sömürönliri
boşa akıtmıyalım alınterimizi
hakkımızı almadan
vermiyelim emek gücümüzü...
.....

ZİYA AKDEMİR

AĞITSI BİR KARANLIĞA TÜRKÜ

.....
İşte bu Zonguldak varya
bu kömür karası
bu yürek yarası yer
hatırlatır insana
güneşsiz bir karanlığı
biraz da ağıtsı
yani beşgünde bir ölüm
hergün 22 yaralı
yilda 76 can
ağıtsı bir karanlıkta
güneşi görmeden
ulaşmadan evindeki sofrasına
öpmeden karısını
bir karanlığın içinden
gidiyor bir başka karanlığa
ve gazeteler yazıyor
dışarda 60 yıl dayanan bir ağaç direk
bu korkunç karanlıkta 6 ay dayanıyor diye
ya insan kardeşlerin
ya bu maden işçileri
nasıl dayanıyorlar
bu 52 bin ağaçlık gür orman
nasıl da yokoluyor 5 günde bir
.....

İSMAİL GENÇTÜRK

VAY KURBAN

.....
Sepetçioğlu'n bir kömür işçisidir,
Mavzer değil, kürek tutar Urfalı Nazif,
Mal, haraç-mezattır,
Can, pazar-pazar.
Kırmızı, ak ve esmer,
Yumuşak ve sert buğdaları
Yaratan ellerin sahibidir bu,
Kör boğaz, nafaka uğruna,
Haldan düşmüş, tebdil gezer...
.....

ABTETED ARİF

DEMİRYOLU CER İŞÇİLERİ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

Sayı 3

Tarih nisan 1978

KÜLTÜR VE
KURUMSAL

KÖMÜR İŞÇİSİNİN İŞİĞİ
SÖNME SIN!

KÖMÜR İŞÇİSİNİN SESİNE
ARTIK KULAK VERİLMELİDİR..

ZONGULDAK KÖMÜR HAVZASINDA
ÇIKARILAN HER KOVA KÖMÜRDE
BİR DAMLA İŞÇİ KANI VARDIR..

MADEN KAZALARI
MADENCİNİN KADERİ DEĞİLDİR..

OCAKTA BİR BAĞ DEMİRİ 5 SENE DAYANMIYOR
BİR İŞÇİ 25 SENE NASIL DAYANSIN..

ONLAR, BİR TAMAM İNDİKLERİ KUYULARDAN,
YİNE BİR TAMAM YERYÜZÜNE ÇIKMALI,
VE GÜN İŞİĞİNA ULAŞMALIDIRLAR!..

Sahibi : Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü : Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri : E.K.i. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

KÖMÜR İŞÇİSİNİN YAŞAM SAVAŞI

Kömür..Vagonlar dolusu kömür..Isınmak,aydınlanmak,hareket edebilmek için kömür..Demir Çelik fabrikaları ve santraller için vagonlar dolusu kömür...

Kömür geçmişte de enerji kaynaklarının başında geliyordu.Avrupa'da sanayinin doğuşu sırasında kurulan fabrikalar ve imalathaneler kömürle işliyordu.Vapurlar ve şimendiferler kömür yaklıyordu.Buhar makinaları kömürsüz olmu yordu.Bu nedenle,fabrika sahiplerinin kömüre olan ihtiyaçları gitgide arttı yordu. (...)

Osmanlı İmparatorluğu toprakları,1838'de imzalanan bir ticaret antlaşmasıyla,İngiltere'nin açık pazarı haline geldi.Zonguldak havzasında 10 yıl sonra açılan ilk kömür ocağının işletme hakkını da İstanbul'daki İngiliz sarrafları aldılar.Daha sonra ülkede Almanların etkisi arttı.1898'de Almanya sanayisinin temsilcisi Doche Bank'la,İstanbul-Bağdat Demiryolunu yapan (...) Anadolu-Bağdat Demiryolu Şirketine Osmanlı Devleti sınırları içinde her türlü maden arama hakkı tanındı.

KUMPANYALAR ÜÇ GÖBEK İŞÇİYİ KIYIP BİTİRDİ

Artık,kömür havzalarında 92 yıl boyunca hep yabancı kumpanyalar egemen olacaktı.İngiliz,Fransız,Alman Kumpanyaları...Hepsinin amacı birdi:Yağmalamak,habire yağmalamak...Zonguldak'taki en verimli kömür damarlarının insafsızca tahribi işte bu kumpanyaların eseridir.Yabancı kumpanyalar,havzada ne hak ne de hukuk dinlemişler,ve o yağma ve talan yılları boyunca,çor-çocuk demeden üç göbek işçiyi kıyıp bittirmişlerdir,Zonguldak kuyularında...

Fransızların çalıştırdıkları ocaklarda gençliğini tüketmiş eski bir madenci o günleri hatırlıyor:

"Ben,1327(1911) doğumlu,Dağüstü köyünden Mehmet oğlu İbrahim..O zamanın çalışması zahmetliydi.Parasızdı.Gece 12'den sonra çıkardık ocaktan.Yorgunluktan uyuyamazdık.Güçtü o zamanın işi.Tren yoktu,şapka-elbise yoktu.Kendi elbiselerinizle ocağa girerdik.Yani hiçbir şey yoktu.(...)Kulübelerde yatardık.(...) 12 yaşında ocağa girdim.1947'de 280 kuruş yevmiyeyle çıktım. Hem de çalışırdım it gibi.Ben de bıraktım gittim ocağı."

MÜKELLEFİYET DÖNEMİ

Zonguldak kömür havzası 1 Aralık 1940 tarihinde çıkarılan bir kanunla devletleştirilerek Ereğli Kömürleri İşletmesine verildi.Hemen iki ay sonra yayınlanan bir kararnameye havzada iş mükellefiyeti ilan edildi.

8 yıl süren mükellefiyet döneminde kömür üretimi yüzde 30 oranında arttı. Ne varki,bu artış işçilerin en ağır biçimde çalıştırılmaları sonucunda sağlanmıştı.Mükellefiyet.. ya da o günleri yaşayanların deyimiyle madenkeşlik yıllarındaki iş kazalarının yüksekliği de bunu doğrulanaktadır.

8 yıllık mükellefiyet süresi içinde kömür ocaklarında tam 659 maden işçisi yaşamlarını yitirmiştir.

İŞÇİLER ZORLA ÇALIŞTIRILİYOR

"Adım, Sabri Akdoğan. Dağüstü köyünden.. Mükellefiyet döneminde 4 sene çalıştım. Ocak için işçiye her köyden A gurubu, B gurubu diye taksim etmişler. Köy muhtarı, birgün evelinden işçilerin evlerini tek tek gezer, yarın istasyonda toplanacaksınız diye. İşçi, burada ekmeğini, yorganını sırtına alır, istasyona iner idi. İstasyonda makamındaki mükellefiyet memuruna gider, ben işçileri getirdim derdi. Köy muhtarındaki listenin aynısı, mükellefiyet memurunda da vardı. Mükellefiyet memuru, işçileri asker gibi iktimaya dizer, isim isim guruptakileri okurdu. Ondan sonra tren gelir, kömür vagonlarına işçiye yüklerlerdi." (...)

"Ocakta çalışma saati diye kesin bişey yoktu. Ne zaman işini bitirirsen çıkardın. 12, 13 saat, 14 saat. Şimdiki gibi 8 saat diye kesin bir şey yoktu. (...)" O zaman şimdikinden daha fazla iş kazaları oluyordu. Haddinden fazla iş gösterirlerdi. Kazmacı da bu işi başaramayınca, randımanı veremeyince tahkimatını, emniyetini tam yapamazdı. İle kömür vereyim diye bacaya yüklenirdi. Tahkimat'ta zayıf olduğu için şimdikinden daha fazla kaza olurdu."

HER KOVA KÖMÜRDE BİR DAMLA İŞÇİ KANI VARDIR

Devletleştirmeden sonraki 37 yıl içinde, Zonguldak kömür ocaklarındaki iş kazalarının bilançosu şudur: 37 yılda 2773 ölü.. Başka deyişle, havzada her yıl ortalama 75 işçi ölmüştür. Zonguldak kömür havzasının gerçeği işte budur!..

Zonguldak kömür havzasında çıkarılan her kova kömürde bir damla işçi kanı vardır..

Kömür.. Vagonlar dolusu kömür.. Isınmak, aydınlanmak, hareket edebilmek için kömür.. Demir Çelik Fabrikaları ve santraller için, vagonlar dolusu kömür...

İyi ama kim çıkarır bunca kömürü...

"Kara akar, Zonguldak'ın deresi
Yüz karası değil, kömür karası..
"Böyle kazanılır, ekmeğin parası"

GURUPLU MADEN İŞÇİLERİ

Guruplu işçilik, havzanın en önemli ve ilginç özelliklerinden biridir. Toplam 42 bin kömür işçisinin 26 bini böyle çalışmaktadır. Bunların tümü Zonguldak köylüklerindendir. 13'er binlik iki guruba ayrılmışlardır. Guruplardan biri, bir aylık süre ile ocaklarda çalışırken, diğer guruptakiler köylerinde dururlar. Ay tamamlandığı zaman guruplar da yer değiştirirler.

"Ben, Komal Maktaş. 23 yıldır Kilimli havzasında çalışmaktayım. Bir ay burada çalışıyorum, bir ay köyüme gidiyorum. 10 gün kendimi toparlamıyorum. Çatalağzından o tarafa gitim mi vücudum ağırlık içinde kalıyor. Şu durumda 20-25 adım koşamıyorum."

"Yeraltında çalışıyoruz. Ayakta kazmacıyız. Yarım metre sarmanın altında çalışıyoruz. İşimiz çok ağırdır madende."

(...) Köylerinde geçirdikleri bir ayı tamamlayarak, ocaklara (inecek işçiler), teslim olduklarını bildirmek ve kayıtlarını yaptırmak üzere tertip alanı denilen yerde toplanırlar. Zonguldak işçilerinin yarı-işçi, yarı-köylü niteliğini bu bekleyiş sırasında da gözleyebilirsiniz.

Aynı köyden olanlar, yakın akrabalar, dayılar, yeğenler, amcalar, bacanaklar, enişte~~ler~~ aynı ocakta çalışmak, aynı koğuşta yatmak isterler. Havzadaki uygulamada zaten bu yöndedir.

Burada aynı köylü olmak niteliği, işçi olmak niteliğinden önce gelmektedir. Kasketlerle, ratelerin bir birine karıştığı tertip alanında deftere yazılan, yatakhane, kumanya, yemek fişlerini alan ve vardiyalarını öğrenen işçiler, ocağa girmek üzere hazırlanmaya başlarlar.

YERALTI DÜNYASI SAYISIZ TEHLİKELERİ GİZLER

Kozlu Bölgesi, İncirharmanı bölümü bir nolu Uzunmehmet kuyusu... Zonguldak'ın altındaki yeraltı şehrinin kapılarından biri.. Deniz seviyesinden 425 metre derinliğe inilcek. Karaelmas orda çünkü. İşçiler asansöre biniyorlar...

Gitgide küçülmede yeryüzünün ışığı. O beyaz leke, güneşin ve rüzgarların, geniş ve ferah gökyüzünün, dostların ve yakınlarının ne kadar uzakta kaldığını düşündürüyor insana...

425 metre derinlikteyiz. Burda iklim artık bambaşkadır. Burda hükümrân olan, yeraltı dünyasının kendine has koşullarıdır artık. Ama kuyu dibine inmekle iş bitmez. Kömür işçileri ana yollardan taksim ola ola bir-birbuçuk saatlik bir yürüyüşten sonra, esas üretim yerlerine, kömür damarlarına ulaşacaklardır.

Burası, ayak adı verilen esas üretim yeri. Kömür damarlarının içi. Her yıl 75-80 işçinin öldüğü metameli bir işyeridir burası. Kömür işçisi kah diz üstünde, kah sürünerek, kah yarı doğrularak kazmasını burada sallıyor, burada vuruyor pırıl pırıl simsiyah kömüre...

KÖMÜRDE ÇALIŞMAK DOĞA İLE SAVAŞMAKTIR

Kömürde çalışmak doğa ile diş dişe, tırnak tırnağa savaşmaktan başka bir şey değildir. Sayısız tehlikeleri gizler yeraltı dünyası.. Su baskını, grizu patlaması, grizu püskürmesi, göçük, zehirli gazlar, ciğerleri berbat eden kömür ve taş tozları, soğuk-sıcak hava akımları...

Yerin yedi kat dibinden ekmek parasını çıkaran kömür işçisinden her vardiyada belli miktarda kömür istenmektedir. İstenen kömürse ha deyince kazılmaktadır. Yeraltında çalışma koşulları ağır ve değişkendir. Yeraltının bir saniyesi öbürüne uymamaktadır. İşçi, istenen kömürü verebilmek için kazmaya yüklenmekte, işten geri kalmanaya çabalamaktadır. Bunun anlamı üretim zorlamasıdır. Üretim zorlanırsa, can güvenliğini tehlikeye düşürmektedir.

"Ben, Recep Gündoğan.. 64'te bu madene girdim. Çok zor koşullar altında çalışıyoruz. Bazan 11 saat çalışıyoruz. Kazma bitmeyince dışarı çıkamıyoruz. Çıkarsak amirlerimiz ceza yazıyorlar. Biz 50 yaşına kadar ocakta çalışıyoruz. 50 yaşından sonra ne hayatımız kalıyor."

ÜRETİM ZORLAMASI İŞ KAZALARINA NEDEN OLUYOR

Zonguldak işçileri, üretin zorlamasını zar-zor deyimiyle ifade ediyorlar. İşçilerin zar-zora koşulmasıyla iş kazaları arasında doğrudan bir ilişki gözlenmektedir. Havzada, kazmacı başına çıkarılan kömür miktarı arttıkça, göçüklerin de sayısının da arttığı saptanmıştır. Bu, daha çok kömür çıkarmanın daha çok can kaybıyla mümkün olduğunu gösterir. Nitekim, son 13 yılda 460 işçi göçük altında kalarak yaşamlarını yitirmişlerdir.

"Naci Sağlam.(...) 37 saat göçükte kaldım. Sonra bizi çıkardılar. 6 gün istirahat verdiler.(...) Art yanımız, üst yanımız kapalıydı göçükte. Boşlukta kaldık. Lambamız yanımızdaydı. İdareyle yaktık. Zaman geçmiyor diye dokuz taş oynadık."

Ocaklardaki en büyük tehlikelerden biri de, işçilerin ateş-nefes adını tak-tıkları grizu patlamalarıdır. Grizu, kömür damarlarından sızan metan gazının havaya karışmasından oluşur. Ocak havasına karışan metan gazı, belli bir oranın üstüne çıkar ve yeterli bir ısı kaynağı ile temas ederse büyük bir güçle patlar. Patlamadan doğan ateş ve basınç dalgaları galerileri silip süpürür ve önüne çıkan her şeyi kavurup un-ufak^{eder.} Havzada son 13 yılda grizu patlaması ve grizu püskürmesinden tam 83 işçi ölmüştür.

GRIZU BİR BAŞKA AZRAİLDİR YERALTINDA

"425 nakısta çalışırken grizu meydana geldi. Ayaktan bir koku geldi. Biz, ayaktan, geri, dışarı çıkalım dedik. O anda emniyet başçavuşu geldi. Elindeki aletle ölçtü. Korkmayın birşey yok dedi. Çalışmaya devam edin dedi. Sonra bizi aşağıya çağırdılar. Toplandık. Şef ve başçavuş aletlerle ölçmeye gidiyoruz dediler. Onlar gittikten sonra bir infilak meydana geldi. Bir rüzgar, bir fırtına, epey zaman sonra kendime geldim. Anadan doğma buldum kendimi. Ölülerin üstünden emekliye emekliye temiz havaya doğru gittim. Orada bayılmışım.(...) O grizu' da 17 işçi öldü, 41 işçide yaralandı."

Türkiye ölümlü iş kazaları yönünden kömür madenciliğinde ulaşılmaz bir yerde. Dünya birinciliğinde bulunmaktadır. Ülkemizde bir milyon ton kömür üretimine karşılık, İngiltere'den 5 kat, Holanda'dan 12 kat, Hindistan'dan 30 kat Amerika'dan 50 kat fazla insan ölmektedir.

Rauf ACAR:(Ereğli Kömürleri İşletmesi Müessesesi eski Müdürü)

"Zonguldak kömür havzasında her yıl meydana gelen(...) iş kazalarının temel nedenlerinin başlıcaları şunlardır:

1-Havzanın jeolojik yapısının elverişsizliği, istihsal faaliyetlerinin mekanizasyonunu çok sınırlı tutmaktadır. Bu durum, diğer ülkelerin kömür işletmelerinde kişi başına yapılan üretim miktarında kömür çıkartabilmek için 3 il 6 misli işgücü gerektirmektedir. Dolayısıyla aynı miktar üretim için, 3 ile 6 misli fazla işçi istihdam etmek, üretimin yapıldığı eşit alanda vukubulan kazada 3 ile 6 misli fazla oranda ölüm ya da yaralanma olayı kaçınılmaz olmaktadır.

2-Disipline riayetsizlik. Verilen emre gereği gibi uymamak. Mesleki bilgi noksanlığının getirdiği dikkatsizlikler ve ihmaller kazalara yolaçmaktadır.

3-Tecrübeli teknik eleman yetersizliğinden ileri gelen donetim eksikliği. (...) (Havzada en az 135 mühendis eksiktir.)

4-İşçinin yüzde 25'inin münavebeli oluşu, ayrıca mevsimlik işçi miktarı-yüksek oluşu, her ay işyerine yeniden alınanların işe intibak süreleri içinde yaptıkları hatalar, kazaların artmasında önemli rol oynamaktadır.(...)

OCAKLARDA GÜVENLİK ÖNLEMLERİ ALINMALIDIR

Sadullah EMRE:(Zonguldak Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanvekili)
Yurdumuzdaki ölümlü iş kazalarında EKi işyerleri birinci sırayı almak-
tadır.Bunun çeşitli faktörler açısından değişik değerlendirilmeleri yapıla-
bilir.Ancak Zonguldak kömür havzasının jeolojik yapısı ve bu yapı içindeki
tabakaların,damarların özellikleri,yeraltındaki su ve gazların özellikleri
yeraltındaki faaliyet sahalarının derinliğine ve genişliğine büyümelerini
engellemiştir.

Elektro Mekanizasyon malzeme araç ve gerek noksanlıkları,işletme sis-
temlerinde ortaya çıkan değişme şartları,çevrenin ve müessesenin içinde bu-
lunduğu siyasal,sosyal,ekonomik düzeydiğer kuruluşlarla EKi ilişkilerindeki
dalgalanmalar,mevzuatların EKi işyerlerinde uygulama kabiliyetlerinin zor-
luğu iş kazalarının artmasında etkin faktör olmaktadır.

İş güvenliği ve iş kazaları için çalışma hedeflerimiz ve önerilerimiz
zaman zaman kamuoyuna ve EKi ilgililerine ve bu işlerle ilgili kuruluşlara
duyurulmuştur.Bu önerilerimiz (...) içinde birkaçını vermek isterim:

- 1-Proje,yatırım,hazırlık ve üretim faaliyetleri dengeli yapılmalıdır.
- 2-Program hedeflerine ulaşmak ve üretim zorlaması yapmak,güvenlik ted-
birlerini ortadan kaldırmamalıdır.Prim ve sağlanacak diğer menfaatlerle
işgücü zorlanmamak,güvenlik tedbirlerinin alınması ihmal edilmemelidir.
- 3-Prim ve başka menfaatlerin nerede,nasıl başlayacağı ve ne kadar ola-
cağı,iş analizleri ve zaman etüdüleri ile iş değerlendirilmesi yapılarak
saptanmalıdır.
- 4-Kademeler arası iş münasebetleri ve emirler,inanılır ve işlerin çok
iyi yapılabilmesini sağlar biçimde olmalıdır.Disiplin bu ruh içinde teşek-
kül ettirilmelidir.

İŞİN EMEK-YOĞUN OLMASI İŞ KAZALARINI ARTIRIYOR

Murat TURAN:(Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şube Başkanı)
"Bugün Zonguldak taş kömürü havzasında 44 bin dolayında işçi çalışmakta-
dır.Diğer bir deyişle taş kömürü üretimi emek-yoğun işdir.İşin emek-yoğun
olması iş kazası olasılıklarını da artırmaktadır.(....)
Havzadaki iş kazalarının fazla olmasının nedenleri işyeri niteliği,çalış-
ma koşulları ve çalışanların sorunlarının,diğer iş kollarına göre daha ağır
olmasından ileri gelmektedir.İş kazalarına etken olan bu iş niteliğini irde-
leyelim:

Yeraltı işletmeciliğinin kendine özgü niteliği işyerlerinin karanlık
oluşudur.Metan gazının varlığı,aydınlatma olanaklarını sınırlandırmaktadır.
Ayrıca derinliklere inildikçe tabakalarda su seviyesi kabarmakta,tahki-
nata ve ayakta güçlüklerle neden olmaktadır.Havzada yerin seviyesinden 500
metre derinliklere inilmiştir.Metan gazı ile kömür tozu infilaklara elver-
mektedir.Kömür tozunu önlemek için alınan tedbirler yetersizdir.

Metan gazının etkinliği ise iyi bir havalandırma ve drenaj ile giderile-
bilir.Metan drenaj çalışmaları pilot bölge olarak Kozlu'da başlatılmıştır.
Bu çalışmaların havza düzeyine yaygınlaştırılmasını zorunlu görmekteyiz.
Yeraltı havalandırılmasının da çok iyi olduğu söylenemez.

İş kazalarına etken olan diğer bir faktörün de çalışma koşulları ol-
duğunu söylemiştik.Havzada çalışma koşullarını iyileştirme çalışmaları çok
yavaş olmaktadır.Havza genel olarak dünyadaki teknolojik gelişmelere kapa-
lı kalmıştır."

MADEN OCAKLARINDA ÇALIŞMA SÜRESİ AZALTILMALIDIR

Vardiyelerini bitirenler dışarı çıkıyorlar.Kömür işçileri ocaktan çıktık-
larında kendi deyinleriyle sudan çıkmış balık gibi uzaya kalırlar.
İliklerine kadar yorgundurlar..

"Çalışma şartlarımız çok ağırdır.Çok zor..Yerine göre ağladığımız oluyor.
Bir maden işçisi için 25 sene çalışmak çoktur.Bir bağ demiri 5 sene dayanmı-
yor.Bir işçi 25 sene nasıl dayansın.Çalışma süresinin indirilmesini isti-
yoruz.Hepiniz çok kötü durumdayız."

"Ücret olarak üç binlira alıyoruz.Guruplu olduğumuz için 6 bin lira ge-
liyor elimize.Bunun yarısı burda gidiyor.Geçimimiz çok güç..."

İliklerinin en küçük noktasına dek kömür tozundan aklanıp paklanmaya
çalışan kömür işçileri,daha sonra yemeklerini yer,ve uykuya çekilirler.

İŞVEREN İŞÇİ SAĞLIĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ TüzüğüNE UYMUYOR

Ereğli Kömürleri İşletmesi'inde guruplu işçilerin barındıkları yurtlarda 13 bin 695 yatak vardır. Ancak işçi yurtları, işçi sağlığı ve iş güvenliği tüzüğünün 2. bölümünde belirtilen sağlık koşullarına tam olarak uymamaktadır. Odalarda, ortalama 57 işçi yatmakta, bu sayı bazı bölgelerde yüzü aşmaktadır. Koşulların havası yatan insan sayısına oranla yetersizdir.

İşte bu yaşama ve çalışma koşulları içindeki işçilerden her yıl 8,5 milyon tondan fazla ocak çıkışı kömür istenmektedir. İstenen kömür ise işçinin kazmasının ucundan beklenmektedir.

Ocak Mühendisi:

"Yurdumuzdaki kok kömürü ihtiyacı fazla olduğundan maden kömürü üretimini teşvik etmek amacıyla havzada üretimi artırıcı yönde birçok çabalar sarfedilmiştir. Ama bu çabaların hepsi planlı, programlı, uzun vadeli değil, kısa vadeli, yani daha çok kömür çıkaralım diye yapılmıştır. İstihsal primi sadece çıkarılan kömürün tonajına bağlı olarak ödendiği için işçiler güvenlik önlemleri alınmış bir üretimle, güvenlik önlemleri yeterli olmayan bir üretim arasında fark gözetmemektedirler. Yani prim kazanmak için yeterince iş güvenliği alınmayan yerlerde bile isteyerek, yani çok prim kazanmak amacıyla üretim yapabilmektedirler.

İş güvenliği önlemlerinin yeterince alınmamasında bir başka etken de havzada yeterince maden mühendisi bulunmayışıdır. Maden mühendisinin bulunmasında en büyük faktör, maden mühendislerine yeterli maddi imkanların sağlanmıyor olması... (....) Bir de teknik eleman kıyını denebilecek bazı sürgünler söz konusudur. Mesela çalıştığı bölgede daha önce sürülen bir maden mühendisi arkadaşının baktığı ocak bana kalmıştır. Şu anda, mühendis yetersizliğinden dolayı üç ocağın mühendislik görevini yapmaktayım.

Şuna inanıyorum ki, maden kazaları madencinin kaderi değildir.."

KÖMÜR İŞÇİSİNİN İŞİĞİ SÖNMEMELİDİR

Kömür Özel İhtisas Komisyonu tarafından 1976 yılında Devlet Planlama Teşkilatı için hazırlanan raporda, şu satırlar yazılmıştır:

"İlkel kazı sistemlerinde yeterli düzeyde emniyet sağlanmamaktadır. Bu yataklarda amaçlanan üretim artışında sistem geliştirilemediğinden, ancak üretim zorlamasıyla ulaşılmaya çalışılmakta, bu da emniyetin daha da azalmasına yol açmaktadır. Önümüzdeki yıllarda, günümüzdeki verilerle başlangıçla istenen üretim niteliğine ulaşılamayacağı beklendiği gibi, iş kazalarının da artacağı bir gerçektir."

Komisyon raporunun iş kazalarının giderek artacağını belirten bu sözleri hiçbir yorum gerektirmeyecek kadar açık sözlerdir.

Nitekin, 1978 yılının başından bu yana Zonguldak Kömür ocaklarında (12 işçi) daha yaşanlarını yitirmiştir.

Bugün Zonguldak'ın altından binlerce kazmanın sesi birden geliyor. Bu sese, kömür işçisinin sesine artık kulak verilmelidir. Onlar bir tamam indikleri kuyulardan bir tamam yeryüzüne çıkmalı, ve gün ışığına ulaşmalıdırlar..

Kömür işçisinin ışığı sönmemelidir...

(Bu yazı, TRT Televizyonu'nun 5 Nisan 1978 günkü yayınında yayınlanmıştır.)

BİR İŞÇİNİN
HEKİME ÇEKTIĞİ SÖYLEV

Biliriz nedir bizi hasta eden!
Söylenir bizi senin iyileştireceğin
hastalandığımız zaman.

Diyorlarki, sen, tam on yılda
öyrenmişsin hastaları iyi etmesini
halkın parasıyla yapılan
güzel okullarda.

Dünyanın parasını dökmüşsün
olmak için bilgi sahibi.

Senin elinde öyleyse-
iyileştirmek bizi.

Ne dersin, elinde mi?
Seni gelince görmeye,
çıkartıyorlar üstümüzdekileri,
zor değil hastalığımızın-

nedenini anlamak,
şöyle bir bak üstümüze başımıza,
osaat öğrenirsin her şeyi.
Çünkü elbiselerimizi yıpratan neyse,
odur vucutlarımızı da yıpratan.
Rutubetten, diyorsun,-

vucudunuzdaki ağrı.
Duvarlarımızdaki leke de ordan.

Söyle öyleyse bize:

Rutubet nereden?

Ezdi bitirdi bizi

çok çalışmak, az yemek.

Sense öğüt verirsin,

dersin, olun kanlı canlı!

Suda büyüyen kamlısa

demeye benzer bu:

çık başka yerde yaşa.

Ne kadar vakit ayırırsın-

bizim için?

Baksana, evinde bir halin var,
en azından beş bin muayene eder.

Haklı çıkarmak için kendini

bunda benim suçum yok
diyeceksin ister istemez.

Bizim evin duvarındaki

ıslak lekeye git sor:

O da bundan başka birşey demez.

BERTOLT BRECHT

HUERTA USTA

Kuzeye giderseniz eğer,
Bahtıkaralar madenini görünüz,
Çağırın Huerta ustayı,
Bir şey anlıyamasınız uzaktan!
Kumlar vardır sadece külrengi
Sonra yapılar gelir-

toztoprak içinde,
Bunca yorgunluk ve kaderler,
Görülmez ama.

Hepsi yer altında saklanmışır,
Varlıkları kırıp geçirerek,
Sessiz sedasız.

Huerta usta kazmacıdır.
Bir doksanbeş boyunda
Maden damarı ortaya çıkınca
Kazmacılar

Yukardan aşağıya-
saldıran kişilerdir
Ver altında beş yüz metre-
derinlikte

Kazmacılar vurallah vurur
Göbeğe kadar suda.

Delgi makinaları
Karanlıkta, çamurda, taşta
İşini bitirdikten sonra,
Kırk sekiz saat sonra yani,
Bu cehennemden kurtulabilinir.
Ve maden yollarından!
Huerta usta
Bir başbuğ gibi-

giriyordu madene
Türkü söyleyerek,
Sapsarı topal ve kambur-
çıkıyordu sonra
Gözlerinde feri yok!

Sürünmeye başlıyordu nihayet
Kazma vuracak mecali yok
Antimuvan onu yeyip bitiriyordu
Eriyip akmıştı,

Basamıyordu yere,
Bacakları çöp gibi incelmışti
Öyle uzundu ki

Bir hortlaktı sanki,
Oysa yaşı otuz değildi daha!
Nereye gömüldüğünü sorarım da,
Kimse bir şey diyemez bana,
Çünkü kumlar ve rüzgâr
Ortadan silmiştir-

küçümencik haçları
Huerta'nın işlediği-
bahtıkaralar madeninde.

PABLO NERUDA

DEMİRYOLU SENDİKALARI BİRLEŞMELİDİR

Mart ayının son haftasında EKİ Demiryolu Bakım ve Sanayi İşçileri Sendikası'nın genel kurulu yapıldı. Bu sendika da Demiryolunda kurulu işyeri sendikalarından biridir. Genel Kurul'u az sayıda işçi arkadaş izledi. Yönetim kurulu seçimleri yapıldı. Konuklar konuştu ve Genel Kurul sona erdi.

Genel Kurul'a konuk olarak katılan Sendikamız Başkanı Fehmi Eroğlu, yaptığı konuşmada, bütün işçilerin bir örgüt'te toplanması gerektiğini ve ekonomik-demokratik mücadelenin işçilerin örgütlü gücüyle verilebileceğini belirterek, şunları söyledi:

"Bu havzada üretilen kömürün yükünü ocaktaki işçilerle birlikte demiryolu işçileri de sırtlıyor. Ne varki, yöneticiler yıllardan beri işçilere önem vermediler. Üretim, yeraltında ilkel yöntemlerle ve işçilerin canıyla gerçekleşirken, kömür ulaşımı da, hâlâ yıllarca önce alınmış ve her tarafı kırık-dökük makinalarla tehlike içinde yapılıyor. İşçiler birçok haklar gibi işçi sağlığı ve iş güvenliğinden yoksundur.

Durum böyleyken demiryolu işçileri de henüz birliğini oluşturamadı. Aynı şefliğe bağlı olduğumuz halde demiryolunda üç ayrı sendika var. Üç ayrı sendikanın varlığı, yığınla sorunları bulunan demiryolu işçilerine çözüm getirmiyor. Çünkü, sorunlar birlik ve örgütlü güçle çözülür. Ekonomik ve demokratik haklar mücadeleyle sağlanır.

Bu bakımdan, tümünüzün önünde demiryolu işçilerini bir sendika çatısı altında toplamaya çağırıyorum. Bu çağrı ve istem, demiryolu işçilerinin ekonomik-demokratik mücadelesi için zorunludur. Dahası bir görevdir. Demiryolu işçisinin geleceği için mutlaka bilinçli ve örgütlü mücadele etmeliyiz."

BÜLTENİMİZE SAHİP ÇIKALIM

İşçiler, arkadaşlar!

Sendikamız şubat 1978'den bu yana bülten yayınlıyor. Bültende, başta demiryolu olmak üzere, maden işçilerinin sorunlarını yansıtmaya çalışıyoruz. Elbette, bu görevi yeterince gerçekleştirdiğinizi söyleyemeyiz. Eksiklikler oldukça fazla...

Ancak, eksiksiz, daha kapsamlı, zengin içerikli bir bülten hazırlamak tüm arkadaşlara bağlıdır. Hani bir deyim vardır dilinizde "Birlikte kuvvet doğar." İşte, bu birliği sağlayarak güçlenebiliriz. Bültenimize sahip çıkarak ilerleyebiliriz.

Arkadaşlar, sendikamız gibi bültende hepinizin malıdır. Burada tüm işçiler söz hakkına sahiptir. İşyerlerindeki aksaklıkları, ağır ve kötü çalışma koşullarını, sorunları bize iletin. Birlikte düşünerek çözüm arayalım. Mektup yazın. Yayımlanmasını istediğiniz konuları duyurun.

Bugün, tüm işçiler gibi, bizimde sayısız ekonomik-demokratik istemlerimiz var. Bunlar için mücadele ediliyor. İşçi sınıfının ülke çapındaki mücadelesine biz de gücümüzle katılalım. Çünkü mücadele bizindir..

DEMİRYOLU CER İŞÇİLERİ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

Sayı 4

Tarih Mayıs

ARTIK YETER

İşçiler, arkadaşlar,

Yeraltı dünyasından hergün ölüm haberleri geliyor. Daha bu yıl 5 ay dolmadan 33 arkadaşımız madenlerde öldü. Şu an bile kaç işçinin öleceği belli değil.

Biz ekmek parası için madenlerde çalışıyoruz. Çoluk çocuğumuzun nafakasını kazanmak için ocaklara iniyoruz. Babadan oğula bu madenlere hizmet ediyoruz. Yaralanıp sakat kalıyor, hastalanıp kan tükürüyoruz. Göçükten, grizudan ölüyoruz. Öldürülüyoruz. Geride karımız dul, çocuklarımız yetim kalıyor. Ana-babamız garip kalıyor. Ocaklar can pazarı oldu. Güvenlik önlemleri alınmıyor. İlkel yöntemlerle üretim yapılıyor. Patronların "fazla üretim-fazla kâr" hırsları uğruna işçiler kurban gidiyor.

Bu ocaklar savaş meydanı mıdır? Biz işe mi, yoksa savaşa mı gidiyoruz. Nedir bu çektiklerimiz?

Artık biliyoruz; bu ölümler, hastalıklar kader değildir. Bizi bile ölüme yoluyorlar. Buna kaza denmez. Olsa olsa cinayet denir. Arkadaşlar,

Bu cinayetlere "dur" deme zamanı gelmiştir.

Ocaklarda, Güvenlik önlemleri alınsın. Can güvenliği sağlansın.

Ocaklarda çalışma süresi 6 saatte indirilsin.

Bize yetecek kadar ücret verilsin. Pirim ve üretim zorlaması olmasın. Sendikacılarımız, mühendisler ocaklara insin. Alınan önlemleri kontrol etsin.

Bize çalışma gücü sağlayacak kadar yemek verilsin. İstirhatımız temin edilsin.

Yeterli güvenlik önlemleri alınmadan, can güvenliği sağlanmadan, cinayetlere sebep olan noksanlar giderilmeden bu ocaklara girilmez.

Fehmi EROĞLU

Genel Başkan

Sahibi : Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü : Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri : E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

"AZ İŞÇİYLE ÇOK İŞ" UYGULAMASINA SON VERİLSİN

Kömür ulaşımı, hâlâ yıllarca önce alınmış makinalarla yapılan Demiryolu Servisinde, bugün işçi sayısı da oldukça yetersizdir. Emekli olan arkadaşların yerine işçi alınmadı. Yeni alınan işçi ise eğitmeden geçirilmeden ağır ve sorumlu işlerde çalıştırılıyor.

Bu konuda, Demiryolu İşletme Şefi Hayati Kavuncu geçtiğimiz günlerde şunları söylüyordu:

"Emekli olanların boşluğunu tecrübesiz işçilerle doldurmak zorluğu var. Hareket şefliği bünyesinde mevcut personel sayısı işe göre az. Bir süre sonra emekli olacak 30 kişinin yerine çalışacak eleman yok elimizde."

Şimdiyse sözkonusu 30 işçi de emekli oldu. Böylece, işin tümü geriye kalan arkadaşlarımızın sırtına yüklendi. İşçilerin bazıları hafta tatilinde çalıştırılıyor. Ayrıca, işçiler fazla mesaiye zorlanıyor. Nitekim işçi arkadaşlardan şöyle diyor:

"Hafta tatilinde beni çalıştırdılar. Ertesi gün de 12 saat servise yazdılar. İlgililere işimin ağır olduğunu, bünyemin kaldıramayacağını, bu yüzden 12 saat çalışamayacağımı söyledim. Çalışacaksın dediler. Eğer fazla mesaiye kalmazsam yövmiyemi sıfır ederler."

Oysa, toplu iş sözleşmesi ve yasalar, "Bir işçi günde sekiz saat haftada 48 saatten fazla çalıştırılmaz" der. Ayrıca, iş yasası, "İşçilerin rızasını almak ve Bölge Çalışma Müdürlüğüne başvurmak şartıyla işçiler, günde 3 saati ve yılda 90 günü aşamayacak şekilde fazla çalışma yapabilirler" der. Yani hiç kimse işçiye fazla çalışmaya zorlayamaz.

Kaldıki, işçinin rızası alınsa bile-ki alınmıyor-fazla mesai bütünüyle işçinin aleyhinedir. Bir kere, fazla mesaiye kalan işçilerin sinir ve kasları daha fazla yıpranır, dolayısıyla iş kazaları da artar. En önemlisi, fazla mesai, daha fazla işsizlik, yorgunluk, iş kazası demektir. Fazla mesai işçinin hayatını kötüleştirir.

Demiryolu servisine yeteri kadar işçi alınsın.. Fazla mesai ve "az işçiyle çok iş" uygulamasına son verilsin!.

sabun niyetine çamur

Ereğli Kömürleri İşletmesi her ay işçibaşına bir kilo sabun veriyor. Bu, toplu iş sözleşmesiyle kazanılan sosyal haklardan biridir.

Ne var ki, birkaç aydır sabun niyetine çamur alıyoruz. Ve bununla değil banyo yapmak, çocuk bezi-başka bir deyişle boklu bez bile yıkanmıyor. Kadınlarımızın tümü şikayetçi.. Pis, pis kokuyor. Sudan çıkarıldığında taş, kurduğunda ise toprak gibi çatlıyor..

Üstelik, işçiye bu hakkı vereyim diye EKi, binlerce lira ödemekte. Fabrikatörlerin, tüccarların kasalarına akan paraya ise binlerce kömür işçisi sağlamakta..

Öyleyse, işçiye kullanışlı sabun verilsin. Alım-satım komisyonunda yeterli denetim sağlanarak kaliteli mal alınsın!. Ve en sıradan hakkımız da çignonmesin?..

Sayın Mehmet TEZER

Zonguldak Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanı

ZONGULDAK

Kireçlik kömür ocağındaki faciayı öğrendik. Bütün işçi kardeşlerinizin ve ailelerinin acısını yüreğimizde paylaşıyoruz.

Güvenlik önlemlerinin alınmaması, ilkel yöntemlerle üretim yapılması yüzünden işçi kardeşleriniz ocaklarda ölüyor.

Patronların "Fazla üretim-fazla kâr" hırsları uğruna işçiler iş cinayetlerine kurban gidiyor.

Ama, inanıyoruz ki, işçi sınıfı bu cinayetlere dur diyecektir. Ve Demiryolu işçileri olarak, bizler bu yolda vereceğiniz mücadelenizde yanınızda olacağınızı bildiririz.

Fehmi EROĞLU

Demiryolu Cer İşçileri Sendikası
Başkanı

Sayın Mehmet TEZER

Zonguldak Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanı

ZONGULDAK

Kireçlik grizu faciasının acısı dinmeden, Üzülmüş Karayanya Ocağında da bir arkadaşımız, donuzdancı Ustası Dursun Ertuğrul öldü.

Ve böylece bu yıl içinde iş cinayetlerinde ölen arkadaşlarınızın sayısı 32'ye yükseldi.

Bir kez daha tününün acısını yüreğimizin derinliklerine gömüyoruz. Ancak, bu cinayetlerin mücadelenizle birgün son bulacağını belirtir, bu yolda vereceğiniz mücadelede yanınızda olacağınızı bildiririz.

Fehmi EROĞLU

Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Başkanı

1 MAYIS

İşçi Sınıfının uluslararası
Birlik, mücadele dayanışma günü
alanları doldurduk.

HAYDİ 1 MAYIS 79'A

YASASIN DÜNYA İŞÇİLERİNİN BİRLİĞİ

HER GÜN ÖLMEK NEDİR BİLİR MİSİNİZ ?

Ben maden işçisiyim
Üçünden beri
Yani, anandan ayrılalı
Kürek ve kazma
özberlediğim.

Yani, ocaklarda yaşıyalı
Gördüğüm kan ve
ölündür,
Eskiden hasretler
Tezgahlarda nakış olur,
Türkü olur,
Dokunurdu halılara
şimdi yeraltında
ocaklarda kömürlere
İşlenir türküler,
Hasretlere, ölenlere
Ve en güzel aşka dair.

Ben bilirim:
Yeraltında madenlerde,
Ve boydan boya ocaklarda
Her gün yüzbinlerce ağzın
Yasaklanmış türküler
söylediğini.

Ben bilirim:
Kömür karanlıklarında,
Ölüm kusan ocaklarda
Acımıza ve üzüntümüze dair
Ve hiç kavuşulmayacak
Yavuklu için
Türküler söylediğini
Ve kömür tükürürüm
Her güneşi gördüğüm an
İçimde ve ocakta
Kin bilenir...
Ha bilenir...

Gelik özel ilkokulu öğretmenlerinden Serap Nazman, birkaç gün önce Devlet Hastanesinde doğum yaptıktan sonra, kan kaybından öldü.

Eğitim emekçisi Serap öğretmenin hastanede ilgisizlik nedeniyle ölmesi kentimizdeki demokratik örgütlerden tarafından protesto edildi. Ayrıca, tüm emekçilere can güvenliği istenen bir yürüyüş yapıldı.

Sendikamız da Serap öğretmenin ölümünü protesto eden bir telgrafı TÖB-DER Zonguldak Şubesine gönderdi. Telgraf şöyledir:

Sayın Hamit KALYONCU

TÖB-DER Zonguldak Şube Başkanı

Eğitim emekçisi Serap öğretmenin ölüm haberini üzüntüyle öğrendik.

Tüm eğitim emekçilerinin acısını yüreğimizde paylaşıyoruz.

Serap öğretmen gibi, nice analarımız, bacılarımız, kadınlarımız kâr amacıyla kullanılan sağlık kurumlarında, insanlık dışı uygulamalar yüzünden ölüyor.

Ancak, Türkiye işçi sınıfı ve yandaşları, bu vahşete son vermek, bunun yerine üretimin insan ihtiyacı için yapıldığı ve tüm hizmetler gibi sağlık hizmetlerinin de insan yararına kullanıldığı bir toplum için mücadele ediyor.

Ve bu mücadelede, deniryolu işçileri olarak, siz eğitim emekçileriyle omuz-omuz olduğunuzu bildiririz.

Fehmi EROĞLU

Deniryolu Cer İşçileri Sendikası

Başkanı

BU NASIL SSK

Geçen ay şafak vakti, eşim doğumdan sancılandı. Araba bulmanız gerekiyordu. Mahalle bakkalını uyandırarak SSK Hastanesine telefon etti. Araba istedin. "Kardeşim, doğum servisi Amele Birliği hastanesine devredildi, arabayı orası tahsis ediyor". dediler. Bu sefer Amele Birliği Hastanesini aradım. Hem de kaç kez, cevap veren yok. Eskiden hasta arabasını EKi garajından da temin edebiliyorduk. Oraya da telefon ettim, olumlu bir cevap vermediler. Şaşırdım ne yapacağımı. Oysa ben, EKi de çalışıyor ve Sosyal Sigortalar Kurumuna her ay muntazam aidat ödüyorum. Sonra taksi durağından bir araba bulabildim ve eşimi hastaneye yatırdım. Bu arada, aklıma bir husus yer etmişti. Ben defalarca hastaneye telefon ettiğim halde cevap veren olmamıştı. Gider gitmez telefona baktım, üstelik telefonun yanında bir görevli oturuyordu. Durumu anlattım, görevli telefonu gösterdi. Telefona kilit vurulmuştu.

Peki bu nasıl iştir? Hastane telefonuna kilit vuruyorlar. Olaydan sonra Ana Sendikamıza (ZMİS) gittim. Beni hoca diye anılan Öner Karaaslan amcaya gönderdiler. Durumu anlatım. Hayretle karşıladı. "Nasıl olur? hasta arabasını SSK 'nın vermesi gerekir, eğer vermezse Sendika Merkez temsilcisine müracaat etseydin" dedi.

Peki bu tür sorunlarla karşılaşan işçi arkadaşlarınız sabahın köründe temsilciyi nasıl bulsun. Derdini kime anlatsın. Bir hastasını hastaneye götürünceye kadar 120 lira masraf eden işçi ay sonunda parası yoksa ne yapacak. Ne olacak bunun sonu. İşçilere hasta arabası vermekle yükümlü kurum neresidir?

Nevzat KÖROĞLU
Deniryolu İşçisi

İŞÇİLER BÜLTEN'İ TARTIŞIYOR

Nisan 1978'den beri Sendikamızda sohbet toplantıları düzenleniyor. İşçi arkadaşlar, "sohbet"te birçok sorunları tartışıyor. Geçen günkü toplantıda birçok arkadaş "Demiryolu İşçileri" bültenimiz hakkında görüşlerini bildirdi. Arkadaşlar şunları söylediler:

Nevzat KÖROĞLU: Bülteni beğeniyorum. Sendikamızın binbir zorlukla çıkardığı bültene sahip çıkalım. Bazı arkadaşlarımız bültendeki konuların dış servislerdeki, hele ocaktaki işçilerin sorunlarına daha fazla yer verildiğini söylüyorlar. Tabiki bu görüş yanlıştır. Çünkü biz işçilerin davası ve sorunları birdir. Ancak, biz işyeri sendikasıyız. Bu yüzden demiryolu sorunlarına daha fazla yer verilmesine taraftarım.

Gani AKÇAY: Sendikamız gibi bültende hepimizin malıdır. Bültenin çıkması için arkadaşlarınıza yardım etmeliyiz.

BÜLTEN'İMİZE SAHİP ÇIKALIM

İsmet ORHAN: Zonguldak'ta mevcut mahali ve işyeri sendikaların içerisinde bizim Demiryolu Cer Sendikasının çalışmalarının en önde geldiği kanısındayım. En iyi örnek olarak da işçinin yararına çıkarmış olduğu bültendir. Bültenin yayınlanmasından bazı kişiler rahatsız oluyor. Kim ne derse desin bülten çıkacak. Ve biz işçiler de üstümüze düşen görevi yapmalıyız.

Zeki KEFELİ: İşçileri ilerici sendikacılık anlayışına alıştırmak gerekir. Günlük konuların yanı sıra işçileri eğitici konulara da yer vermek gerekir. Bültenin daha sıhatli çıkması için işçi arkadaşlar yardımcı olmalıdır. Her işçi kendi işyeri sorunlarını yazıp yetkili arkadaşlara versin.

BÜLTEN'İN DAĞITIMINI İŞÇİLER YAPMALIDIR

Mehmet ÖZER: Bültenin yayınlanması bizim için çok iyidir.

Hüseyin YÜZLÜ: Bültendeki yazılar daha kısa ve öz olsun. En büyük eksiklik ise bülten sıhatli şekilde dağıtılmıyor. Ayrı ayrı vardiyalarda olduğumuz için tüm arkadaşlar bültenden yararlanamıyor. Dağıtımında belirli arkadaşlar görevlendirilmeli ve bülten sıhatli bir şekilde dağıtılmalıdır.

Cemalettin ÇAKAR: Sendikamızın çıkarmış olduğu bültenin biz işçiler açısından faydalı olduğu kanısındayım. Bültenin daha iyi olması için arkadaşlara yardım edelim. İşçi arkadaşlar bülteni okuyup bir kenara atmasın. Kendinden sonra gelen vardiyaya bülteni bırakarak arkadaşların okumalarını sağlasın.

Arkadaşların söylediklerine katılıyoruz. Bültene tüm arkadaşlar sahip çıkmalı, yardım etmelidir. Sorunlarını, isteklerini bize yansıtmalıdır. Burada herkes söz hakkına sahiptir. Ve bu, tüm işçilerin malıdır. Öyleyse arkadaşların söylediği gibi, bültenin hazırlanmasına, dağıtımına katkıda bulunun. Çünkü, tüm işçilerin ortak çalışması başarıyı sağlar.

Nasılki, Fabrikada, madende, hep birlikte çalışarak üretim yapıyorsak, kendimiz için de hep birlikte çalışarak ürün yaratalım.

Sayı 5

Tarih haziran 1978

ALAVERE-DALAVERE

Bu hep böyle olur:

Zonguldak Havzasında bir anda çok sayıda maden işçisi mi öldü, feryat-figan göklere yükselir. İşçilere ağıtlar yakılır. TV, kameralarını Zonguldak'a döndürür, boyalı basın "fâcia" edebiyatına girer..

Sonra, tıss !...

Günler, aylar devrilir gider, maden işçileri "ses
siz-sedasız" birer-ikişer ölerek yıllık"olağan "şe
hit"sayıllarını tamamlar...

70-80 ölü, 8-9 bin yaralı...

Bir bakıma ilgililerin hükümetin, boyalı basının vb.maden işçilerine karşı tutumu şu özdeyişe çakılıp kalır:

Alavere-dalavere, arslan Memet nöbete!...

Memet, öle-kala nöbetini sürdürüyor ya sen
nerdesin işçilerin can güvenliğini sağlamakla yüküm
lü ey "Devlet Baba"?

Ha,nerdesin sen ?

未

Sahibi : Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü : Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri : E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

ÖNCE CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANSIN

Kireçlik ocağında meydana gelen grizu faciasının acısı dinmeden Mayıs ve Haziran'da 7 madenci kardeşimiz daha iş kazası denilen cinayetlere kurban gittiler.

Hatırlanacağı üzere, 24 nisan 1978 günü Kandilli Bölgesi Kireçlik ocağında ki grizu patlamasında 17 işçi öldü. Öldürüldüler. Olaydan hemen sonra başta bakanlar olmak üzere tüm yetkililer Kandilli Bölgesine geldiler. İşçi baretlerini giyip ocaklara indiler. Yetkilinin biri ocaktan çıkarken şunları söylüyordu:

"İş güvenliği yok denecek durumda. Bu ortamda kaza olmasına şaşmamak lazım. Bu koşullar altında çalışan ve çalışmalarını sürdürecektir olan işçi kardeşlerimin karşısında saygıyla eğiliyorum."

Daha sonra ölenlere ağıtlar yakıldı. Televizyon kameralarını Zonguldak'a çevirdi. Ve boyalı basın da facia edebiyatına girişti. Sonra olanlar unutuldu. Maden işçileri yine baş-başa bırakıldı, kanları pahasına çıkardıkları kömürlerle... Sonra, yeraltı dünyasının acımasızlığı mayıs ve haziran'da yine sürdü. Ereğli Kömürleri İşletmesinin ocaklarında 7 maden işçisi daha cinayetlere kurban oldular. Böylece 78 yılı içinde 39 madenci gömüldü kömürü çıkardıkları kuyulara... Geriye onlarca çocuk babasız, kadınlar dul kaldı. Maden işçisinin karşısında sadece "saygıyla eğilmek"le soruna çözüm getirilemez. Kömürü düşündükleri kadar onu çıkaran işçinin kanını, canını düşünmelidirler.

İlkel üretim yöntemlerinin uygulandığı Zonguldak'ta her yıl ortalama 70-80 maden işçisi iş cinayetlerine kurban gidiyor. Üretimin yapısında ve işçilerin yaşamında gerekli dönüşümler gerçekleştirilmediği sürece bu ilkel yapı (işçi yaşamından üretime kadar) çağdaş bir yapıya dönüştürülmediği sürece, ölümlü kazaların (!) önlenmesi mümkün değildir. Şurası unutulmamalıdır ki mevcut üretim yapısı korunarak girişilecek iyileştirme çabaları iş kazalarında belki bir azalmaya neden olur, ama bu çabalar soruna köklü çözüm getiremez.

Çözüm, insana değer vermeyen, "fazla üretim-fazla kâr" anlayışıyla var olan sistemin değişmesiyle mümkündür.

Durum böyleyken, son zamanlarda bazı çevreler üretimin düşüşünden yakınıyorlar. Üretim azalmasına biz de taraf değiliz. Ama maden işçisinin iş ve can güvenliği sağlanmadan ondan kömür bekliyenlere şunu sormalı: Size daha çok kan mı gerekli?.

Yakında Maden İşçileri Sendikası ile EKi işverenliği arasında sözleşme görüşmeleri başlayacak. Sendika yöneticileri üretimin düşüşünden önce, işçinin can güvenliğini ve sağlığını düşünmeli. Sözleşme görüşmeleri süresince parasal konuların yanı sıra, ki en önemlisi bu, hergün ölen maden işçisinin can güvenliği gözönünde bulundurularak hareket edilmelidir.

Hele patronların ve bazı yetkililerin ücretleri dondurma hevesinde oldukları bir sırada, bu sorun daha bir önem taşımaktadır. Bu bakımdan her şeyden önce işçilerin can güvenliği ve diğer sosyal haklar sağlanmalıdır.

YAĞSIZ-SUSUZ MAKİNALAR

Yeraltından ilkel yöntemlerle üretilen kömür, demiryolu işçileri tarafından üretim bölgelerinden lokomotiflerle vagonlarla merkez lavarına taşınmakta. Ulaşım iş güvenliğinden yoksun bir şekilde yapılmaktadır.

Gün yirmi dört saat gidip-gelen yüzlerce ton kömür yüklü bu vagonlarda fren tertibatı yok denecek kadar azdır. Mevcut 126 vagonun yüzde 90'ında hava freni yok. Hava freninin görevini yapan pistonlar pas ve kömür tozundan tıkanmış. Çalışma özelliklerini kaybederek fren görevini yapamaz duruma gelmiş. Bu görev tamamen el frenlerine kalıyor. Bu da kol kuvvetiyle yapılan bir iştir. Bu görevi seftren ve gardfren yapıyor. El frenleri, vagonlara bağlı marpiyelerin üzerine oturtulmuştur. Seftren ve gardfrenler görevi burada yürütüyorlar.

Ne varki el frenleri de hava frenleri gibi görev yapamaz durumda. Bu iş bin - bir güçlük içinde kol kuvvetiyle yapılmakta. El frenleri yağsız, takoz dediğimiz fren papuçları erimiş durumda. Daha önceleri takoz değişimi servis bünyesinde yapılıyordu. Şimdi personel yetersizliği nedeniyle bu iş te yapılmıyor.

Böylece bir trenin seyri için en önemli olan fren tamamen yok olmuş. durumda. Makina personeli, yani makinist, yağcı, seftren ve gardfrenler deyim yerindeyse kelle koltukta çalışıyorlar.

MERDİVENLERİN TÜMÜ KIRIK

Seftren ve gardfrenler için en önemli sorunlardan biride merdiven durumudur. Mevcut vagonların tümünün ovet tümünün merdivenleri kırık. Bir tek sağlam merdivenli vagon yok. Yaklaşık bir buçuk metre yükseklikteki vagon marşpiyelerine çıkmak için her vagonda sağlam sollu birer merdiven var. Bunlar üçer basamaktan meydana gelmiştir. Bu basamakların bazılarında bazılarında biri, bazılarında ikisi bazılarında ise üçü kopuktur. Böylece seftren ve gardfrenler bu basamaklardan inip çıkarken her an düşüp kazalanabilirler. Çünkü görevleri icabı sürekli manevra yapıyorlar.

Diğer bir konuda vagonları birbirine bağlayan koşum takımları ve bunların hareketini sağlayan gergi vidaları. Sözü geçen gergi vidalarının tümü yağsız. Dönme özelliklerini tamamen yitirmişler. Bu vidalar dönmeyince 30 kilo ağırlığındaki koşum takımlarını bir gardfren vardiya boyunca en az 60 ile 80 kere arasında kaldırıp vagonları bağlıyor ve çözüyor.

Kısaca seftren ve gardfrenler çalışırken işkence görüyorlar.

Vagonların kırık merdivenleri onarılmalı. Koşum takımlarının tümü gözden geçirilip yağlanmalı. En önemlisi vagonların fren tertibatı yapılmalı. Böylece arkadaşlarımızın iş güvenliği sağlanmalıdır.

TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI
TÜSTAV

MERKEZ LAVARINDA İŞÇİ SAĞLIĞINA ÖNEM VERİLMİYOR

Eki Merkez lavarının ocaklardan farksız olduğunu bilmeyen yok. Hele lavarın bir bölümü olan Silo altında bugün hiçbir iş sahasında olmayan, ocaklar dahil, toz bulunuyor.

Merkez lavarında işçi sağlığıyla ilgili emniyet tedbirleri alınmamıştır. Buranın havalandırılması bölgelere ait bantların çıkışlarıyla mümkündür. Bu da tek yönlü havalanmadır. İkincisi merdiven çıkışından havalanmaktadır. Bu da yeterli değil. Çünkü buradaki 30 anbarın motorları ve sarsıntı yapan bobinlerin çıkarttığı toz, ortalığı bir anda toz-dumana boğuyor. Bu yüzden havalandırma yetersizdir.

Sözkonusu yer hurdacı dükkanı gibidemir, pislik ve göl olmuş su içinde yürünmez hale gelmiş. Burada çalışan işçinin sağlığını kim düşünecek bilen yok. Yöneticilerden Müdür beyler ve mühendisler zaten uğramaz. Diğerleri biz de sizin gibi işçiyiz deyip geçiyorlar.

Şimdi soruyoruz, burada çalışan işçinin sağlığıyla ve bu bölümün diğer işleriyle kim ilgilenecek. Burası nasıl temiz bir işyeri haline gelecek. Yöneticiler lavar'la ilgilensin. İşçi sağlığına önem verilsin..

Yakup BARAN/Lavar işçisi

İŞÇİLER BİRLEŞİN

Tüm demiryolu işçisi arkadaşlarıma birliğiniz için bazı konuları burada anlatmanın yararlı olacağı inancındayım. Herşeyden önce biz işçiler, Sendikamıza sahip çıkmalıyız. Üye olan arkadaşların üye olduktan sonra işi bitmez. Kurmuş olduğu sendikaya sahip çıkmak en başta görevidir. Malesef bazı arkadaşlarımız üye olduktan sonra sendikaya uğramıyorlar. Hatta bazı sorumsuz kişilerin sözlerine kanarak kendi sendikalarına ihanet ediyorlar. Örneğin, arkadaşların bazıları sendika ne olacak bülten ne olacak gibi sözler sarfetmektedirler. Tüm üye arkadaşları uyarıyorum. Böyle konuşan kişilere hiçbir zaman fırsat verilmemeli. Bu tip kişileri size tanıtayım. İşçiliğin ne olduğunu bilmiyen ve kişisel emellerine ulaşmayan kişilerdir. İlerici arkadaşlarımızı kötülemek için alehlerinde propaganda yapan kişilerdir. Tüm demiryolu işçisine soruyorum. Bu güne kadar Demiryolu Cer İşçileri Sendikası neydi tabiki bir hiçti. Çünkü yeri makamı mücadelesi belli olmayan bazı kişiler sokakta sendikacıym diyorlardı.

Bu gün Demiryolu Cer İşçileri Sendikası vardır. Başta Başkan olmak üzere birçok arkadaşımızın çabasıyla yeri ve mücadelesi gözler önündedir. En iyi örnekte demiryolu ve tüm maden işçilerinin yararına çıkarmış olduğu bültendir. Bu bültenin tüm maden işçileri faydalanmaktadır.

Arkadaşlarım, sağda solda dert yanmakla hiçbir iş haledilmez. Bu güne kadar demiryolu işçisinin mücadelesini engelleyen kişilere fırsat vermiyelim. Tümümüz Demiryolu Cer İşçileri Sendikası çatısı altında birleşmeliyiz. Demiryolu işçisinin birliğini sağlamalıyız. Çünkü kurtuluşumuz birlik dayanışma ve mücadele ile olur.

İsmet ORHAN
Demiryolu İşçisi

ANKARA YOLCULARINA

Öyle sanıyoruzki 55 bin Maden işçisinin gözü vergilerle, zamlarla hayat pahalılığıyla kötüye giden geçim sıkıntısının biraz olsun azalacağını andığı 8.Dönem Toplu İş sözleşmesinde.Zonguldak Maden İşçileri Sendikası'nın Toplu iş sözleşmesini hazırlama,taslak çalışmaları bitmiş.Bu çalışmaların sonucunu masaya işçiler adına oturacak olan Toplu iş sözleşme heyetinden bekliyeceğiz.

Kendileri muhakak her türlü konuyu düşünmüşlerdir.Unutulmamalıdır ki karşı taraf yasal olarak istenileni vermemek yada en azını vermek istiyecektir.Bu durumda günün şartlarından uzak bir şekilde toplu iş sözleşmesi imzalanırsa öyle sanıyoruzki işçinin hakkını savunanlar binlerce işçiye karşı mahcup düşeceklerdir.Hiç olmazsa sözleşme taslağı işçilere sunulsa,kötü bir sonuçta bile işçinin sendikan mücadele etti,fakat bu kadar başarılı oldu düşüncesi verilebilir.Gerçi işçilere önerileri için forumlar dağıtıldı.Yalnız bilinmiyon bunlardan hangisinin gerçeklik kazandığıdır.

Toplu Sözleşme sıralarında görülmüştürki görüşmelerin uzaması hali,havza-da huzursuzluk yaratmıştır.Hiç bir zaman bu süreler içinde gelişen durumlar hakkında bilgi verilmemesi ve görüşmenin bilinmez hale sokulması huzursuzluğu daha da artırmıştır.

Her dönemde en büyük ağırlığı ücret kokusu çekmektedir.7.dönem toplu sözleşmesinin ücret konusunda iyi not almış olduğu görülmektedir.Bu ücretin bürütü fazla görünmesine rağmen ele geçen paraya baktığımızda pek bir şey kazandırmadığını da görmekteyiz.Zira gelir vergisi denon düzen,işçinin alın torini acımasızca emmektedir.Bu vergi sistemi kaldırsın diye şuan saçma bir istekte tabiki bulunmuyoruz.Ancak,ücretlerin bir kısmından vergi kesilmemesi ve sosyal haklarımızın geliştirilmesi ücrete yapılacak zamdan daha geçerli olacaktır.

Sonra 7.dönem sözleşme işçiye yeterince sosyal hak getirmenmektedir.Bu eksikliğin önümüzdeki dönemde giderilmesi şarttır.Gerçi bazı gösternelik konular vardırVe bunların altındaki inzada tarafların uyma şartı da vardır.

Hal böyleyken bir çok konular hala uygulama -denetlemode.Yeni şekiller verilmekte veya tatbik edilmemektedir.Böyle durumlar ise Balkanların en büyük Sendikası olma sıfatıyla övünönlere birşey kazandıramaz.Aksine çok şey kaybettirir.8.Dönem Toplu Sözleşmesinin iyi olması diiloğiyle sözleşmeye gidecek arkadaşlara başarılar...

Zeki KEFELİ

**İŞÇİLER!
DEMİRYOLU İŞÇİLERİ
İŞ CİNAYETLERİNİ İŞSİZLİĞİ HAYAT PAHALILIĞINI VE
FAŞİST SALDIRILARI PROTESTO MİTİNGİNE KATIL
25 HAZİRAN - ZONGULDAK**

HAZİRANDA ÖLMEK ZOR

.....
çalışmışım onbeş saat
tükenmişim onbeş saat
anama sövmüş patron
ter döktüğüm gazetede
sıkılmışım dişlerimi
ıslıkla söylenişim umutları
susarak söylemişim
sıcak bir ev özlemişim
sıcak bir yemek
ve sıcacık bir yatakta
unutturan öpücükler
çıkılmışım bir kavgadan
vurmuşum sokaklara
sokakta tank paleti
sokakta düdük sesi
sarı sarı yapraklarla
birlikte salanıyor
iplerde insan iskeletleri
Gece leylâk
ve tomurcuk kokuyor.
uy anam anam
haziranda ölmek zor!
.....
sokakta tank paleti
sokakta düdük sesi
sokakta tomson
hava leylâk
ve tomurcuk kokusu
havada kör yolunda
havada suşuz günahsız
gitme korkusu.
asmak neyi kurtarır
öldürmek neyi
yaşatmaktır önemlisi
güzel yaşatmak!
ah canım yavrum benim
ah güzelim sevdiceğim bitânem
kısa sürdü bu yolculuk
n'eylersin ki sonu yok!
gece leylâk
ve tomurcuk kokuyor
uy anam anam
haziranda ölmek zor!
.....
hasan hüseyin

ZAFERE DAİR

.....
kuvvet ellerinle bastırıp yaralı
dudaklarını kanatarak
dayanılmakta ağrıya.
Şimdi çıplak ve merhametsiz
bir çığlık oldu ümit.
Ve zafer
artık hiçbir şey affetmiyecek kadar
tırnakla sökölüp koparılacaktır.
Günler ağır,
günler ölüm haberleriyle geliyor.
Düşman haşin, zalim ve kurnaz.
Ölüyor çarpışarak insanlarımız,
-Halbuki nasıl hak etmişlerdi yaşamayı-,
ölüyor insanlarımız
-ne kadar çok-,
sanki şarkılar ve bayraklarla
bir bayram günü nümâyîşe çıktılar
öyle genç
öyle fütursuz...
Günler ağır,
günler ölüm haberleriyle geliyor.
En güzel dünyaları yaktık ellerimizle
ve kaybettik gözümüzde ağlamayı,
bizi bir parça hazin ve dimdik bırakıp
gitti göz yaşlarımız
ve bundan dolayı
biz unuttuk bağışlamayı...
Varılacak yere
kan içinde varılacaktır,
Ve zafer artık hiçbir şeyi affetmiyecek
kadar
tırnakla sökölüp
koparılacaktır.

Nazım Hikmet

DEMİRYOLU CER İŞÇİLERİ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

Tornuz-Ağustos 1978

6 - 7

Sayı _____

Tarih _____

MAKASLAR ÖLÜM SAÇIYOR

...VE BİZ MUTLAK BİR ÖLÜMDEN
DAHA KURTULDUK

"AZ İŞÇİYLE ÇOK İŞ"
UYGULANMASINA SON

ŞİMDİ ÇALIŞMA ZAMANIDIR İŞ ZAMANIDIR ŞİMDİ DAĞILIR
UMUTLAR HÜZÜNLE BİRLİK

VE...İŞTE O ZAMAN KALKIYOR İRİ İRİ BİLEKLER İNMEMECESİNE...

Sahibi : Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü : Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri : E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

DEMİRYOLU MAKASLARI ÖLÜM SAÇIYOR

EKİ Demiryolu 50 Km.lik saha üzerinde kurulmuştur.Demiryolu işletmeciliğinde makasların önemi çoktur.Ne varki demiryolu servisinin çoğu yerleri gibi makasların durumu da laçka.Liman istasyonundaki makasların büyük çoğunluğu mevcut iki sinyal kulesi tarafından idare ediliyor.Burada makasçılara ihtiyaç yok.Ancak bölgelerde durum başkadır.Bu görevi makasçılar yaparlar.

KOZLU SAHİL ARASI

Uzunmehmet istasyonu ile sahil dediğimiz taş ve moloz dökülen saha arasında 8 makas bulunmaktadır.Ne varki bu saha arasında birtek makasçı yok.Bu sahada manevra yapılırken makasçılık görevini de gardfrenler yapıyor.Kozlu-Kılıç sahası ki en önemli sahadır,uzunmehmetten sahile giden ve gelen trenler buradan geçerler.Yol tamamen rampa aşağı.Buradaki makaslar sahipsiz olduğu için heran ölüm saçıyorlar.Şöyleki:

Yüzlerce ton taş ve moloz yüklü katarlar yol rampa aşağı için duruş yapmasına veya makasları kontrol etmesine olanak yoktur.Makaslarda da makasçı olmadığı için başıboş gezen çocuklar makaslarla oynuyorlar ve makas dilleri açık kalıyor.Herşeyden habersiz bir katar buradan geçerken ya raydan çıkıyor ya da başka drayman oluyor.Nitekin geçtiğiniz günlerde sözü geçen sahada makas dilinin açık kalması yüzünden lokomotif raydan çıktı,lokomotif bir yana vagonlar bir yana ayrıldı.Olay sırasında lokomotifin Cer kancası kopmasaydı tren devrilebilirdi ve görevli arkadaşlarımız ölebilirdilerdi.Ana cer kancasının kopması sonucu lokomotif raydan çıkıyor,vagonlar lokomotifsiz öbür yoldan sahile doğru gidiyor.

İKİNCİ MAKAS DAHA BAŞKA

İkinci makas manevraların yoğun olduğu bir yer.Üzülmez üretin bölgesinden gelip giden trenler burada duruş yapar ve kalkarlar.500 metre uzunluğundaki bu demiryolu sahasında,5 makas 2 makasçı kulübesi birde istasyon binası var.Yani bir istasyon.

Ne varki burası iş ve işçi güvenliği açısından tamamen laçka.Burayı bir tek makasçı evet birtek makasçı idare ediyor.Bu makasçı gelip giden trenlerin makaslarını tanzim etmekle sorumlu hende geliş ve gidişlerini sağlamak için telefonla yol alıp vermekle görevli.Durum böyle olunca birtek makasçı çoğu zaman zor durumda kalıyor ve o yöne seyreden trenler heran tehlike ile karşı karşıya bırakılıyor.

oysa daha önceleri ikinci makasta iki makasçı bir istasyon menuru bulunuyordu.İstasyon binasının yanı sıra Zonguldak ciheti ve asma ciheti denen makas girişlerinde iki makasçı kulübeleri var.Ancak bu kulübeler şimdi iptal edilmiş durumda ve mahalle çocuklarına birer oyuncak ev olmuşlar.Ayrıca makasların bulunduğu yerde aydınlatma da yok.Makaslarda bulunması gereken fenerler bile yok.

LOKOMOTİF VE İKİ VAGON RAYDAN ÇIKTI

Geçtiğiniz günlerde gece üzülmez üretin bölgesinden 13 dolu vagonla limana gelmekte olan tren,ikinci makas asma cihetindeki makas dilinin açık olması nedeniyle lokomotif ile birlikte iki vagon raydan çıktı.Üzülmez yolu saatlerce kapalı kalırken,makinist arkadaşınızda geçirdiği sarsıntı nedeniyle yirmi gün çalışmadı.Arkadaşlarınız olayı şöyle anlatılar:

"Çok ağır geliyorduk.Eğer biraz süratlı gelseydik dereye uçabilirdik ve hepiniz ölebilirdi.Makasın bulunduğu yer karanlık,

üstelik makas feneri bile yannıyordu. Makasın oturup oturmadığını uzaktan görmemize imkan yoktu. Makasa yaklaştığımızda durumu fark ettik ama yüzlerce ton yüklü treni hemen durdurmak olanaksızdı ve olan oldu. Ve biz mutlak bir ölümden daha kurtulduk."

Olay olduğu gün, ikinci makasta yine bir tek makasçı görevliydi. Üstelik bu arkadaşımız hiçbir eğitime tabi tutulmamış, daha birbuçuk aylık makasçıydı. İkinci makas gibi önemli bir istasyonda bir istasyon memuru ve iki makasçı bulundurulması gerekirken, bir makasçı görevlendiriliyor. Üstelik birbuçuk aylık yeni makasçı.

VE KIRILAN ÜÇ DİŞ

Olay olduğu gece haberi alan yetkililer, olay yerine geldiler. Hemen drayman kaldırma çalışmalarına başlandı. Drayman çalışmaları da çoğu işler gibi ilkel yöntemlerle yapılıyor. Raydan çıkan makinayı kaldırmak için makinaya bağlanan çelik halat yerinden çıkarak gardfren Hasan Uzun arkadaşımızın suratına çarpıyor. Kanlar içinde yere yuvarlanan arkadaşımızın üç dişi birden kırılıyor. Tüm olanlar yetmiyormuş gibi, üç taze diş to demiryoluna kurban gitti...

Demiryolu işçisinin bu sorununa mutlak çözüm getirilmeli. Yeteri kadar makasçı alınmalı ve nakaslara makasçı görevlendirilmeli. Hele ikinci makas ki (en önemlisi) burası gibi bir yerde tek makasçı çalıştırma alışkanlığından vaz geçilmelidir.

Yoksa bundan sonra meydana gelecek bir olayın sorunlusu işçi değil, tamamen tedbirleri almadan "az işçiyle çok iş" uygulayanlardır...

ÇAĞRI

Bültenimiz yayın yaşamında altıncı ayını doldurdu. Bugüne değin olanaklarımız ölçüsünde sorunlarımıza işçi sınıfı mücadelesi açısından değinmeğe çalıştık. Ancak, nasıl ki, biz işçiler hep birlikte üretin yapıyorsak, bu mücadelede de hep birlikte olmak ve çalışmak zorundayız. O nedenle, karşılıklı, birbirinizin noksanlarını görmemiz ve tanımlanmanız gerekir. Onun için işçi arkadaşlarımızın;

- Bültenimizin niteliğini nasıl bulduklarını,
 - Bülteninizde hangi konulara yer verilmesini istediklerini,
- Bize bildirmelerini diliyor ve bülteninizde yazı yazmaya çağırıyoruz.

Çünkü, bu sorun birinizin değil, hepimizin sorunudur.

ÖLÜM BİRLENMEYE KARŞI KOYAMAZ

SAĞALTACAK BİRLİĞİ

TUNÇ BİLEKLER

DEMİR-ÇELİK GREVİ ÜZERİNE

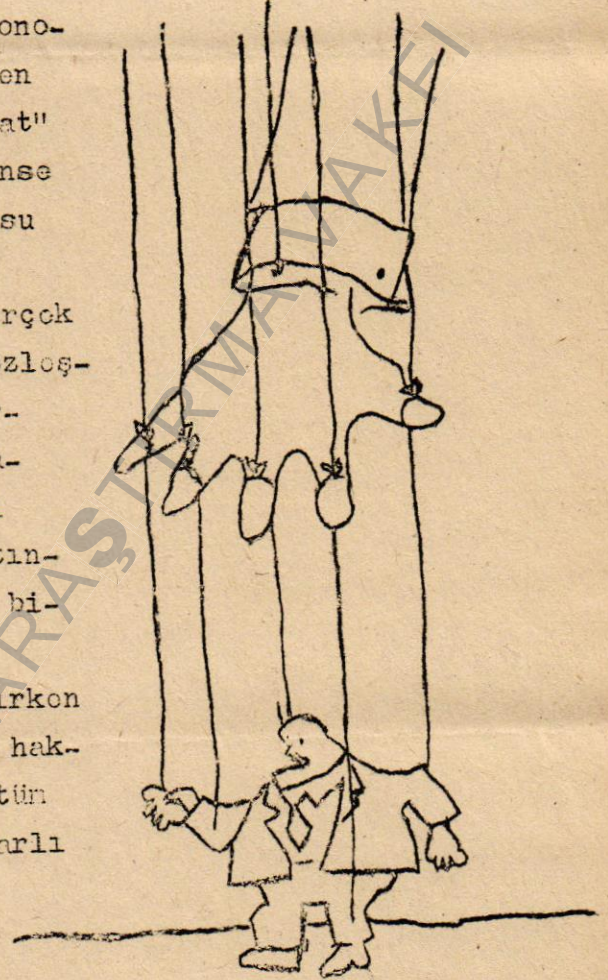
Bağımsız Çelik-İş Sendikası, geçtiğiniz Temmuz ayında, Karabük Demir-Çelik Fabrikasında 24 saatlik bir grev yaptı. Grevin amacı, faşist sendika yönetiminin kitle desteği sağlayarak yerini sağlamlaştırmak!..

Bu desteği sağlayabilmek için bol bol faşist demogojilere başvurulmuş, işçilerin ekonomik haklarından yola çıktılar. 7 Dönemdir (ki 14 yıldır) işçilerin ekonomik taleplerini hiç ni hiç akıllarına getirmeyen Çelik-İş'in faşist yöneticileri, "Sosyal demokrat" ağırlıklı iktidar döneminde birden bire (!) nedense işçi sınıfının ekonomik haklarının tek savunucusu pozuna büründüler.

Oysa, Çelik-İş'in faşist yöneticilerinin gerçek kimliği bilinmektedir. Geçen dönem, 7. toplu iş sözleşmesinde, işveren saat ücretlerine 5 lira zam verdiği halde, onlar saat ücretlerine 440 kuruş alarak aradaki 60 kuruşluk farkı faşist emellerini gerçekleştirebilmek için "yatırım fonu" adı altında ne idiüğü belirsiz bir fona aktardıkları da bilinmektedir.

Çelik-İş'in faşist kimliği açığa çıkartılırken Demir-Çelik işçilerinin ekonomik ve demokratik haklarına alınmaları sağlanmalıdır. Bu doğrultuda tüm ilerici, yurtsever, demokrat ve sosyalistler kararlı bir mücadele vermek zorundadır.

Karabük'te faşizm'e karşı olan herkesin asli görevi faşist sendikayı yetkisizleştirmektir. Bu uğurda mücadelenin alfabesi işçi sınıfının birliğini savunmak, faşistlerin bölücü demogojilerini açığa çıkarmak ve Dünya Sendikalar Federasyonu'nun (DSF) ilkelerini hayata geçirmektir.

DURMAYAN İŞ CİNAYETLERİ

Ereğli Kömürleri İşletmesi Kandilli Kireçlik ocağındaki grizu faciasının acısı dinmeden Kandilliden hergün ölüm haberleri geliyor. 28 Temmuz günü Kandilli çarlık ocağında iki maden işçisi daha iş cinayetlerine kurban gittiler. Mustafa AYDIN ile Selahattin MANANGOZ adındaki işçi kardeşleriniz karbon monoksit zehirlenmesinden yaşamlarını yitirdiler ve gömüldüler kömürü çıkardıkları kuyulara..

Bir kez daha ölen arkadaşlarınızın acısını yüreklerimizin derinliklerine gömüyor ailesine ve tüm maden işçisine başsağlığı diliyoruz.

Ufacık alana birikmiş işçiler, işbaşı anını bekliyorlar. Çoğunun yüzü asık, çoğu düşünceli. Birbirine kaynayan birkaç kişiden gayet tınılı bir derdinde... Kim bilir neyi düşünüyorlar şu an? Birikip birikip de patlamaya hazır duran sorunlar, alınları gözgü edip, tek tek beliriyorlar. Çoğunun taneleri, kömür karasından renk değiştirmiş pis ve yağlılıkla duruyor üstlerinde...

Nereden çıktığı belirsiz, çığlık gibi, uzun ve tiz bir düdük sesi tarmalıyım kulakları. 50 metre ilerideki asansöre ivedi devinimler oluyor. Hızla doluyor asansör, hazır işaretleriyle, sanki inmiyorda düşüyor aşağılara doğru.

Şimdi çalışma zamanıdır, iş zamanıdır. Şimdi dağlar umutlar, hüznle birlik. Şimdi ritmik kazma sallayışları bir büyük. Unardık yaşam için. Şimdi yaşam ölümle kalım arasında bir büyük köprüdür. Şimdi çalışma zamanıdır, iş zamanıdır. Onurla gelir ekmek, onurla kazanılır. Onurla üretilir, onurla tüketilir bu yaşam. Ve onur kömüre vurulur, dolup dolup, boşalır arabalar. Bir hain karanlıktan ışığa çıkarılır.

Kazma, damara her inişinde iri parçalar düşüyor yere. Taş-Kömür karışımı doluyor arabaları. Arabaların biri geliyor, biri gidiyor. Saatler tükenmek bilmiyor tükendikçe... Kollar devinimini yitiriyor yavaş yavaş, ter karaya bulanıyor, derman yitiyor bedenlerde iyice. İri mi iri düşler, bir kara döngüde, düşlenmemecesine yitiriliyor...

Ve acısı çöküyor yüreklerle... katı gerçeğin. Kimi, işiyor yan yan... Kimi, gözden irak yerlerde, sıçıyor. Ana dinmiyor acı, onca rahatlamaya.

Kazı sürüyor, nakliyat sürüyor, kömür habire dolduruyor arabaları "mina godumun gömürü" diyor biri, "gaz gaz bitniyo."

"Ölümünüz çıkacak buradan bir gün" diyor bir başkası.

"Kurtuluş yokkine, hergün biriniz ikiniz gidiyo da neoluyo sanki, napak." Diyor biri az öteden. Sıkıştığı yerden habire kömür çıkarmaya çalışıyor biri, zorla. Alnından çizgi çizgi kan sızıyor, o umursanmayacak. İkkinanlara "Ne yapak çalışmayana prim yok." diyor... Biri geliyor koşarak yanlarına, taaa ileriden "Ocağı sel bastı... Kuşun" diye inliyor. Birkaçı fırlıyor hemen. "Nerede?" diye soruyor biri, zorla okıştığı yerden ivedi çıkmaya çalışıyor ve kazmayı atabildiğince ileri fırlatıyor ötek. Bir anlık durgunluktan sonra, tümcek koşuşmalar başlıyor. Ölümün soğuk düşü canıllık kazaıyor karanlıkta...

--İşte bu an, ne düşünüyor? Yada neyi düşünür us? Ölüm karaya dayandığında öne çıkan nedir us'ta? İnsanın canı neyi çeker, neyi çekmez? Örneğin; dipdiri iki meme. Yada ölesiye yemek isteği. Yüzmek yada ya da dolanmak kirlilerde, en ince noktasına dek gözliye bilmek değeri... Ne bileyin... Hani diyet gibi ölüme karşılık istemek birşeyleri. Us'a ne gelirse hiç olmazsa düşünce isteyebilmek o'nu. Örneğin; Bir bahçeli ev düşünmek, ilmek bahçeyi... Lahana, ispanak, yeşilsoğan, domates, salatalık, ekmek. Sonra toplanmak bahçede bir masada rakı ile birlik yemek...

Asansör, dörtbir yandan gelenlerle bir çırpıda doluyor. Ama ardı arkası kalmıyor gelenlerin. Birbirini itmeler, öz derdiyle düşümler, bağırışmalar, haykırışlar, çoğu atanıyor özünü içeriye, küfürler dalgalanıyor yukarılara doğru, iniltiler; çığlık gibi, ürüyor tepelere.

Asansöre binebilenler, korkuyla çıkıyorlar ocak ağzından. Yoğun bir kalabalık toplanıyor. Canını kurtarabilmekten çokkusıyla sarılıyorlar birbirlerine ve hüznle bakıyorlar, ocak ağzına. Ana kinse yanıyor o yana, korku etkisini sürdürüyor ve bir ağıt sesizliği gelip oturuyor, boğazlara... Zaman geçmek bilmiyor.

Ağızdan ağıza dolanıyor söz, "yetkililer gelecekmış" deriyor. "mina goyum" diyor biri. "Geisede ölüncem, geimesede... İtin dolu" diyor biri. Biri dahada açık basıyor küfürü...

Yetkililer geliyor. İçlerinden biri öallerinde duruyor. Tapmacık bir hüznle "Üzülmeyin, çıkaracağız hepimizi" diyor. Bir homurdanma oluyor işçiler arasında. Belirli belirsiz sesler tarmalıyor kulakları. Birinin "bok çıkaracaksın" dediği duyuluyor.

"Önlen" diyor yetkili, "biz de insanıza istemiyiz böyle olmasını, ana elde değil...birbirinizi kırmamalıyız." Senin insanla ana diyorlar, istemem diyorlar önlemine, susmana, konuşmana diyorlar. Korkuyor yetkili...kaçın kaçın kaçıyor geriye doğru, üzerine yürüyor kitle,,, arabaya biniyor yetkili ivedi, uzalaşiyor.

Ana baba gününe dönüyor alan. Birleşiliyor sonra, sanki bir ağıtsı acı paylaşıyor. Ve bir türkü gibi ağızlarına çöküyor hüznün, gözler inceliklerin üstüne üstüne bakıyor, sevgiler kör de olsa çıkıyor kuytularından, çiçekler sarıyor etrafını filiz veriyor yağan, geliyor acanın doruğuna, görkenli oturuyor.

Ve...İşte o zaman kalkıyor iri iri bilekler...innemecesine...

Konak KUTU/Maden İşçisi

İ Ş K E N C E

Direnç
Direnç
Direnç

Direnç, oğlum
Duyuyor musun beni?
Ses ver,
Nerelerdesin?

Soktu yüreğini bir atma:
Öldürmektedir.

Sevgi
Sevgi
Sevgi

Sevgi, anam
Duyuyormusun beni?
Ses ver,
Nerelerdesin?

Soktu yüreğini bir akrep
Öldürmektedir.

Kavga
Kavga
Kavga

Kavga, babam
Duyuyor musun beni
Ses ver,
Nerelerdesin?

Dikildi başına bir narırd
Sırıtmaktadır.

Ve
Ben direnç
Ben sevgi
Ben kavga
Hücrelerinde mahpus bir yaşamın
Canın harağ
Çürümekteyim.

Dostum benim
Yandıgın
Özgürlüğe prangalı ben
Kavga döğüş
İşkencedeyim.

Ve
Bizde direnç, oğul
Bizde sevgi, ana
Bizde kavga babadır
Ve biz sevgi-sivgi
Ve biz direnç kavga
Büyümekteyiz.

Halkın benim
Ses ver,
Duyuyormusun beni?
Ben sana özlem
Ben sana adak
Ben sana
Deli gibi tutkun
İşkencedeyim.

Konak KUTU

DEMİRYOLU CER İŞÇİLERİ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

Sayı 8

Eylül 1978

Tarih

SUÇLU KİM ?

Hükümet ile Türk-İş arasında varılan "Toplumsal anlaşma"nın yankıları sürüyor. Sendikalar, demokratik kuruluşlar ve işveren temsilcileri "Toplumsal anlaşma" hakkındaki görüşlerini belirttiler.

Aynı günlerde hala 55.000 maden işçisi adına "Toplu iş sözleşmesi" görüşmelerini sürdüren, Ana Sendikamız, Zonguldak Maden İşçileri Sendikası (ZMİS) yetkilileri "toplumsal anlaşma"nın ücretler konusunda maden işçilerini bağliyamıyacağını görüşünü savundular. Bu görüşe bizde katılıyoruz. Ancak, bu sözlerin doğruluğu sözleşmenin bitiminde belli olacak. Bu arada işveren temsilcileri hoşnutsuzlukları (!) "Toplumsal anlaşma sadece kamu kesimi için ele alındığından bütün topluma sosyal barışı getirecek belge değildir. Gerçek belge Hükümet-işveren-işçi üçlüsü tarafından aktedilebilir" görüşünü de belirttiler.

Elbette işverenler bunu yeterli görmeyecekler. Çünkü, işverenler temsil ettikleri sınıf adına uzun zamandan beri, Türkiye'deki "ekonomik kriz"i işçilerin mücadelelerine ve ücret taleplerine bağladılar. Hayat pahalılığının ve enflasyonun sebepleri "aşırı" ücret artışlarından ileri geldiğini söylüyorlar. Bu kesinlikle yalandır. Çünkü kapitalistlerde bilirlerki, enflasyon (hayat pahalılığı) kapitalist sistemin iç çelişkilerinin bir sonucudur ve kaçınılmazdır. Bu günkü "ekonomik krizin sorumluları ise, doğrudan doğruya kapitalistler ve kapitalist sistemin kendisidir.

Çünkü, kapitalist toplumlar da üretimde bir anarşi vardır. Yani üretim, ihtiyaçlara göre değil de işverenlerin kâr daha fazla kâr hırslarına göre düzenlenir. Sermaye sahipleri hep kârlarına düşünürler. Bunun getirdiği üretim anarşisi kapitalist sistemin iç gelişmesinin ürünü olarak, fiatların artmasına ve hayatın pahalılaşmasına sebep olur.

Bu, kapitalist yapının kendi açmazıdır. Ancak burjuvazi kendi sistemlerinin bu açmazını kitlelerin gözünden saklamak için, hayat pahalılığının peşinden kovalamaya çalışan ücret artışlarını suçlu olarak göstermeye çalışmaktadır. Ücret artış talepleri, mevcut pahalılığa yetiştirmek için talep edilmektedir. Ancak, şu da bilinmektedir ki burjuvazi toplu sözleşmelerle verdiği zamları piyasayı kolayca kontrol ettiği için, fiatları artırarak karşılamaktadır.

Kendi kârlarından fedakarlık etmeyen işverenler bu kez de ücret artışlarını dondurmaya hedeflemektedir.

Bir avuç tekelci kapitalisttin kanına iligene dek sömürdüğü işçi sınıfımız üzerinde daha ileri baskı ve sömürü dozu uygulamak istemektedir. Birinci planda işçi ücretlerini şu veya bu yoldan dondurmaya çalışmaktadır.

Ancak şurası unutulmasın (!) işçi sınıfımız mevcut kazanılan haklarına çığnetmiyecek, tam tersine yeni yeni haklar elde edebilmek için daha güçlü, daha kararlı davranacak ve mücadele edecek. Taa kurtuluncaya dek..

FEHMI EROĞLU
Genel Başkan

Sahibi : Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü : Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri : E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

AĞUSTOS AYINDA YİTİRDİKLERİMİZ

Ağustos ayı, bir rastlantı olarak, birçok değerli işçi sınıfı savaşçısının ya da anti-faşist devrimcinin normal ölümüyle veya katledilerek yaşamlarını yitirdikleri aydır. Bu devrimcileri kısa, kısa da olsa annayı bir görev biliyoruz.

FRIEDRICH ENGELS

"Bir zeka meşalesidir bu sönen.
Bir koca yürek ki artık çarpınıyor"

Bilimsel Sosyalizmin ilk iki kurucusundan birisi olan büyük usta FRIEDRICH ENGELS 5 Ağustos 1895 günü Londra'da öldü.

BERTOLT BRECHT

Almanya'nın yetiştirdiği ünlü sosyalist, tiyatro ustası, şair BERTOLT BRECHT 14. Ağustos 1956'da öldü.

FEDERICO GARCIA LORCA

Ünlü şair ve anti-faşist savaşçı FEDERICO GARCIA LORCA İspanya iç savaş yıllarında, 19 Ağustos 1936'da falanjistler tarafından kurşuna dizildi.

NECMETTİN GİRİTLİOĞLU

"Beni fazla sarsmayın
cebindeki evrakları alın
greve devam edin"

Türkiye İşçi Sınıfının yetiştirdiği değerli işçi liderlerinden NECMETTİN GİRİTLİOĞLU 23 Ağustos 1970 günü Aliğa Rafinerisindeki işçi direnişi sırasında kiralık katil (şirket şöförü) tarafından katledildi.

SACCO İLE VANZETTI

Amerikan İşçi Sınıfının sınıf savaşçılarında SACCO İLE VANZETTI adlı iki işçi liderine Amerikan gericileri adı bir gangsterlik suçunu yükleyip idama mahkum ettiler. Cezaları 23 Ağustos 1927'de infaz edildi.

YİTİRİLMİŞ BİR DEVRİMCİYE

--Kanı içinde doğurduk seni
kırmızı toprağa--

suçiçeği kızamak
kabakulak boğmaca
ve sıtma
ve kolera

ve akrep
ve yılan
ve çıyan

kan içinde saldık seni kavgaya

Onaltında sevdalandın birine
vermediler
Onyedinde vurduk yükü sırtına
yılmadın.

Acı
özlem
ayrılık, yirmiliğinde
yanı gurbet
yanı fabrika işçiliği
ya da sömürü
sağıldın.

Ve okudun sonra
öğrendin
halay çıktın/türkü söyledin
grev-grev direndin
ve yürüdün mitinglere
inatla.

Korktular. Hem de ölümüne korktular
ışıkta nasıl korkuyorlarsa
öyle korktular senden

ve çökerten başı grev yerinde
hınzırca gelip/söndürürce ışığı
vurdular yüreğinden
OROSPU ÇOCUKLARI.

--Kanı içinde verdik seni
kırmızı toprağa--

ve acını yüreğimize
yılmadık.

Ve bir yol var önümüzde şimdi
bitirilecek
inan yoldaş
kalmadı tek umar artık
yitirilecek

Gidilecekse kurtuluşa
buradan gidilecek.

Sert bir topuk sesi çağlığımız
karşında gindi
Ve bir solam güneşe...

Kemal KUTU

NECMETTİN GİRİTLİOĞLU VE ALİAĞA 1970 OLAYI

"kendi sınıfının tarihindeki
hiç bir olayı hatırlamıyormuş
gibi hareket eden bir işçi,
sınıf bilincine sahip olamaz."

v.i. lenin

Necmettin Giritlioğlu, bundan 8 yıl önce 23 Ağustosta, İzmir Aliağa Rafinerisi inşaatlarında, yapı işçilerinin grevinde bir patron uşağı tarafından öldürülmüştü. Giritlioğlu, işçi sınıfımızın içinde yetişmiş, yiğit bir devrimci işçi lideriydi. Çocukluğundan beri işçilik yapmış, işçi sınıfımızın hak ve varlığının yaşama savaşının içinde yetişmişti.

İzmir Aliağa Rafinerisi inşaatlarından önce, Zonguldak Ereğli Demir Çelik Fabrikalarında işçilik yapıyordu. Ancak, kısa zamanda fabrika içindeki devrimci çalışmalarından dolayı, patronların dikatini çekti. Ve bir süre sonra işten atıldı. Sadece işten atılıp, açlığa terk edilmekle kalmamış, Zonguldak'tan ayrılırken bir patron uşağı tarafından ölümle tehdit edilmişti. Ne var ki işten atmalar, ölümle tehditler yıldırmaştı, korkutmaştı Necmettin Giritlioğlu'nu. O, işçi sınıfımızın yiğit bir evladı, idi, onun mücadelesinden bir adım bile geri kalamazdı.

Zonguldaktan ayrıldıktan sonra, İzmir Aliağa Rafinerisi inşaatlarına işçi olarak giren Necmettin Giritlioğlu, kısa zamanda dürüst davranışlarıyla devrimci düşünceleriyle yapı işçilerine kendini sevindirmişti. Yapı işçilerinin haklarını almak için verdikleri mücadeledeki yiğitçe, namusluca çalışmaları ile işçi kardeşlerinin kalplerine girmişti. Giritlioğlu, yapı işçileri arasında Yapı-İş Sendikası'nı örgütlenmesinde canla başla çalışmış, bir müddet sonra da Sendika başkanlığına seçilmişti. Giritlioğlu bir yandan sendikal mücadele verirken, bir yandan da çevresindeki sosyalist işçilerle ilişki kuruyor, işçi sınıfının bilimini öğrenmeye çalışıyordu. Gün geçtikçe bilinçleniyor, bilinçlendikçe daha çok mücadele veriyordu.

Yapı-İş Sendikası, Aliağa patronlarıyla yetki uyumsuzluğuna düştü. Patronlar, yapı işçilerinin devrimci sendikalarıyla "Toplu iş sözleşmesi" nasasına oturmak istemiyor, işçilerin devrimci birliğinden korkuyorlardı. Aliağa'daki yapı işçilerinin birliğini kırmak istiyordu.

Patron, Yapı-İş Sendikası ile yetki uyumsuzluğunu sürdürünce, işçiler grev kararı aldı. İşçiler, ilk grev sabahı büyük bir coşkuyla grev çadırını kurdular. Sabah saat 9.00' sularında, rafineride çalışan teknisyenleri getiren arabalar grev çadırına yaklaştılar. Giritlioğlu ve arkadaşları arabaları durdurdular. Tam bu sırada bir patron köpeği satılmış bir şoför, arabasıyla ön tarafa gelip, silahını çekti, direkt Necmettin Giritlioğlu'nun üzerine kurşunları yağdırdı. Ağır yaralanan Giritlioğlu hastahaneye kaldırırken öldü.

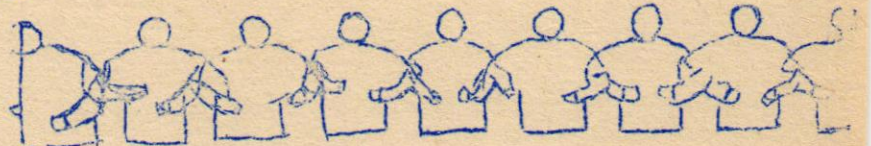
Giritlioğlu, ölmöden önceki son sözü, "BENİ SARSMAYIN, CEBİMDEKİ EVRAKLARI ALIN, GREVE DEVAM EDİN" oldu. Arkadaşları onun son sözlerini mücadelelerine bayrak yaptılar.

NE MUTLU ONA Kİ ÖLÜMÜYLE BİLE SÖMÜRÜCÜLERİN YÜREKLERİNE KORKU SALDI.

NE MUTLU ONA Kİ "Gecelerinde aç yatılmayan, gündüzlerinde sömürülmeyen" BİR HAYAT İÇİN MÜCADELE EDEREK ÖLDÜ.

Şehit edilişinin 8. yılında işçi sınıfımızın, yiğit evladı, devrimci işçi lideri Necmettin Giritlioğlu'nu saygıyla anıyoruz.

Anısı mücadelemize örnek olsun.

DEMİRYOLU İŞLETME ŞEFLİĞİNE YENİDEN NECATİ CEYLAN ATANDI

İki yıldan beri boş bulunan demiryolu işletme şefliğine, yeniden makina yüksek teknikeri Necati Ceylan getirildi.

İki yıl önce, demiryolu işletme şefliğini yürütürken, bu görevden alınarak, materyal müdürlüğüne verilen Necati Ceylan, Müessesenin son atama kararlarından sonra, yeniden demiryolu işletme şefliğine getirildi.

Geçtiğimiz hafta görevine başlayan Necati Ceylan ile görüşen sendikamız yetkilileri, işçi arkadaşlarımızı ilgilendiren sorunları belirterek, bu sorunların çözümü için gerekli çabaların gösterilmesini istediler.

Şef Necati Ceylan, Demiryolu ile Demiryolu işçisinin bir çok sorunu olduğunu ve kısa zamanda bunları çözümleneye çalışacağını belirterek, bu konudaki çalışmalarında işçi arkadaşların da kendisine yardımcı olmasına istedi.

Unarız, uzun süreden beri, her yönüyle düzenini yitiren (ya da laçkalaşan) Demiryolu Servisi yeniden dirliği kavuşsun.

Bu arada, Demiryolu işçilerinin sorunlarının çözümü için atılacak her ileri adım destekleyeceğinizi de belirtelim.

SENDİKAMIZIN KİTAPLIĞINI GÜÇLENDİRELİM

Sönmürüye karşı koyabilmek, oynanan oyunları açığa çıkarabilmek ve üzerine kararlılıkla gidebilmek için neyin ne olduğunu bilmemiz gerekiyor.

Kuşku yok ki bilmek; öğrenmekle, öğrenmek; yaşamak, görmek, okumakla oluyor. Okunak eylemi ise, yine kuşkusuz; kitap, gazete, dergi v.s. yayın organlarıyla yerine getiriliyor.

Sendikamızın bu amacı güden ve kendi olanakları çerçevesinde oluşturduğu bir kitaplığı var... gereken sayı ve nitelikte olmayan.

Sendika hepimizindir. Gelişmesi, işçi Sınıfı yolunda, biçin, öz ve etkinlik kazanması için savaşın (mücadele) hepimizin görevidir.

Bizim olan bir sendikamızın kitaplığı da hepimizindir kuşkusuz. Bu yüzden onu sayı ve nitelik yönünden geliştirmek, zenginlik kazandırmak, yararı kuşku götürmez bir olgu olarak birincil görevimizdir.

Öyleyse gelişmemizde, bilmemizde, öğrenmemizde büyük yarar ve etkinliği olan kitaplığımızı geliştirelim, zenginleştirelim.

Tüm arkadaşları kitaplığımıza, kitap yardımına çağırıyoruz.

Bu çağrının, tüm arkadaşları arasında olumlu etki bırakacağını umuyoruz.

NOTLAR :

Eylül ayına girdik...Yaz,mevsimsel niteliğini yitirmeye,yerini bir başka mevsime,sonbahara bırakmaya yüz tuttu.

Bu doğal değişim içinde,bakalım bizde ne ne gibi değişimler var:

Zonguldak Maden İşçileri Sendikası,55.000'i aşkın maden işçisi adına 8.dönem toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde...Görüşmelerin içeriğinden,her zaman olduğu gibi yine haber alamıyoruz.Görüşmeler hangi çizgide sürüyor şu ana değin,nedenli kazanımlar sağlandı,ya da tüm görüşmeler bitti de yapay bir beklenti süreci ni sürüyor ünlümüz?...Sınır bozucu bir sessizlik içinde sürüyor bu beklenti...Bakır da nedenli sürer,belirsiz.

Can-güvenliği sorunu,yine önemini bir zerre yitirmeksizin,tüm önemiyle,en güncel olgu...Her dönemde üzerine gidilmesi savsaklanan,gerekli önem ve özenin verilmediği bir sorun olarak,sabırın doruğuna ulaştı can güvenliği sorunu.Bakalım bu dönemde,ne denli üzerine gidilecek,bu sorun olmaktan çıkıp,hallî birincil görec olan olgunun?

Yıllarca koşar dururuz ardından,şu fiyatların ardından...

Burjuvazi önce bir zaman hakkı tanır ücretlerinize,(Bu hakkınızı söke-söke aldık burjuvaziden,ama yine de bu yoz düzende,ücretlerinizin burjuvazi ve onun işbirlikçileri tarafından düzenlendiğinin ayarındayız.)sonra piyasa dalgalanmaya bırakılır,enflasyon,devalüasyon derken bir bakarız,elimizdeki para(değişim aracı) bir önekinden daha da fazla yitirmiş alım gücünü.

Bu bir ekonomik oyundur.Önce ver,sonra al...Ana biz toplu sözleşmelerle ücretlerinizi artırmaya sorunluyuz.Çünkü piyasa bizim ücretlerimize göre yükselmiyor.Biz zam almazsak da yükseliyor fiyatlar...

Ekonomisi Kapitalist Sisteme bağlı bir ülkede yaşıyoruz.Ve biliyoruz ki,ekonomik değişim ve dönüşümler(güncelde)tümüyle,emperyalizm ve onun yerli işbirlikçileri tarafından,kendi yararlarına düzenleniyor.

Bu,böyle daha ne denli sürecektir? Biliyoruz...

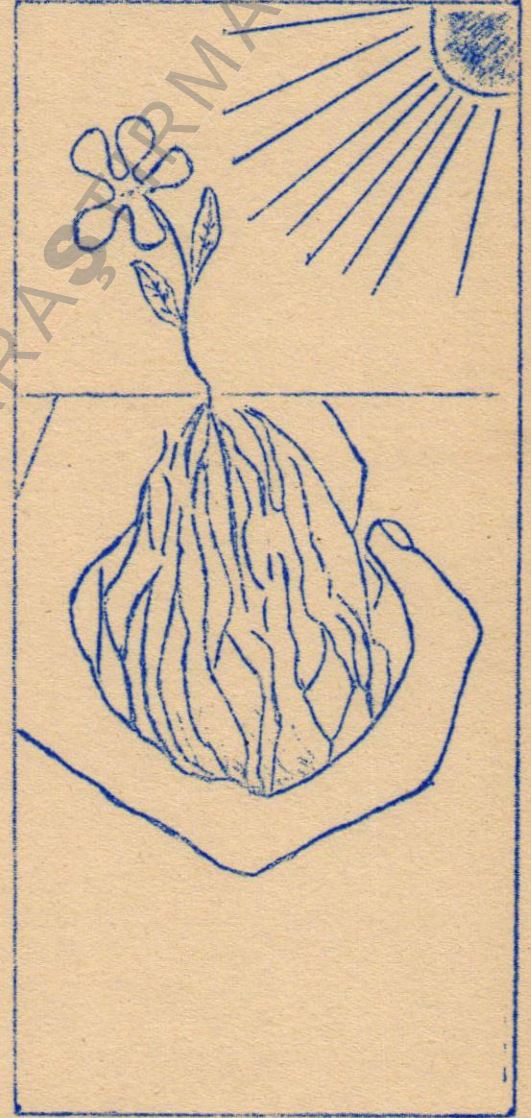
İşçi sınıfının,bu düzeni değiştirip,kendi düzenini kurnasına bağlı tümüyle...

Sayı 9

Tarih Ekim 1978

ELLERİMİZ,
ELLERİMİZ...
SIMSIKI
KAVRAMAKTA
DAVAYI;
İNANÇLA
VE
KARARLILIKLA...

Sahibi : Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü : Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri : E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

Demiryolu Servisi hiç şüphe yok ki, çalışma koşulları en zor servislerden biridir. Burada iş güvenliği yok denecek durumda. Üstelik, "az işçiyle çok iş" uygulaması hala devam ediyor. Personel noksanlığı yüzünden, bazı arkadaşlarımız 12 ile 16 saat arasında çalışmak zorunda bırakılıyor.

Durum böyle iken, yani, bir tarafta yıllardan beri, hertürlü güç şartlar altında, yağmur çamur demeden; bazen 12 saat, bazen 16 saat çalışan işçiler varken, bir tarafta da, hiç işe gelmeden yevmiye alan kişiler var. Bundan başka puntör adıyla ya da bir başka meslekle işe gelip, yan gelip yatanlar da var.

Demiryolu, kimilerine göre bir çiftlik, hemde öyle bir çiftlik ki, sadece aybaşından aybaşına uğranan bir çiftlik. Bu çiftliğin argatları ise, her türlü yağcılık ve torpilden uzak işçiler. Üstelik hor görülen, yağmurda çamurda durmadan kazma kürek salayanlarda bunlar. Yolbakım balast işçileri, bazen 12 bazen 16 saat makinelerin peşinde koşan seftrenler, gardfrenler ve tüm demiryolu çalışanları, artık katlanamıyorlar, bu çoğu yolbakım işçileri olan militan kişilerin görevlerini üstlenmeye ve haksızlığa... Kaldı ki servise tanınan takdiri primin de aslan payı bu militan kişilere veriliyor.

Demiryolu işçileri, yöneticileri uyarıyor, Demiryolu servisinin bu asalak ve torpilli militan kişilerden temizleneceği günü özenle bekliyor.

N O T L A R :

-Bir ay daha bekledik.Zonguldak Maden İşçileri Sendikası(ZMİS)nın 55.000 Maden işçisi adına sürdürdüğü 8.dönem Toplu İş Sözleşmesinden,bu ay da haber çıkmadı.

ZMİS yöneticilerini uyarıyoruz...Toplu Sözleşme görüşmeleri hala sürüyor yada daha sürecekse,bu açıkça duyurulmalıdır,55.000 maden işçisine,Çifte bayram savsözleriyle oyalama taktiği daha ne denli sürer?

Sayısal ve nitel yönden,bu denli yoğun ve güçlü bir işçi kitlesini sürü yerine saymak,sanırız'aksi-etki'yapar!..Bilinmelidir...

-Can güvenliği...Can güvenliği...Cangüvenliği...

Hani nerde? Koşa koşa yorulduk artık,yakalamak için ardından...

25.9.1978 günü,Çaydamar Bölümü Kazı Yedek işçilerinden Şaban Yiğit arkadaşımız,iş dönüşü asansöre binmek isterken,başı kafese sıkışmış,tüm uyarı ve bağırıışlara karşın bir kazalı için oldukça uzun bir süre o halde kalmış ve yaralı olarak Zonguldak Sosyal Sigortalar Hastahanesine kaldırılmıştır.Son haber,sağlık durumunun iyiye gittiği yolunda idi.(Bu arada Şaban Yiğit ve tüm yakınlarına geçmiş olsun deriz.)

Soyut olarak bağırır durur tüm yönetici ve yetkililerimiz can güvenliği hakkında...Artık somut girişimler bekliyoruz biz,daha da istiyoruz.Hem de kararlılıkla...

-Bir olay daha...Kentimizin Demokrat içerikli yerel gazetesi Uyanış'a bombalama girişimi...

"(UYANIŞ HABER MERKEZİ)

-Gazetemizin merkez bürosu önceki gece--23.9.1978 Cumartesi gecesi--bombalanmak istenmiştir."Meçhul kişi yada kişilerce Cumhuriyet Alanındaki büromuzun kapısı altında,bir şoför tarafından bulunarak polise duyurulmuş ve etkisiz duruma getirilmiştir."

Yukarıdaki satırlar 25.9.1978 tarihli Uyanış gazetesinden alınmıştır.

Ve aynı gün aynı gazetede,"Uyanışın görüşü" başlıklı yazısında Ali Bahadır,gazeteyi bombalamak isteyen kişi ya da kişilere şöyle sesleniyor:

-"Kahpelik etme gel,biz buradayız."

Her ne erekle yapılmış ise ve her kim ya da kimler tarafından oluşturulmuş ise,demokrat içerikli bir yayın organına yapılan bu tür eylem olsa olsa karanlık güçlerin ekmeğine yağ sürer.Ve toplumun gelişim sürecine indirilen (küçük olduğu sanılsa da) büyük bir darbedir.Sonuçlarını da alıyoruz zaten... Bu olaydan sonra,hemen hemen tüm demokratik dernekler aranıyor...Sol görüşlü kitaplar az da olsa toplanıyor ve bu durum devrimci potansiyel (gizli güç)e yalgi oluyor.

Bu olayı kınıyor,Uyanış çalışanlarına ve bombanın patlaması halinde zarar görebileceklerin tümüne geçmiş olsun diyoruz.

ÖYKÜ:

MADEN OCAĞI

- Bugün gine ayakta çalışacağım.Baca sökeceğim.
-Tez öl arabayı kaçıracaksın.Senin için araba gönderecek degiller ya.
-Göndermesinler anam babam.Ayaklarımnan gidiveririm.
-Geç kalırsın ama.
-Kalırsam kalayım.Tümden er er gidiyoz da olan ne? Bi kez de gecinden çalışı-
versek ne olur sanki.
-Günlüğünü delerler efendiciğim.Çoluk çocuğun rızkı bu?
-İyi işte anladık.Boğulacak da değilim ya.İstemiyom devam ikramiyelerini.
-Orucu tutuverseydin böyle olmazdı.
-Bildir (geçen yıl) tutuverdim ne oldu.Üstelik allah baba sağolsun kazalandım.
-O sizin önlemsizliğinizden.
-Derdimizi soran kim ki hanımcığım?
-Sorarlar elbet.Bir gün soracaklar.
-Sormazlar bu itoğlular.Cebi mebi dolsun yeter.Derin,kemiğin onları ırgalamı-
yor.
-Sizin gibi pısrıklar çoğunlukta olursa,dahasını bekleyemezsin,istemesini bi-
leecen bey,istemesini.Vermezlerse almasını bilecen, almasını.
-Hadi tezol.Bir günün boşuna harcama.Onbeş dakika geç kalsan delerler yevmiye-
ni.
-He anam.Aha gidiyom.Üzülme sen.Tükümüüz üzgünüz ya, gene de üzülme.
-Gerçek.Bütünümüz neye üzgünüz ha? Niçin biz tere bulanıyoruz,onlar güzel
güzel oturacak...dertleri de yok ha?
-Deme böyle hanım.Onların dertleri bizimkinden çok daha beter.
-Niye imiş o?
-Bak hele gözünü sevdiğime.Ulan karı,aslında var ya,sen bunları biliyorsun ama
bildiğinin ayırımında değilsin.
-Söyle bakalım neymiş o ayırımına varamadığım,ama,bildiğim şey?
-Onların paradan yana dertleri yok.
-Bunu bebeler de biliyor,sen öbürünü söyle.
-Biliyorsun?
-Bilemedim.De de ben de bilem.
-Hele bi düşün...
-Daha çok kazannak mı?
-Onların özelliği.
-Hükümetlik mi?
-Onların elinde.
-Ne peki?
-Nolacak kız, BİZ... BİZ işçilerden korktuklarınca tanrılarından korkmazlar.
-Korksunlar.Korkmaylan beladan kurtulunmaz. Amaaaaa... TÜKENDİ...
-Tükütününe tükenseydi. Onlar tükenezler mi idi ha?
-Tükendirlerdi.
-Öyleyse tükemedi.
-Tükendir.
-Tüketeceğiz.Ama mıymıntı mıymıntı durmaylan,eviğinde söylemeynen olmaz o iş.
-TÜKETECEĞİZ.
-İstemem onların devam ikramiyelerini. Tükensin.
-He can, tükensin.

İbrahim ÖZDEMİR

MEKTUPLAR:

Sirkeci TCDD Yüksek Tahsil Öğrenci Yurdu öğrencileri, Sendikamıza bir mektup yazarak, İşçi Sınıfı Savaşımında birlik olduklarını belirtmişlerdir.

Bu dayanışmayı sevinçle karşılıyor, arkadaşların bize gönderdikleri bu mektubu işçi arkadaşlarımıza sunmayı bir görev biliyoruz.

Değerli İşçi Arkadaşlar,

Bizlere ulaştırdığınız bültenleriniz, sınıf bilincimize ivme kazandırıyor.

İşçi sınıfı bilimi bize; Sınıf mücadelesinin karakteri; demokratik taleplerin gerçekleştirilmesiyle tamamen sosyalist niteliğe bürünmelidir diyor.

Sosyalistler arasında mücadele var, birlik yok! Burjuva söylentilerini hayatın pratiğinde mahkum edelim.

YAŞASIN D.C.İ.S. SOSYALİST BİRLİĞİ.

FAŞİZME GEÇİT YOK.

KAHROLSUN FAŞİZM.

YAŞASIN SOSYALİZM.

Sirkeci TCDD Yüksek Tahsil Öğrenci Yurdu Öğrencileri sizleri ensıcak devrimci dayanışmayla selamlar.

Mevcut kırkbeş arkadaş adına

Salih KALIN

TCDD Sirkeci Yüksek Tahsil Öğrenci
Yurdu İSTANBUL

ÇALIŞMADAN YEVNİYE ALANLAR

Maden ocakları dışında güç şartlar altında çalışmakta olan diğer bir işçi kesimi de demiryolu işçisidir. Bu iş yerinde çalışmakta olan bütün işçi arkadaşlar birer sorumluluk altındadırlar ve yağmur, çamur, kar, kış demeden üretim yapmaktadırlar.

Bunlar çalışa dursunlar, hiç işe gelmeyip de işte görünönlere ne demeli? Evet, yanlış anlamadınız, çalışmayıp da çalışıyor görölmektedirler. Özellikle bu gibi işçi arkadaşlarımız arasında da, daha işe başlayalı iki hafta gibi kısa bir süre olması na karşın, bu tür olayların belirlenmesi, diğer işçi arkadaşlarımız arasında büyük huzursuzluk yaratmaktadır.

Soruyoruz yetkililere

-Neden onların görevlerini de biz üstlenelim? Çünkü bu kişilerin çoğu bakım işçileridir. Bizimle birlikte çalışmalarını gerekir.

Artık, bu gibi sorumsuzluklara son demenin zamanı gelmiş de geçmektedir.

BİR DEMİRYOLU
İŞÇİSİ

BİZ BİR ZİNCİRİN AYRI AYRI HALKALARIYIZ

YÜRÜDÜ

Yürüdü
Yürüdü
Azbiraz durdu
Ardına baktı
Sonra yine yürüdü
Tükenmedi yol.
Yürüdü kaldırıma
Tükürdü kaldırıma
Tekeldi.
Yürüdü asfalt yola
Küfretti asfalt yola
Anamaldı.
Sıçtı ağzına ziftin
Boka buladı takı
İşedi yağma taş
Yürüdü.

Sağına baktı yapı
Soluna baktı yapı
Soktu başını
Yapı yapanın değil
Yaptıranındı.

Yürüdü
Yürüdü
Azbiraz durdu
Sonra yine yürüdü
Tükenmedi yol.
Sonra tanklar yürüdü üzerine...
Ve, ortasına çekildi
Bir döngüç tarafından
Kalabalığın.

Sonra
Pinochet'i vurdular
Anamalı da.
Sonra
Videlo'yu vurdular
Anamalı da.
Sonra, Allende diriltildi
dikildi tepesine Şili'nin
Franko mezarında vuruldu
Pazara çıkarıldı Hitler.
Sonra Minh basıldı kitaplara
şiiir-şiiir
Yası tutuldu Che'nin
Ve bir Küba denli
Onura boğuldu Castro.

Korktular
Tankları yürüttüler üzerlerine
Panzerleri sürdüler
Kurşunladılar,
Prangaya vurdular
Ayaklarından...

Duruldu mu?
Tükenildi mi?

Ki, sabahı basıldı da çayanlarla kaçının
Yine de koparılamadı ağızlarından;

-KAHROLSUN FAŞİZM
VE EMPERYALİZM
VE ONUN YERLİ İŞBİRLİKÇİLERİ

Doğdu güneşe
bin yıldız
Milyon doğurdu
Savurdu yoli
Aldı yanına bilimi
Bilodi
DEVİRİM'e...

KEMAL KUTU

MAKİNİST

Çoğumuz ateşçilikten geliriz makinistliğe
Bütün vücudumuz bulanır çamur gibi pisliğe
Pohlasa da makinem çıkar isem düzlüğe
Ne yapıp yapıp ereriz biz menzile

Sağında biz oluruz, ateşçilerimiz solunda
Ömrümüz gelip geçer lokoların uğruna
Sinyal veririz lokomozla dağların doru-
ğunda

Makinistiz biz yok gözümüz kimsenin ko-
ruğunda
Makasçı, Gardfren oluvarmışız softren
Bulunmamıştır asla bizlere kıymet veren,
Taşıdığımız yükümlülüğü var mıdır acep
bilen
Utanır mı bizlere bir furgonu çok gören.

Hiçbir zaman elimizden düşmez föydömarş
Bazen çok hızlı, bazende yazarız yavaş
Yaşamak değildir bu, verdiğimiz bir savaş
Tren şefiyiz biz kahirliyiz arkadaş...

Dingili kaş olsa da soruluyuz trenden,
Hamuleden, tampondan, koşun ile frenden,
Teşkil edip vagon verip, istasyondan ka-
senden
Uzun yaşayan olmaz içimizde emeklilik
göreenden.

("Dönüşyolcu Sesi" nden)

DUYUN SESİ

Bir elimde kazma bir elinde kürek
Ben bir işçiyim yanıyor yürük
Sömürüye karşı
Sosyalist bir düzen gerek.

Her gün çalışır ürünü ben veririm
Her gün yine taksirsiz bir işçiyim.
Sizlersiniz benim arkadaşlarım,
Duyun beni emekçi yoldaşlarım...

Baktım artık sonu gelmeyen bu düzenden
Yaşam boyu çalışırım
Karşılığını alamam niye,
Benim de bir ocağım tütsün diye.

RECİP ORHAN
Demirçocu bakım işçisi

DEMİRYOLU CER İŞÇİLERİ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

Sayı 10-11

Tarih Kasım-Aralık/1978

TOPLU SÖZLEŞME HÜKÜMLERİ UYGULANSIN

Zonguldak maden ocaklarında çalışan 55.000 işçi adına kısa süre önce toplu sözleşme imzalandı. Yöneticilerimizin açıklamalarına göre, ücret zamları ve bazı sosyal haklar sağlandı.

Toplu sözleşmenin imzalanması, işçiler açısından sevindiricidir. Çünkü, hergün kiralar artıyor, ayakkabıdan elbiseye, tuzdan beze, ikide bir zam geliyor.

Ancak bir noktayı unutmayalım. Ücretlere zam yapılması iyi hoş da bizim diğer sorunlar ne olacak? Nice arkadaşımız, ücret zamlarına almadan, iş kazalarında ölüyor. Ocaklarda yaralanıp iş görmez duruma geliyor. İşçi sağlığına ve iş güvenliğine önem verilmediğinden gene sevincimiz kursağımızda kalıyor.

Ülkemizde 15 seneden beri toplu sözleşme imzalanıyor. Her toplu sözleşmede zam sağlanıyor. Ama kısa bir süre sonra artan fiyatlar karşısında, bu zamlar kuş gibi uçup gidiyor elimizden.

Diğer yandan, 15 seneden beri işçiler de durmadan ölüyor. Rakamlara bakarsak, 14 senede, Zonguldak'ta binden fazla işçinin öldüğünü görüyoruz.

Öyleyse, toplu sözleşmelere konan işçi sağlığı ve güvenliği yasaları da uygulansın. Yöneticiler ve işveren, sözleşme yapıldı, zamlar sağlandı diyerek bir kenara çekilmesinler. Bizim için ücretlere zam yapılması, ekonomik ve sosyal haklarımızın artırılması iyidir ama herşeyden önce can güvenliğimiz önemlidir.

Daha fazla cana kıyılmadan tüm fabrikalarda, maden ocaklarında güvenlik önlemleri alınsın. İş cinayetlerine artık bir son verilsin.

Demiryolu Cer İşçileri
Sendikası

Sahibi : Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü : Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri : E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

BİR BU EKSİKTİ

Bültenimizin bundan önceki sayısında demiryolu çiftlik mi başlıklı yazımızda, personel noksanlığı yüzünden bazı arkadaşlarımız, bazen 12 bazen 16 saat çalıştırıldığını belirtmiştik. Yazıdan bazı bölümler alalım:

....bir tarafta yıllardan beri her türlü güç şartlar altında, yağmur çamur demeden bazen 12 bazen 16 saat çalışan işçiler varken, bir tarafta da hiç işe gelmeden yevmiye alan kişiler var. Bundan başka puantör adıyla ya da bir başka meslekle işe gelip, yan gelip yatanlar da var....tüm demiryolu çalışanları artık artık katlanamıyorlar, bu çoğu yol bakım işçileri olan militan kişilerin görevlerini üstlenmeye ve haksızlığa.....Demiryolu işçileri, yöneticileri uyarıyor, demiryolu servisinin bu asalak ve torpilli kişilerden temizleneceği günü özenle bekliyor.

Evet daha önceki sayımızdada yazmıştık, demiryolu çiftlik mi. Durum şimdi daha da değişti. Bu yan gelip yatanların bir kısmına yeni yeni unvanlar takıldı. Kontrol. Bu yan gelip yatanlar şimdi de kontrol oldular çalışanların başına..

Örneğin, bu kişiler sık sık makinalara, kulelere, geçitlere ve diğer iş yerlerine uğrayıp çalışan arkadaşlarımızın sicillerini alıyorlar. Biz kontrolüz diyerek arkadaşlarımızın morallerini bozuyorlar, hakaret ediyorlar.

Kim bunlar? Niçin çalışan işçilerin üzerine saldırtılıyorlar. Oysa bunların çoğu demiryolu bakım ve balast işçileridirler. Bunların görevlerini dahi üstlenen işçileri rihatsız etmeye kimsenin hakkı yoktur. Bu durumları yaratanlara soruyoruz, bir bu mu eksikti çalışanların başına.. Hayır, hayır hiç kimsenin hakkı yoktur bunları yapmaya...

Demiryolu işçilerinin huzuru sağlanmalı, yöneticiler bu duruma bir çözüm bulmalıdırlar. Yoksa demiryolu işçileri bu kadarına da artık katlanamazlar.

SERVİSİMİZDEKİ ÇAY OCAĞI ÜÇ VARDIYA ÇALIŞACAK

Birkaç aydan beri çalıştığımız işyerinde çay ocağı diye bir dert vardı. Çalışırken, paydoslarda sıcak bir çay olsun içemiyorduk.

Sendikamız yöneticileri, bu sorunun ortadan kalkması için yöneticilerle görüşmeye başladı. Son olarak Sendikamızdan bir heyet Sosyal Bakım Müdür yardımcısı Yaşar Kumbas ile görüştü. Çay ocağının üç vardiya çalıştırılmasını istediler.

Sosyal Bakım Müdür yardımcısı Yaşar Kumbas, Sendikamızın isteğini yerinde karşılayarak gerekeni yapacaklarını söyledi. Kahvehaneler amiri Kemal Öztürk de işyerinde kısa bir araştırma yaptı ve bunun mümkün olacağını bildirdi. Böylece, yeni bir terslik çıkmazsa önümüzdeki günlerde her vardiyada çay içme olanağına sahip olacağız.

Bu arada, Sosyal haklarımızdan biri olan çay ocağının üç vardiya açılmasına yardımcı olacağını söyleyen, Sosyal Bakım Müdür yardımcısı Yaşar Kumbas ve Kahvehaneler Amiri Kemal Öztürk'e teşekkür ediyor, isteğimizin gözardı edilmeden çözümlenmesini bekliyoruz.

Sendikamız Genel Başkanı Fehmi Eroğlu
İstanbul'da yayınlanan DÜNYA gazetesine açıklama yaptı

"MADEN OCAKLARINDA ÇALIŞMA SÜRESİ 6 SAATE İNDİRİLSİN "

Genel Başkan Fehmi Eroğlu,İstanbul'da günlük olarak yayınlanan DÜNYA gazetesine Sendikamız adına bir açıklama yaptı.Genel Başkanımız DÜNYA Gazetesinde yayınlanan açıklamasında,Maden ocaklarında çalışma süresinin 6 saate indirilmesini ve iş kazalarına engelleyici güvenlik önlemlerinin alınmasını istedi. 30 Kasım 1978 tarihli DÜNYA Gazetesinde yayınlanan yazı şöyledir:

"Demiryolu Cer İşçileri Sendikası,her yıl ortalama 76 işçinin öldüğü Zonguldak Maden Ocaklarında çalışma süresinin 6 saate indirilmesini istedi.

Ereğli Kömürleri İşletmesinde çalışan demiryolu işçilerinin örgütlü bulunduğu, Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Genel Başkanı Fehmi Eroğlu ilkel yöntemlerle üretim yapılarak ülkeye kömür sağlayan maden iş yerlerinin can pazarı haline geldiğini ve bu yüzden 10 yılda bin işçinin öldüğünü,100 bin işçinin de yaralandığını bildirdi.

CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANSIN

Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Genel Başkanı Fehmi Eroğlu, işverenlerin ve yöneticilerin güvenlik için gereken çabayı göstermeyişini ve mevcut yasaların bile uygulanmayışını eleştirerek,Üretimden önce işçilerin can güvenliğinin sağlanmasını istedi.

Eroğlu,daha çok kâr için üretim yerine insan ihtiyaçlarına göre üretim yapılması ve gerekli önlemlerin alınmasıyla iş kazalarının önlenebileceğini belirterek,şunları söyledi:

"Üretimden önce can güvenliği sağlansın,medende çalışma süresi 6 saate indirilsin.İşçilere yetecek kadar ücret verilsin.

Prim ve üretim zorlaması olmasın.Sendikacılar mühendisler ocaklara insin.

Alınan önlemler denetlensin.İşçilere çalışma gücü sağlayacak kadar yemek verilsin,dinlenmeleri sağlansın.

Yeterli güvenlik önlemleri alınmadan,can güvenliği sağlanmadan,cinayetlere neden olan noksanlar giderilmeden bu ocaklara girilmez."

İKİ ÖLÜ AĞITLAMASI

KEMAL KUTU

İki can daha
İki can daha

sabahı ölümle kucakladılar

İki can daha
İki can daha

yaşamı geceye bıraktılar

O iki can
O iki can

geriye şunları bıraktılar

Biz, Devrek Muharremler köyünden
Kazmacı ustası
Şahin ile Hidayet

şanlı gibi gözlerimiz vardı
şimdi kör, yokladılar

Duyuyoruz ardımızda dostça ağlayanları
Dimdik eğilmeden başları
Sessizce dağılmadan
Havalanan kolları

Doğrudur,
Biz faşizmin kobayı
Anamalin kadavrasıyız.

10. ayında 78'in
Kimbilir daha kaçımız gibi
ve savaşırken kömürle
uçbuutlu resim denli çapraşık
Desenlendik ocağa.

Bulanarak ucuna kustüğümüz kan
Ve kalanların sırtlandığı bu bitimsiz/
Ulanarak daha nice ölüye acının
Sabahlar utkuyla kucaklanacak,
biliyoruz buradan

Şu an
Biz faşizmin kobayı
Anamalin kadavrasıyız

Aha ölüm
Aha can
Aha dirim
Aha kan

Bilmiyoruz sanmayın
Kimler için geçiyor zaman

Daha nice ölü var
Daha nice ölü var

DAHA!..

YA HEP BERABER

YA DA HIÇ BİRİMİZ

Kim mi kurtaracak seni, köle?
Görecekler seni, kardeş,
yuvarlananlar uçuruma,
duyacaklar çığlıklarını:
Seni köleler kurtaracak kurtaracaksa!

Ya hep beraber ya da hiçbirimiz.
Kurtulmak yok tek başına
yumruktan ve zincirden.
Ya hep beraber ya da hiçbirimiz.

Kim mi kurtaracak seni, aç insan?
Bize gel ekmek istiyorsan,
bize gel, kıvrananlara açlıktan.
Biz gösrelim sana yolu:
Biz açlar vereceğiz sana ekmeği!

Ya hep beraber ya da hiçbirimiz.
Kurtulmak yok tek başına
yumruktan ve zincirden.
Ya hep beraber ya da hiçbirimiz.

Kim mi alacak öcünü, yenilmiş adam?
Vurulmuşsun madem,
gel yaralıların yanına.
Gerçi biz zayıfız, kardeş,
zayıfız, yaralıyız ama,
alırsak biz alırız öcünü senin.

Ya hep beraber ya da hiçbirimiz.
Kurtulmak yok tek başına
yumruktan ve zincirden.
Ya hep beraber ya da hiçbirimiz.

BERTOLT BRECHT

KİTAP ÇAĞRIMIZA İLGİ ARTIYOR

Sendikamız Eğitim dairesi, Kütüphanemizin gelişmesi için tüm arkadaşların değerli çaba ve katkılarına tanık oldu. Daha önce Demokratik kuruluşlara, tüm emekçilere bir çağrı yaparak kütüphanemize katkıda bulunmalarını dilemişti.

Bu çağrımıza birkaç yerden ses geldi.

İlkin Bilecik Cezaevinde siyasi tutuklu olan, bir gurup ilerici dost Sendikamıza kitap ve dergi gönderdiler. Demokratik haklar uğruna mücadele ederken özgürlükleri kısıtlanan bu arkadaşlara teşekkür etmeyi bir görev sayıyoruz.

Diğer yandan İstanbul'da kurulu VARDİYA yayınları sendika çalışmalarına katkıda bulunması amacıyla tüm yayınlarından bir seri kitap verdi. Vardiya yayınları yöneticilerine teşekkür eder, çalışmalarında başarılar dileriz.

Kitap çağrımıza ayrıca, çeşitli illerde yayınlanan, Ekin, Yazın, Düşün ve Edebiyat dergileri de ses verdi.

Bunlardan yapıt, Kasım-78 sayısında bir duyuru yaparak katkıda bulundu bize. Ayrıca Emğin Birliği bir dizi yayınlarından, Saçak ve sesimiz bir dizi dergi göndererek mutlu kıldılar bizi.

Tümünü en içten, en dost, duygularla selamlar, yayın yaşamlarında başarılar dileriz.

EĞİTİM ÇALIŞMALARINA KATILALIM

Arkadaşlar, ekonomik-demokratik haklar için mücadele ediyoruz. Başarıya ulaşmak, örgütlü ve bilinçli olmamıza bağlıdır. Öğrenmeli, hayatı anlamalı ve değiştirmeliyiz.

Sendikamız iki aydan beri eğitim çalışmaları yapıyor. Ancak, bu çalışmalara yeterince arkadaş katılmıyor. Oysa, öğrenmek ve bilinçlenmek bizim için görev olmalıdır.

Arkadaşlar,

Sendikamız merkezindeki eğitim çalışmalarına bundan sonra da her pazar günü sürdüreceğiz. Daha çok arkadaş bekliyoruz.

Eğitim çalışmalarına tümümüz katilmalıyız.

Demiryolu Cer İşçileri
Sendikası Eğitim dairesi Başkanlığı

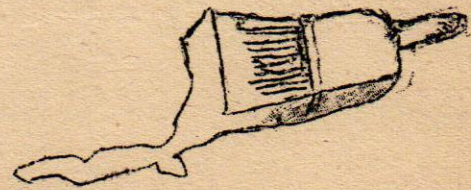
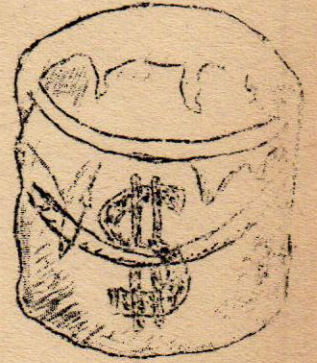
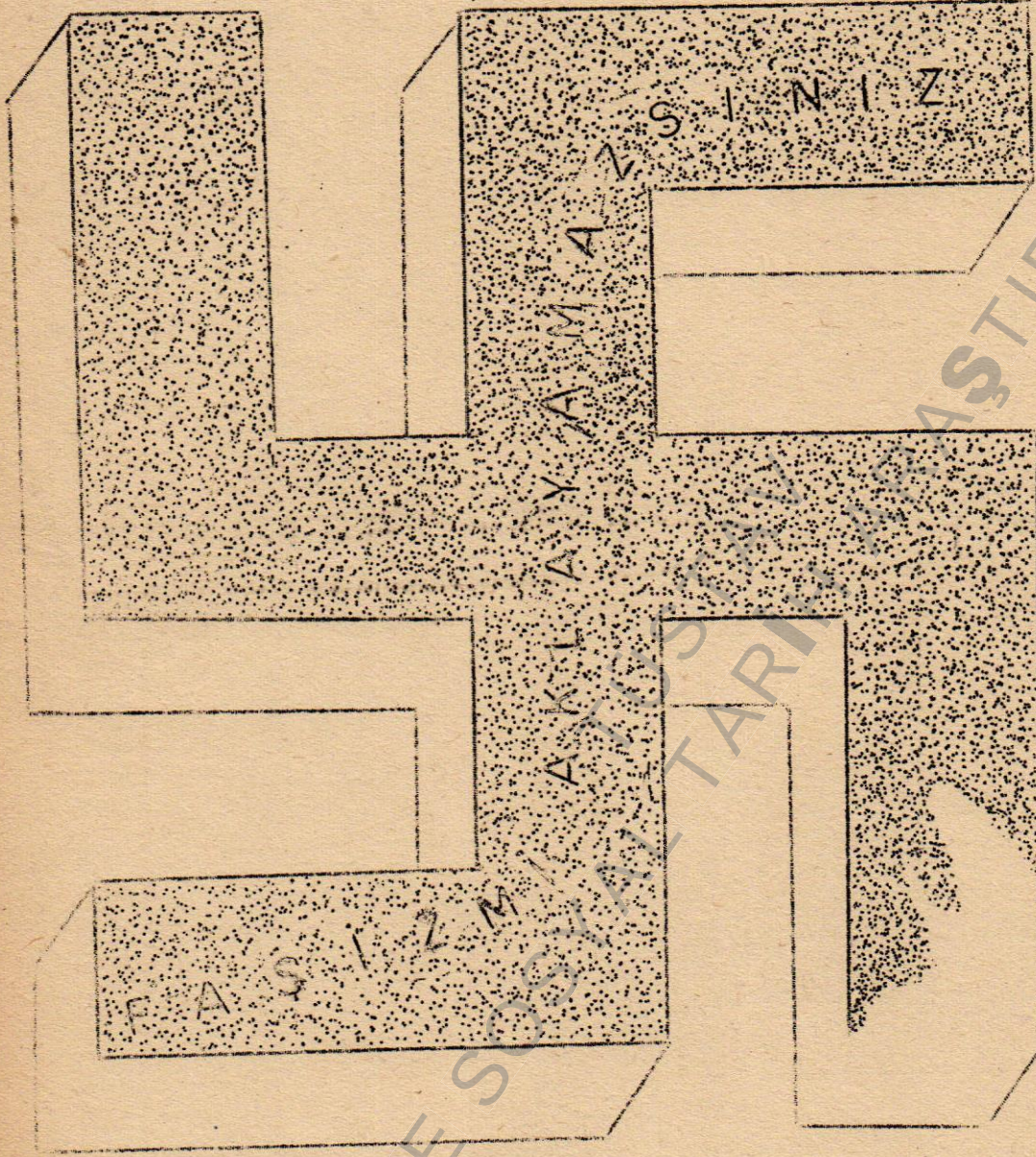
DEMİRYOLU CER İŞÇİLERİ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

18-19

Temmuz/Ağustos-79

Sayı _____

Tarih _____

Sahibi : Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü : Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri : E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

KIŞKIRTIMLAR ENGELLEMELER BİZİ YILDIRMAZ

Sendikamız Genel Kuruldan çıkalı 3 ay oldu. Başarıyla sonuçlanan Genel Kurul sonrası daha da güçlenen Sendikamızın işçi sınıfı bilimi doğrultusunda verdiği nicel-nitel savaşım, gördüğümüz odur ki bazı çevreleri tedirgin kıldı. Sendikamız aleyhine propagandalar çoğaldı, Üyelerimiz istifaya zorlandı, bu tür olgularla ilk kez karşılaşmıyoruz. Ancak öteden beri varolan bu hareket, Genel Kurulda'dan bu yana dahada yoğunlaştı. Son günlerde ise, bazı çıkarıcı ve şoven duygulu kişiler dahada ileriye giderek, kışkırtmalarla demiryolu işçisinin birliğini bozmaya yeltendiler. Kendilerini işçi yandaşı gösterip bireysel çıkarlarına işçileri alet etmeye kalktılar, boylarının ölçülerini de aldılar.

Su açıkça belirli ki, demiryolu işçisi çıkar ilişkilerinin nasıl olduğunu bilmistir. Bu doğrultuda bireysel çıkar güdenlere de gereken yanıtı vermiştir, ve su anda veriyor... Acaba onlar da anladılar mı?..

Öte yandan...

Sendikamız yayın organı olan Bültenimiz yayına başladığından bu yana büyük ilgiyle karşılandı. Genelde niteliği böylece pekişen bültenimiz aracılığıyla, özelde demiryolu işçileri ve maden işçileri, genelde ise tüm işçi sınıfının istemlerini kamuoyuna ve ilgililere duyurduk. Zonguldak'tan da bir ses çıktı böylece.

Bültenimiz demiryolu işçilerine, görevli arkadaşlar tarafından elden dağıtılıyor. Demiryolu dışındaki servis üyelerimize, Demokratik kitlerle örgütlerine, Sendikalara, partilere ve daha adını sıralayamadığımız nice yerlere bültenimiz postayla ulaşıyor.

Ne var ki dağıtımını üstlendiğimiz demiryolu servisi dışında, postayla gönderilen yerlerde ulaşım aksaklığı oluyor. Bunun dışında bazı yerlerde bültenimizin sahibine ulaşması engelleniyor. Ve hatta posta kutularından ve işyerlerinden toplanan bültenlerimiz çeşitli yollarla imha ediliyor.

Aslında bültenimize yapılan bu saldırı Sendikamıza yapılan dan soyutlanamaz. Saldırıları aslında Sendikamızın niceliği ve niteliği ve onun sonucu da Bültenimizin nicel ve nitel değerinedir.

Ama şunu unutuyorlar arada: Çıkan ses haklıysa ve ulaştığı yerde haklılığı onaylanıyorsa, o sesi engellemeye çalışmak bu işi üstlenenlere birşey kazandırmaz. Çünkü bu hareket onu çıkaran elleri daha da bileyecek ve makinadan çıkan her kağıt, yayından çıkmış bir ok gibi onların alınlarına saplanacaktır.

Bu böyle biline!...

KIŞKIRMALAR ENGELLEMELER BİZİ YILDIRMAZ

ARKADAŞIMIZ OKAN YILDIZ HASTAHANEDEN ÇIKTI

Geçtiğimiz Mayıs ayı içinde Demiryolunda oluşan bir kazada Gerd-fren Okan Yıldız arkadaşımız, 5 ayak ve 1 el parmağından yoksun kalmış-tı. Kazadan sonra hastahaneye yatırılan arkadaşımızın durumu iyiye git-meye başladığı sıralarda kendisiyle ilgilenen doktor izine ayrıldı. Dok-torun ayrılmasından sonra arkadaşımızla diğer doktorlar ilgilenmedi. Ar-kadaşımız tümüyle hastabakıcıların denetiminde kaldı. Yaraları gittikçe kötüleşti. Üstelik yeniden açılan yaraların tedavisi için ve derinin ka-panabilmesi için aranan ilaç SSK Hastahanesinde yoktu. Ancak arkadaşımı-zın yakınlarının yardımıyla maliyeti çok yüksek olan ilaç yurt dışından getirtildi. İlaç sonucunu gösterdi ve arkadaşımızın durumu iyiye gitti.

Geçtiğimiz Temmuz ayında hastahaneden taburcu edilen arkadaşımız şimdi evinde istirahat etmekte. Kendisine bir kez daha geçmiş olsun diyo-ruz.

İstirhatlı olduğundan ne SSK, ne de EKF Müessesesinden para alama-yan arkadaşımız Okan Yıldız, şu an büyük bir parasal sıkıntı içindedir. İstirhatının daha ne kadar süreceğinin belli olmadığını da gözönüne alan Sendikamız, Okan Yıldız arkadaş için bir yardım kampanyası açmıştır.

Bu ayın beşinde başlayacak kampanyaya tüm arkadaşların ilgi göster-melerini, bu işle görevlendirilen komitemize yardımcı olmalarını dile-riz. Dış servislerden ve kent içinden yardım kampanyasına katılmak is-tiyen arkadaşlar, kuruluşlar yardımlarını sendikamız merkezinde gerçek-leştirebilirler.

Kent dışından kampanyaya katılmak isteyenler yardımlarını, bülte-nimiz baş sayfasında yazılı adresimize posta havalisiyle gönderebilir-ler.

NIHAYET BANYO VE SOYUNMA DOLAPLARI GERÇEKLEŞİYOR

Yönetime geldiğimizden bu yana üzerinde en çok durduğumuz konu-lardan biri demiryolunda banyo, çayocağı ve soyunma dolaplarının ol-mayıydı. Bu eksikliği gidermek amacıyla, sürekli yetkililerle te-maslarda bulunduk, sonuç alamadık. 1979 Yılında Ulaştırma Müdürlüğü-ne yeni atanan Sayın Nural Çalışkan ile bu konu hakkında bir görüş-me yaptık. İsteğimizi kendilerine ilettik. Olumlu karşıladı. Ve iş-yerine gelip bir incelemede bulunacağını, eğer yapılabilir ise en yakın zamanda bu isteğimizin karşılanacağını söyledi. Bu görüşme-mizden sonra Ulaştırma Müdürü'müz Sayın Nural Çalışkan işyerine gelip incelemede bulundu. Kendisini bu konu hakkında ikinci kez ziyaret ettiğimizde banyo, çayocağı ve soyunma odalarının bir pla-nını çıkardığını planı bize göstererek en yakın zamanda uygulama-ya koyacağını söyledi.

Uzun süreden beri uğraştığımız bu konu nihayet gerçekleşiyor. Banyo, çayocağı ve soyunma odalarının yapımına başlandı. Böylece ser-visimizin bu en önemli eksikliği giderilmiş olacak.

Bu arada bu konu üzerine eğilen ve pratiğe geçmesini sağlayan başta Ulaştırma Müdürümüz Sayın Nural Çalışkan'a, Demiryolu İşlet-me Mühendisi Erol Topaloğlu'na ve emeği geçecek olan tüm demiryolu işçilerine Sendikamız adına teşekkür ederiz.

ONURLU BİR DİRENİŞ, ONURLU BİR YÜRÜYÜŞ'ÜN ZAFERİ SODA İŞÇİLERİ

Mersin'de kurulu Türkiye'nin tek soda fabrikası Soda Sanayii A.Ş.'de Türkiye Petrol ve Kimya Sanayii İşçileri Sendikası, 8 Ağustos 1978'de greve çıktı. 5 ay süren grevden sonra Bakanlar Kurulu, 26 Aralık 1978 günü önce 30 gün, sonra da 60 gün grevi erteledi. Soda işvereni, grev erteleme süresinin bitimine on gün kala, kanunsuz lokavt yaptı ve işyerinde çalışan 857 işçinin işine son verdi. İşlerine son verilen işçilerin isimleri fabrika kapısına asıldı. Fabrikanın etrafı mavi berelilerle kuşatıldı. İşverenin çabaları bununla da kalmadı. Dışarıdan 250 kadar komandoyu fabrikaya sokarak, fabrikayı çalıştırmış gibi gösterdi. Hükümetin işverene tanıdığı soda ithal izninin yararlanan işveren, ithal edilen sodayı deniz yoluyla fabrikaya sokup paketledikten sonra, maliyetinin yedi sekiz kat üzerinde satıyor ve tatlı kârlar elde ediyordu. Böylece fabrika üretime devam ediyormuş izlenini yaratılıyordu. İşçiler ise kararlılıkla fabrikanın 200 metre ötesinde grev çadırını kurmuş direniyorlardı. Öte yandan soda işvereni, işçilerden tatlı vaadlerle grevden vazgeçmelerini istemeyi de ihmal etmiyordu. İşçilerin evlerini dolaşarak dayanışmayı bozmaları için vaadlerde bulunuyordu.

Ama işçiler kararlıydılar. İşveren umduğunu bulamadı. Grevi kararlılıkla sürdüren işçiler taleplerini hükümete iletmek ve demokratik güçlerle olan dayanışmayı artırmak için Ankara'ya kadar yürünmesi önerisini sendikalarına ilettiler. Sendikanın da bu öneriyi benimsemesi üzerine, Ankara'ya kadar yürümeye karar verildi.

YÜRÜYÜŞ BAŞLIYOR

21 Haziran 1979 günü grevci işçiler Mersin'den yola çıktılar. Grevci işçiler, ilk durak yeri olan Silifke'ye girerken engellendiler. Sendika temsilcilerinin yetkililerle yaptığı temaslardan sonra işçiler, ancak bir saatlik yemek molası için Silifke'ye girebildiler. Grevci işçilerin yürüyüşlerinin 5. günü Konya'nın Cihanbeyli ilçesi oldu. Burada, Ülkü-Bir'in teşkilat toplantısını gerekçe gösteren Konya Valisi, "Bir tek slogan duyarsak tararız" dediği bildiriliyordu. Konya iline sokulmaları engellenen işçiler, Konya'ya 13 Km. uzaklıktaki bir bölgede konaklayarak geceyi çevreden gelen işçi ve demokratik örgütlerle geçirdiler. Daha sonra yollarına devam eden işçiler, Gölbaşına geldiklerinde Ankara Sıkıyönetim yetkilileri tarafından Ankara'ya sokulmaları engellendi. Ve işçiler Gölbaşı'nda bekletildiler. Hükümete bir heyet gönderen ve sorunlarını ileten grevci işçiler Gölbaşı'nda 10 gün beklediler. İşçiler Gölbaşında beklerken, komandolar da fabrikayı bekliyorlardı. İşverenin komandoları bu arada fabrikada birbirine girmiş, bir komando öldürülmüştü. İşveren olaya kaza süsü vermeye çalıştıysa da başaramadı. komandonun arkadaşları tarafından öldürüldüğü anlaşıldı.

İşçi temsilcileri Hükümet ve CHP temsilcileriyle uzun görüşmeler yaptılar. Bu görüşmeler sonunda işverenin tüm sahte planları açığa çıkarıldı ve işveren toplu sözleşme görüşmelerine yanaşmak zorunluğunda kaldı.

19 aydan bu yana süren uyuşmazlık çözümlendi. İstanbul'da Petkim- İş Sendikası ile Soda işvereni arasında imzalanan Toplu İş Sözleşmesi gereğince iş akitleri feshedilen 857 işçinin yeniden işe alınması kabul edildi.

Ayrıca işçiler ücretlerine, çalışmadıkları dönem için 100'er, çalışmaya başladıktan sonra da 130'ar lira zam aldılar. Toplu sözleşmenin ikinci yılında ise ücretler 150'şer lira artırılabilecek. Ekonomik kazanımlardan başka, çeşitli sosyal hakların yanı sıra, 1 Mayıs İşçi Bayramı olarak kabullenildi.

Soda işverenin karanlık planları, işçilerin örgütlü, disiplinli, kararlı mücadelelerinin sonucunda sökmedi. "Tararrız" diyen valinin sözleri korkutmadı soda işçilerini, Ankara'ya sokulmayıp 10 gün Gölbaşı'nda bekletmeler yıldırmadı...

Onlar örnek bir mücadele verdiler ve hedeflerine ulaştılar.

Selâm olsun patronları dize getiren soda işçilerine...

Selâm olsun İşçi Sınıfının devrinci birliğine...

Ve selâm olsun savaşırsız sömürsüz bir dünya için mücadele veren milyonlara...

EĞİTİM ÇALIŞMALARINA YENİDEN BAŞLIYORUZ

Eğitimin işçi sınıfı üzerindeki önemini, değerini gerek toplantılarda ve gerekse bülten aracılığıyla söyledik, yazdık. Bu önem ve değer yaşadığımız şu önemli günlerde daha da yoğunlaşıyor. Daha bir gereklilik kazanıyor.

Daha önce bu tür bir girişim yapmış, pazar günleri eğitim çalışmaları düzenlemiştik. Ancak sendikanızın yaklaşan 5. Olağan Genel Kurul'unun yoğun hazırlık çalışmaları nedeniyle, belirli olanaklar ölçüsünde olunabildiğince başarılı olan eğitim çalışmalarına ara vermek zorunda kalmıştık.

Uzunca bir süredir yaptığımızı ve yapacaklarımızı değerlendirdik. Ve olanakları daha da artırarak daha da başarılı olacağımızı savladığımız Eğitim Çalışmalarına, Eylül'ün ikinci haftasından itibaren yeniden başlıyoruz.

Gelişen toplumsal değişime uğrayanlar biziz. Biz gelişıyoruz her geçen gün yeni yeni şeyler öğrenerek. İşte bu gelişimi, değişimi daha da hızlandırmak için gelin birlikte örgütlü öğrenelim. Çünkü olayları temelden kavrayabilmenin, çünkü olaylara ad koyabilmenin, çünkü olayların ayrımına tavanabilmenin temel koşulu örgütlü öğrenimdir.

Eğitim seminerlerine katılmak, herşeyden önce görevimizdir.

Öyleyse, haydi görev başına!...

EKONOMİK BUNALIMIN SORUMLUSU PATRONLAR VE ONLARIN DÜZENİDİR

Türkiye tekelci sermayesinin örgütü, kısa adı TUSİAD olan Türk Sanayicileri ve İşadamları Derneği bu yılın Nisan'ından Haziran'ına dek sürün ve milyonlarca lira harcayarak faşizme davetiye çıkaran ilanlarıyla tüm ilgileri üzerine çekti. Aslında kendi iç çıkmazı olan "ekonomik bunalım"a sözde önerilerle sözde çözümler getirdi. "Ekonomik bunalımın" nedenini politik savurganlıkla açıklayan TUSİAD, normal tarifeyle 2 Milyon 778 Bin lirayı bulan ilanlarında tekelci sermayenin taleplerini sıraladı.

TUSİAD'ın ULUS BEKLİYOR genel başlığı altında yayınlanan ilanda önerilen çözümlere bir göz atalım:

"Çözüm: Ekonomimizi bir yasakçı mevzuat ağı içinde boğan, kişinin teşebbüs şevkini kıran, kişiyi yanlış yönlere sevk eden aşırı müdahaleci ve güven sarsıcı zihniyeti terk etmektedir.

Çözüm: Elimizdeki kaynaklara yenilerini katacak, ulusça daha çok üretmemizi, yatırımların çoğalmasını sağlayacak tek yol olan "kişiyi rekabet içinde teşvik"tedir.

Çözüm: Türk ekonomisinin dışa açılması, serbest rekabete dayalı Batı ekonomisi içinde gelişmesini hızlandıracak kararları alabilmektir."

Ve TUSİAD tüm duyurularının alt köşesinde kendilerine göre "kurtuluş"u şöyle açıklıyor:

BİZ TÜRK ÖZEL SEKTÖRÜNÜN ÜYELERİ OLARAK BEYAN EDERİZ Kİ: ÜLKEMİZİ HÜR-
RİYETÇİ DEMOKRASİ İÇİNDE REFAHA GÖTÜRECEK TEMEL GÜÇ HÜR TEŞEBBÜSTÜR: KİŞİYİ
HER ZAMAN DAHA ÇOK VE DAHA VERİMLİ ÇALIŞMAYA SEVK ETMİŞ OLAN HÜR TEŞEBBÜS-
TÜR. ÇAĞIMIZIN İLERİ TOPLUMLARI REFAHA HÜRİYET İÇİNDE YALNIZ BU YOLLA ERİŞ-
MİŞLERDİR. BİR BAŞKA YOL YOKTUR."

TUSİAD ilanlarının ardından, onun ne amaçla ve neden tam bu ortamda ortaya sürüldüğünü tüm çıplaklığıyla ve gerçek kurtuluşun nasıl olacağını açık-
lar Tekstil İşçileri Sendikası imzalı bir duyuru yayınlandı.

Tekstil İşçileri Sendikasının "Gerçek Kurtuluş Yolu" genel başlığı al-
tında yayınlanan duyurusunabaska şeyler eklemeye gerek görmeden olduğu gibi
aşağıya alıyoruz:

"GERÇEK KURTULUŞ YOLU 'Ulusumuz bunu bekliyor'

ÜLKEMİZ DERİN BİR BUNALIM YAŞIYOR. ÜLKEMİZ BİR "YOK"LAR ÜLKESİ OLDU.
KUYRUKLARIN SAYISI VE BOYU GÜN BE GÜN ARTIYOR. AMA... "YOK"LAR ÜLKESİNDE YOK
OLAN SADECE BİZİZ. KUYRUKLARDA ÖMÜR TÜKETEN SADECE BİZİZ. BİZİM ÜCRETLERİMİZ
%60 ENFLASYONU YAKALAYAMIYOR.

FAŞİST KURŞUNLARINA BOY HEDEFİ OLAN HEP BİZİZ, KATLEDİLENLER BİZİM ÇO-
CUKLARIMIZ. İŞSİZ OLAN, İŞGÜVENLİĞİ OLMAYAN, TEZGAH BAŞINDA CAN VEREN BİZİZ.
YILLARDIR GURBET ELLERDE TER DÖKEN, ÜLKEMİZE DÖVİZ AKITAN BİZİZ. BİZ VERİYO-
RUZ TOPLAM GELİR VERGİSİNİN %90'INI. AYLIĞIMIZIN YARISINI BİZ KİRAYA YATIRI-
YORUZ. GECEKONDUYA MAHKUM BIRAKILAN BİZİZ. 60 YILDIR TOPRAK REFORMUNU BİZ
BEKLİYORUZ. 60 YILDIR TARIMIMIZI BİZ AYAKTA TUTUYORUZ. BİZİM ÜRETTİKLERİMİZ
DÜNYA ÇAPINDA ÜN KAZANIYOR. AMA HALA AÇLIK, İŞSİZLİK, HAYAT PAHALİLİĞİ, Bİ-
ZİM ARKADAŞIMIZ. NEDEN?

NEDEN?

ÜRETEN BİZİZ, AMA YÖNETEN BİZ DEĞİLİZ. ÜLKEMİZDE YAŞANAN EKONOMİK, POLİ-
TİK VE TOPLUMSAL BUNALIMIN ASIL NEDENİ BUDUR. BUGÜNKÜ BUNALIMIN SORUMLULARI,
60 YILDIR TÜRKİYE EKONOMİ POLİTİKASINI ÇİZENLER VE UYGULAYANLARDIR. EMPERYA-
LİZME BAĞIMLI GERİ KAPİTALİST DÜZEN, VE BU DÜZENİN SAHİPLERİ BUGÜNKÜ YAPININ
MİMARIDIRLAR. VE BUNLAR ŞİMDİYE KADAR YIKTIKLARINI GAZETE İLANLARIYLA YENİDEN
KURAMAZLAR.

VE BUNLAR GAZETE İLANLARIYLA HALKIMIZA YAŞATTIKLARI BUNALIMIN SORUMLU-
LUĞUNDAN KURTULAMAZLAR. SÖMÜRÜNÜN, BASKININ VE YOKLUĞUN GERÇEK SORUMLULARI,
BURJUVAZİ VE ONUN İKTİDARLARI, GAZETE İLANLARIYLA BUNALIMIN GERÇEK NEDENLE-
RİNİ GİZLEYEMEZLER.

AMA...

BU DEĞİŞMEZ BİR KADER DEĞİLDİR.

DOĞAL KAYNAKLARI ZENGİN OLAN ÜLKEMİZ, YALNIZCA "EN FAZLA KÂR" ETMEYİ AMAÇLAYAN TEKELLERİN ELİNDEN KURTULACAKTIR.

İŞSİZLİK, HAYAT PAHALILIĞI SON BULACAKTIR. CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANACAKTIR.

ÇOCUKLARIMIZ MUTLU VE ÖZGÜR GÜNLER YAŞAYACAKTIR.

İŞÇİLER, KÖYLÜLER, DAR GELİRLİ MEMURLAR İÇİN, TÜM EMEKÇİLER İÇİN "YOK" LAR BİTECEK "VAR OLANLAR" EŞİTÇE DAĞITILACAKTIR.

KREDİ, DIŞ YARDIM ENDİŞELERİ İLE VATAN TOPRAKLARIMIZ SATILMAYACAK, KİRALANMAYACAKTIR. ÖZGÜR VE MUTLU TÜRKİYE KURULACAKTIR.

BU MÜMKÜNDÜR. BU BİZİM İKTİDARIMIZDA MÜMKÜNDÜR. İŞÇİ SINIFININ VE EMEKÇİ HALKIN İKTİDARINDA MÜMKÜNDÜR.

ÜRETEEN BİZİZ YÖNETEN DE BİZ OLACAĞIZ.

ÜLKEMİZİ, HALKIMIZI DARBOĞAZDAN BÖYLECE ÇIKARACAĞIZ.

"HÜR TEŞEBBÜSÜN ZAYIFLANMASI HÜRRİYETÇİ DEMOKRASİNİN ZAYIFLAMASIDIR" DEMAGOJİLERİYLE FAŞİZME DAVETİYE ÇIKARTANLARIN HEVEŞLERİNİ KURSAKLARINDA BIRAKACAĞIZ.

GERÇEK

KURTULUŞ YOLU

BUDUR

BİZ TEKSTİL İŞÇİLERİ OLARAK, İŞÇİ SINIFIMIZA, KÖYLÜ, DAR GELİRLİ MEMUR, KADIN ERKEK TÜM EMEKÇİ ARKADAŞLARIMIZA, GENÇLERİMİZE DİYORUZ Kİ:

FAŞİZMİ EZMEK İÇİN, ÜLKEMİZİ ÖZGÜR VE MUTLU BİR TÜRKİYE YAPMAK İÇİN BİRLEŞELİM, ÖRGÜTLENELİM. TEK BİR YÜREK, TEK BİR YUMRUK OLALIM.

ÇÜNKÜ,

ÖRGÜTLÜ BİR HALKI HİÇBİR KUVVET YENEMEZ."

XXXXX

"Biz topraktan, ateşten, sudan, denirden doğduk!

Güneşi emziriyor çocuklarımıza karımız,

toprak kokuyor bakır sakallarımız!

Neş'emiz sıcak!

kan kadar sıcak,

delikanlıların rüyalarında yanan

o "an"

kadar sıcak!

Merdivenlerimizin çengelini yıldızlara asarak,

ölülerimizin başlarına basarak

yükseliyoruz

güneşe doğru!

Ölenler

döğüşerek öldüler;

güneşe gömüldüler.

Vaktiniz yok onların matemini tutmaya!

Akın var

güneşe akın

Güneşi zaaaptedeceğiz

güneşin zaptı yakın!.

F A Ş İ Z M :

Günceldi gelişen faşist hareket karşısında suskun kalmak, anti-faşist harekete katılmamak, ilgisiz kalmak tarihsel en büyük gelişki, yanlış, talihsizliktir.

İşte bu yargıyı hayata geçirebilmenin bir halkası diye nitelendirdiğimiz, en yakın zamanda bir "faşizm Özel Sayısı" (Faşizmi tüm çıplaklığıyla anlatır) çıkarmayı görev bildik.

Faşizmin tam ayrıntılarını "Faşizm Özel Sayısı"na bırakarak, bu sayıda onun genel hatlarını anlatır bir yazı yazmayı gerekli bulduk:

Faşizm, gelişen işçi sınıfı hareketine karşı tekелci sermayenin tepkisidir.

Gelişen işçi sınıfı hareketine karşı tekелci sermayenin bir "kurtarıcı formül" olarak ortaya çıktığı faşizm; işçi sınıfı hareketinin siyasal boyutlara ulaşması ve onun kurtuluşunun var olan düzeni yıkıp kendi düzenini kurmak yolunda olduğunu farkedip, bu doğrultuda verdiği mücadeleye karşı, tekелci sermayenin faşist devlet aracılığıyla kurduğu bir baskı rejimidir.

Faşizmde faşist düşünce ve fikir dışında özgürlük yoktur. Sanat, kültür ve hatta din alanında faşist fikirler hakimdir.

Faşizmde işçi sendikaları ve partileri kapatılır. İşçi sınıfının toplu sözleşme ve grev, ve, ekonomik ve politik mücadele hakkı yoktur.

Faşizm desteğini orta sınıflardan (Küçük sanayici, tüccar, esnaf, köylü, serbest meslek sahipleri) alan bir kitle hareketidir. Bu sınıflar gelişen tekeller karşısında, her geçen gün yok edilme tehdidi altındadır. Bu nedenle bu sınıflara dayanan siyasal partiler, tekellere karşı mücadeleye girer. Siyasal bilince erişmemiş milyonlarca işçi bu gibi partilere oy verir, onların arkasından giderler. Böylece doğan faşist partilerin bu özelliği önceleri sermayedarları kuşkulandırır. Ancak bu denli büyük ilgi duyulan bir partiye yavaş yavaş yavaş sermaye, onu paraca destekler ve kendi istemleri doğrultusuna çevirir. Böylece, 'halktan yana, tekелcilere karşı' gibi görünen hareket, 'tekелcilerden yana, halka karşı' olan kesin tavrına alır.

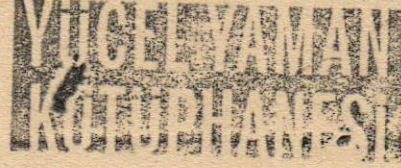
Faşizm, tekелci sermayenin işçi sınıfı ve diğer halk kitlelerinin üzerindeki açık baskıya dayanan kanlı diktatörlüğüdür.

Faşizmde herşey faşist devletin ve bir avuç tekелci sermayedarındır. Sömürü en büyük boyutundadır. Baskı, insan yaşamına bir nebze değer vermeden kurulur. Amaç bu yolla kitleleri sindirebilmek, yıldırabilmek ve sonunda onların o öldürücü gücüne taptırmaktır.

Bu nereye dek varır, sürer; nasıl yıkılır' ın ve yukarıda anlattıklarımızın tüm ayrıntılarına, "Faşizm Özel Sayısı"nda gireceğiz.

DEMİRYOLU CER İŞÇİLERİ SENDİKASI HABER BÜLTENİ

Sayı — 20-21

Tarih Eylül/Ekim 1979

İŞ CİNAYETLERİNE KARŞI MÜCADELE EDELİM

İşçiler,
Arkadaşlar,
İşçi sınıfı ile tüm emekçiler fabrikalarda, şantiyelerde, maden ocaklarında çalışıyor, üretim yapıyor. İnsanların yaşaması için genekli araçları yaratıyorlar.

Ne var ki, çalışmalarının bedeli olarak canlarını feda ediyorlar. Üretim sırasında ölüyor, yaralanıyorlar. Kadınları dul, çocukları öksüz ve yetim kalıyor.

Kapitalist toplum, işçilerin ve emekçilerin yaşamına önem vermiyor. Onun içindir ki her gün 5 işçi ölüyor, yüzlerce işçi yaralanıyor, sakat kalıyor. Milyonlarca işçi ve çocukları, sağlıksız konutlarda yaşıyor, yeterince beslenmeden, dinlenmeden ömür çürütüyorlar.

İşçi sınıfı, kapitalist toplumda üretimin toplumsal niteliği ile üretim araçlarının kapitalist(özel) biçimde mülk edinilmesinin yarattığı korkunç sonuçlarla karşılaşılıyor.

İşçiler ve emekçiler bir yanda her an sermayenin hizmetinde tutulmak amacıyla işsizliğe itiliyor, yoksulluk içinde kıvrandırılıyor. Diğer yanda alabildiğine yoğun bir biçimde sömürülüyor, her gün makinalara verdiği sayısız kurbanlarla telef ediliyor.

Kapitalist toplum işçi sınıfının yoksulluğu ve canı-kanı üzerinde büyüyor. Üretim araçlarına sahip kapitalistler insan yaşamından önce üretimi düşünüyor, patronlar işçilerin canı pahasına da olsa "kâr, daha fazla kâr" istiyor.

İşçi sınıfının biliminin yaratıcısı Marks yıllarca önce şunları yazıyordu: "Benden sonra tufan. Her kapitalistin ve bütün kapitalist ulusların parolasıdır. Demek ki sermaye, toplumun koyduğu zorunluluklar olmaksızın işçinin sağlığına karşı da yaşayacağı ömrün uzunluğuna karşı da vurdumduymazdır. Maddi ve manevi yozlaşmaya, erken ölüme, aşırı çalışma işkencesi konusundaki foryetlere şu karşılığı verir: Bizim kârlarımızı artırdığı için bunlara üzölmek mi gerekir."

Evet, patronlar her yıl binlerce işçinin ölmesine, yaralanmasına ya da sağlıksız ortamda yaşamasına üzölmüyorlar.

Peki, işçi sınıfı da patronlar sınıfı gibi mi düşünmelidir. İşçi sınıfı da mı üzölmemelidir? Elbette ki hayır.

Öyleyse işçi sınıfı sağlıklı bir ortamda yaşamak ve can güvenliği içinde çalışmak için mücadele etmelidir.

Sahibi: Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Adına Genel Başkan Fehmi Eroğlu

Sorumlu Müdürü: Gürbüz Kamber

Yönetim Yeri: E.K.İ. Demiryolu Cer İşçileri Sendikası Merkez Ortaokulu Karşısı No: 16 Kat: 3 ZONGULDAK

Türkiye'de işçi sağlığı ve işgüvenliği sorununun çözülmesi, büyük ölçüde işçilerin örgütlenmesine ve mücadelesine bağlıdır. Gerekli önlemlerin alınması patronların ve devletin yükümlülüğüne girer. Ne var ki bunu uygulatacak olan gene işçi sınıfıdır.

Yoksa, patronlar bugüne değin olduğu gibi, yine önlemleri kendiliğinden alma yolunda bir girişimde bulunmaz, iş cinayetleri, yaralanmalar, çeşitli meslek hastalıkları...sürüp gider.

İşçilerin ölmesini, kırık bir makina gibi bir kenara itilmesini önlemek için, işverenleri güvenlik ve sağlık önlemlerini almaya zorlayalım. Yükümlülüklerini gerçekten yerine getirmelerini zorunlu kılalım. Bu, işçilerin en doğal hakkıdır. İş cinayetlerini açığa çıkartalım ki, önleyici önlemler ivedilikle alınabilsin.

İşçi yaşamının, sağlığının hiçe sayılmasını önleyelim. Çocuklarımızın sağlıklı büyümesini sağlayalım. Genç işçilerin, işverenlerin kârına kurban edilmelerinin önüne geçelim. Yaşamı boyunca sömürünün zincirini ellerinde taşımış yaşlı işçilerin daha fazla sömürü için ağır koşullar altında çalıştırılmalarına artık son verelim.

Örgütlenelim! Sendikalarımıza sahip çıkalım. Sendikaların işçi sağlığı ve iş güvenliği konusuna yeterince eğilmelerini sağlayalım. Yetkili kuruluşları denetleyelim. Mücadele edelim.

Yoksa talan edilen emeğimize kanımız da katılarak yoğrulacak ve ortaya çıkacak ürünün parasını gene egemen sınıflar toplayacaktır.

İşçi sınıfı ve emekçilerin sağlıklı bir ortamda, güvenlik içinde yaşamaları ve çalışmalarını için yapılacak tüm çalışmalara katılalım.

Sendikalara her düzeyde karar verici gözüyle bakılması ve sendikaların uluslararası kuruluşlarda çalışma ve müdahale hakkının yasallaşması için uğraşalım.

Sendikaların ve özellikle işyerlerinde işçi temsilcilerinin işçi sağlığı ve iş güvenliği alanında müdahale ve çalışmayı durdurma hakkının tanınması için mücadele edelim.

İşçiler,

Arkadaşlar,

İşçi sağlığı ve can güvenliği için mücadele etmek boynumuzun borcudur. Öyleyse, Boynumuzun borcunu yerine getirelim. İş cinayetlerine karşı, can güvenliğimiz için, çocuklarımızın yaşamı için direnelim.

İş cinayetlerine karşı mücadele, ekonomik-demokratik haklar mücadelesinin bir parçasıdır.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği sorunu, gerçekte bir siyasal sorundur. Üretim biçiminin ve sömürüye dayalı toplumsal düzenin değişmesi sorunudur. Ve biz yaşamın her alanında olduğu gibi, işçi sağlığı ve iş güvenliği alanında da görevlerimizi yerine getirelim.

İşçi sınıfı doğduğundan beri varolan, ama bir nebze olsun eksilmeyen bu sömürünün çarkı kırılmalıdır artık!..

BAŞKAN
FENİ ERGÜLÜ

‘Türkiye’de 32 Yılda 3 Milyon İş Kazası Meydana Geldi,
21 Bin İşçi Yaşamını Yitirdi’

TÜM ÇALIŞANLARA SAĞLIKLI BİR YAŞAM VE CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANSIN!

Fabrikalarda, maden ocaklarında, şantiyelerde, kısacası tüm iş yerlerinde yüzbinlerce işçi, "kâr, daha çok kâr" ve insan yaşamına değer verilmediği için hergün can güvenliğinden yoksun, ölümle burun bununa yaşıyor.

SSK raporlarına göre 1946 yılından buyana yaklaşık 3 Milyon(2.943.185) "iş kazası" meydana geldi. 21 bin 69 işçi yaşamını yitirirken, 70 bin 481 işçi de sürekli iş göremez duruma gelerek bir kenara itildi. 20 bin 250 işçi de meslek hastalığı denilen illete yakalandı. Yalnız 1978 yılında 193 bin 998 iş kazası sonucu 1.178 işçi öldü.

Ancak, halâ işçilerin can güvenliği için gerekli önlemler alınmıyor, işçilerin sağlıklı bir yaşam sürdürmesi sağlanmıyor. Çalışma sırasında insan yaşamından çok üretime öncelik tanınıyor ve patronların bitip-tükenmek bilmeyen kâr hırsları yüzünden toplumsal bir varlık olarak tüm insani değerleri elinden alanan işçi, giderek makinanın bir uzantısı halihe geliyor.

Üretim araçlarının mülkiyeti bir avuç sömürgecin elinde olduğu için tüm sorunlar gibi işçi sağlığı ve iş güvenliği sorunu da bu azınlığın çıkarlarına göre biçimlendiriliyor. Kısacası azınlığın kârı için, çoğunluğun sağlığı ve can güvenliği feda ediliyor.

Ne var ki, işçi sınıfı ve tüm çalışanlar artık tüm korkulardan uzak, ölmeden, yaralanmadan sağlıklı bir ortam içinde çalışmak istiyor. Milyonlara varan bu insanlıklar, işçi sağlığı ve iş güvenliği sorununa ivedilikle çözüm getirilmesini istiyorlar.

İşçi sağlığı ve iş güvenliği sorunu toplumsal bir sorundur. Ve tüm yanlarıyla ele alınması gerekir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği, işçi ve emekçilerin çalışma ve yaşam koşullarından, tüm temel gereksinimlerinden, kısacası üretim içindeki konumlarından ayrı düşünülemez.

Bugüne değin alinyazısı ya da doğal afet olarak gösterilen iş cinayetlerinin aslında birer toplumsal afet olduğu ve ülkenin sosyo-ekonomik yapısından kaynaklandığı artık kör gözlerin bile görebileceği kadar ortadadır. Sorunun çözümü de az-çok bellidir. Ve şu öneriler ışığında çalışmalara başlanmalıdır:

-Çalışma Bakanlığı'nın bünyesinde oluşturulan ulusal düzeyde işçi sağlığı ve iş güvenliği kurulu, mali ve idari özerkliği olan, işyerini durdurma ve kapatma yaptırım gücüne sahip bir kuruluş olarak yasallaşmalıdır.

-Uluslararası Çalışma Örgütü'nün işçi sağlığına ilişkin öneri, karar ve sözleşmeleri onaylanmalı ve yaşama geçirilmelidir.

-İşyeri hekimlerinin sayısı artırılmalı, varolan işyeri hekimlerinin işverenlere bağımlılığı ortadan kaldırılmalıdır.

-İş yasasının işçi sağlığı ile ilgili maddeler ve bu maddelere ilişkin ceza hükümleri yeniden gözden geçirilmelidir. İş kazalarına ve meslek hastalıklarına yolaçan üretim araçları sahipleri için cezalar getirilmelidir.

-İş Yasası ile ilgili tüzük ve yönetmelikler çalışma ortamının iyileştirilmesi açısından özellikle çalışma haftası, fazla mesai, vardiya çalışmaları, üretim hızı, fiziksel, kimyasal, biyolojik ve psiko-sosyal etkenler açısından yeniden gözden geçirilmelidir.

-İşin organizasyonu, işin içeriği ve iş süresi konularında sendikaların, ilgili meslek kuruluşlarının etkin olması sağlanmalı, bu uygulamalar yasa ve tüzüklere geçirilmelidir.

-Hamile ve yeni doğum yapmış kadın işçiler için özel önlemler getirilmeli, kadın işçilerin fazla çalışmaya zorlanmaları ve gece çalıştırılmaları yasaklanmalıdır. Çocuk ve genç işçiler üzerindeki baskılara son verilmeli, eğitimleri sağlanmalıdır.

-İşçi sağlığı konusunda önce sağlık sorunu , sonra ürün ve makina düşünülmeli, işçinin ve ailesinin yaşamı ana amaç olmalıdır. Çalışmalar, 'neden'leri ortadan kaldırmayı amaçlamalıdır. Önlemler, insan doğasının doğurduğu hatalara değil, nesnel ve teknik nedenlere yönelik olmalıdır. İşçinin en dikkatsiz anında bile kaza yapmasına olanak sağlamayan koşullar yaratılmalıdır. Dikkatsizlik, işçilerde değilsistemde aranmalıdır.

-Önlemler alınırken işçi-tüketici, doğa bütünlüğü unutulmamalı, çevre ile birlikte ele alınmalıdır. Önlemler daha işyeri projeleri döneminde ele alınmalı, işyerinin konumu, üretim süresi, kullanılacak hammadde ve makinelerin seçimi sırasında en uygun koşullar tercih edilmelidir.

-İşçiler mesleki hastalıklara yolaçan zararlı kimyasal maddeler ortamından çekilmeli, kapalı sistem tozlu yerlerde yaş çalışma sistemi uygulanmalıdır. Varolan ve piyasaya sürülen kimyasal maddeler insan sağlığı açısından titizlikle incelenmelidir.

-İşçilere sürekli eğitimle üretim süreci, hammadde ve ortaya çıkan ürünler hakkında gerçek bilgiler verilmeli, işçiler hangi koşullar altında neyle çalıştıklarını bilmelidirler.

-İşyerlerinde iş kazaları ve meslek hastalıkları kayıtları tutulmalı ve bu kayıtlaryaratıcı biçimde değerlendirilmelidir.

-İşçilere yetenek ve ilgilerine göre iş verilmelidir. Çalışma ortamında her türlü ruhsal baskı ve sinirsel gerginliğe yolaçan çalışma biçimlerine son verilmelidir.

-İşçi sağlığı sorunu gerçek anlamda üretimin toplumsal oluşu ile üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki çelişkinin ortadan kalkacağı bir üretim biçiminde çözümlenecektir. Ancak bugün demokratik hak ve özgürlükler mücadelesi içinde işçi sağlığı konusunda daha ileri mevziler kazanmak için yoğun mücadele verilmektedir. Bu mücadeleye başta işçi sendikaları olmak üzere tüm mesleki kuruluşlar, tüm demokratik güçlerin mücadelesi olarak bakmalı, ve ortak mücadele vermelidir.

Kısacası artık:

TÜM ÇALIŞANLARA SAĞLIKLI BİR YAŞAM

VE

CAN GÜVENLİĞİ SAĞLANMALIDIR!.

KÖMÜR MADENİNDE ÖLÜM TÜKENMİYOR

Maden ocakları gerekli güvenlik önlemlerinin alınmaması, insan yaşamı yeri, ne üretime öncelik tanınması ve işçilerin ekonomik-sosyal sorunlarının çözülmemesi yüzünden savaş alanına dönüşerek hergün ölüm saçıyor.

Kömür madenciliğinde 1978 yılında meydana gelen 11 bin 79 iş kazasında 330 işçi öldü, 666 işçi daimi iş göremez hale geldi. 243 işçi de meslek hastalığına yakalandı. "Kömürden gayri madenler"de ise 2507 iş kazası meydana geldi ve 32 işçi yaşamını yitirdi. Madencilik iş kazalarında Türkiye dünya ikincisi ve Avrupa birincisidir. Kömürdeki iş kazalarında ise dünyada birinci sırada yer alıyor.

Maden ocaklarında her yıl ola gelen ve işçilerin canına yönelen bu olaylara geçtiğimiz günlerde yenileri eklendi:

ÇELTEK'TE 16 İŞÇİNİN CESEDİ KÖMÜRLEŞTİ

Amasya'da ki Büyük Çeltek Kömür İşletmesi'nde 30 Ağustos gecesi 16 işçi sel baskın sonucu ocağın karanlığına gömüldü. Bunca zaman geçmesine rağmen işçilerin cesetleri bile kurtarılamadı. Üstelik ocak sahibi işçilerle alay edercesine "onların iman gücü büyük, allah öldürmedi yaşıyorlar"dedi. MHP'li ocak sahibi alay edercesine işçilerin heykellerini diktireceğini açıkladı. Nevar ki, ölen işçilerin yakınları 25 Eylül'de Başbakanlığa ve çeşitli bakanlıklara başvurarak bu sorumsuz işverenin kurtarma çalışmalarını durdurduğunu ve üretimi başlattığını belirttiler. Ayrıca işverenin kurtarma ekiplerini geri çevirdiğini, ölenlerin cesetlerinin bulunmasını istemediğini ve böylece sorumluluğunu gizlemeğe çalıştığını bildirdiler. Üretim sırasında işçilerin yaşamına önem verilmediği için işçiler öldüler. Ölülere bile saygı gösterilmediği için de işçilerin cesetleri yeraltında kömürleşiyor şimdi...

SOMA'DA 6 KÖMÜR İŞÇİSİ YAŞAMINI YİTİRDİ

Soma'da Ege Lingitleri İşletmesi'ne ait 611 numaralı ocağa temiz hava veren jeneratörün 8 dakika durması sonucu, 14 Eylül günü 6 işçi zehirlenerek öldü, 10 işçi yaralandı. 2 işçi de komaya girdi. Ölen işçilerden Hasan Akın'ın kızı Meliha Akın'da babasının ölümüne dayanamadığı için intihar etmek istedi.

İşçilerin ölümü üzerine DİSK'e bağlı Dev-Maden-Sen Sendikası Genel Sekreteri Hacı Karabulak bir açıklama yaparak, "Ülkede üretilen her ton kömürde bir gram işçi kanı bulunduğunu" söyledi. "İş Kazası" olarak geçiştirilmeye çalışılan her cinayetten sonra maden işçilerinin üç günlük iş bırakmalarını isteyen Dev Maden-Sen Genel Sekreteri, "Bu iş Cinayetlerinin sorumluları kimlerdir? İş cinayetlerinin sorumluları daha fazla kâr elde etmek isteyen maden patronları ve işletme yetkilileridir. Maden patronları kendi yapmış oldukları işçi sağlığı ve iş güvenliği tüzüğünün en ufak bir maddesini bile hayata geçirmemekte-dirler. İşçilerin hayatını tehlikeye sokmaktadırlar." dedi.

Soma'daki işçiler olayı bir cinayet olarak niteleyerek işcinayetlerine artıktan son verilmesini istediler.

VE ZONGULDAK KÖMÜR HAVZASI DA ÖLÜM SAÇIYOR

Her yıl ortalama 70-80 işçinin öldüğü Zonguldak Kömür Havzası da savaş alanı özelliğini koruyor. Türkiye'de ölümlü iş kazaları bakımından ilk sırayı tutan kömür havzasında 12 Ağustos'ta 6 işçinin grizu sonucu ölmesinin yanı sıra, Ocak '79'dan Eylül '79'a kadar geçen sürede 5 bin iş kazası meydana geldi. 37 işçi yaşamını yitirirken 5 bin işçi de yaralandı. Kömür havzasında '46 ile '78 yılları arasında 3 bin işçi öldü.

Kömür madenindeki iş kazalarının nedenleri hakkında Zonguldak Maden İşçileri Sendikası Genel Başkanvekili Sadullah Emre, iş güvenliği olmadığı sürece iş kazalarının önünün alınmayacağını belirterek şunları söyledi:

"İş kazalarının nedenlerinden biri, havzada teknik eleman noksanlığıdır. Örneğin, Maden Emniyet Nizamnamesinin öngördüğü her 300 işçi çalışan yere bir mühendis verilmesi gerekirken, halen kömür havzasında üretim, nakliye, hazırlık ve emniyet işlerinde çalışanlar dahil sadece 162 Maden Mühendisi bulunmaktadır. İkinci neden, Nezaret kademesindeki görevler için işçi sağlığı ve ihtisasını yaptıracak bir öğrenim kurumu mevcut değildir. Üçüncü neden proje, yatırım, hazırlık ve üretim faaliyetleri dengeli bir şekilde değil, geliş güzel yapılmaktadır. Son neden de kademeler arasında iş münasebetleri tahakkuk ettirilmemiş, verilen emirler inandırıcılığını yitirmiştir."

Ereğli Kömürleri İşletmesi Müessese Müdürü Tamer Hızal da şöyle dedi:

"Üretim bölgelerimizde meydana gelen ve birçok işçimizin hayatı, birçoğunun da yaralanmasıyla sonuçlanan kazalarda elbette güvenlik önlemlerinin alınmaması nedeni yatmaktadır. Ancak bu önlemlerin sadece işveren tarafından alınmasını istemek insafsızlıktır. Çalışanlar ve nezaretçiler de iş güvenliğine işveren kadar hassasiyet göstermek zorundadır. Teknik eleman noksanlığımız bir gerçektir. Bugünkü hayat koşulları karşısında teknik elemanlar verdiğimiz parayla çalışacakları işi cazip bulamamaktadır."

Maden Ocaklarında ve kömür havzamızda olagelen iş kazaları konusunda kısaca şunları söylemeliyiz:

- Maden ocaklarında iş kazalarını önleyici önlemler alınmıyor.
- Kömür üretiminde makinalaşma yetersizdir.
- Üretim zorlaması var. Maliyet düşürülürken üretim artırılmaya çalışılıyor.
- İşçilerin dinlenme, beslenme ve sağlık sorunlarına gereken önem verilmiyor.
- Tüm bu olumsuz yaşam ve çalışma koşullarına rağmen yıllardan beri işçi sağlığı ve iş güvenliği sorununa çözüm getirilmiyor.

Oysa, iş kazaları önlenabilir. Bunun için özellikle işçilerin yaşam ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi ve üretimden önce insanların yaşamına değer verilmesi gerekir.

İşçiler olarak, en başta Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile Çalışma Bakanlığı olmak üzere hükümet, işveren ve teknik elemanlar ile sendikaların sorunlara eğilmesini, ortak çalışmalara başlamasını ve can güvenliğini sağlayıcı önlemlerin ivedilikle alınmasını istiyoruz.

ÇALIŞMA MECLİSİ KISA SÜREDE TOPLANMALIDIR

İşçi sınıfı ve emekçiler olarak zor günler yaşıyoruz. Türkiye ekonomisi ağır bir bunalımdadır. Bu bunalımın yükü işçi sınıfına yüklenmek isteniyor. Çalışma yaşamındaki sorunlar ağırlaştı. İşçi sınıfı üzerindeki baskılar yoğunlaştı. İşçi sınıfının sorunlarını aydınlığa çıkarmak ve görüşmek gereklidir. Bunun için işçi-sendika, işveren ve hükümet temsilcileri ile bilim adamlarının katılacağı Çalışma Meclisi kısa sürede toplanmalıdır.

Çalışma Meclisi 1946 yılında kabul edilen kuruluş yasasındaki esaslara göre toplanarak çalışmalarını sürdürür. Çalışma Meclisi'nin önemli sorunlarda sıklıkla toplanması gerektiği ilke olarak benimsenmesine karşın, 1946 yılından buyana ancak 6 kez toplanabildi.

Çalışma Meclisi son kez 1977 yılında toplandı, ancak fiyaskoyla sonuçlandı. Ondan sonra oyalamalar süregeldi. Çalışma Bakanı Bahir Ersoy, Eylül ayı içinde yaptığı bir açıklamada, Çalışma Meclisi'ni toplamaya yönelik hazırlıkların sürdüğünü belirterek, işçi kesimi adına iki büyük konfederasyon olan Türk-İş ve DİSK'in toplantıya çağırılmasının düşünüldüğünü söyledi. Bakan Ersoy özetle şöyle dedi:

"1475 sayılı iş yasası, tarım ve orman iş yasası ile 275 sayılı yasalarla ilgili taslaklar ve henüz oluşma aşamasındaki işsizlik sigortası yasa tasarısı Çalışma Meclisi'nde görüşülüp kesin biçimine kavuşturulmalıdır. Böylece önemli tasarıların işçi ve işveren kuruluşlarınca değerlendirilmesi bizim demokrasi anlayışımızın gereğidir. Bu nedenle iki büyük işçi kuruluşunun her türlü kaygudan uzak olarak bir araya gelmeleri önem taşımaktadır."

Bakan olmadan önce ve sendikacılığı döneminde her işçi olayından sonra Çalışma Meclisi'nin toplanmasını isteyen Çalışma Bakanı Bahir Ersoy'un üzerindeki ölü top-rağını kıpırdattığı bir sırada, Türk-İş'in, DİSK'in de katılması halinde toplantıyı boykot edeceği belirtildi.

Türk-İş İcra Kurulunun açıklamalarına karşın işçiler ve sendikalar, Çalışma Meclisine DİSK'in mutlaka katılması gerektiğini belirterek, Türkiye İşçi Sınıfı sendikal hareketinin Türk-İş'in tekelinde olmadığını söylediler. Türk-İş'e bağlı bazı sendikalar da Konfederasyon icra kurulunu eleştirerek Çalışma Meclisi'nde tüm çalışanların temsil edilmesi gerektiğini savundular.

Bugün çalışma yaşamının gündeminde Çalışma Meclisi'nin toplanmasını zorunlu kılan sayısız sorun bulunmaktadır. Ülkemizde en başta tüm çalışanların can güvenliğini ilgilendiren işçi sağlığı ve iş güvenliği sorunu, çalışma yaşamı ile ilgili çeşitli yasa değişikliği, işsizlik sigortası, sendika seçme özgürlüğü(referandum) toplu işten çıkarmalar gibi birçok sorun ivedi çözümler beklemektedir.

Öyleyse, Çalışma Meclisi kısa sürede toplanmalı, DİSK, Türk-İş, işveren ve hükümet temsilcileri ile bilim adamları işçi sınıfının sorunlarını görüşmelidir.

Sendikalar, işverenler, hükümet ve bilim adamları çalışanlara karşı olan sorumluluklarını ve görevlerini yerine getirmelidir.

Tüm değerlerin yaratıcısı ve toplumun kurtarıcısı işçi sınıfının sorunlarına artık kulak verilmelidir.

KAMU ÇALIŞANLARI İLE TEKNİK ELEMANLAR GREVLİ-SÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI İSTİYOR

Ülkemizdeki mimar ve mühendisler, teknik elemanlar, eğitim emekçileri ve tüm kamu çalışanları grevli-sözleşmeli sendikalaşma hakkının tanınmasını istiyor.

Dünya'da özellikle kamu çalışanlarına sendika hakkı tanımayan birkaç ülkeden biri de Türkiye'dir. Ülkemizde yıllardan beri kamu çalışanlarının sendikal haklarına yasaklamalar konuluyor. Ayrıca, çalışanların sendikal hareketini önlemek için kasıtlı olarak işçi-memur ayırımı biçiminde bir sorun yaratılıyor. Bunların yanısıra, son günlerde kamu kuruluşlarında çalışan işçiler bile memur yapılmak isteniyor. Kamu çalışanları ile teknik elemanların sendikal haklarına konan yasaklamalar ve baskıların yanısıra, birçok işkolunda da grev yasağı bulunuyor. Anayasa'ya göre tüm işçilere grev hakkı tanınmasına rağmen, enerji, eğitim ve sağlık işkollarında grev yasağı bulunuyor.

Kısacası ülkemizde tüm çalışanların ekonomik-demokratik ve siyasal hakları çeşitli gerekçelerle yasaklanıyor, kısıtlanıyor.

Türkiye Mimar ve Mühendis Odaları Birliği (TMMOB)'nin çağrısı üzerine çeşitli kamu kuruluşlarında çalışan mimar ve mühendisler grevli-sözleşmeli sendikalaşma haklarını almak için ve yan ödemelerle ilgili kararnameyi protesto etmek amacıyla 19 Eylül günü "Bir günlük iş bırakma" eylemi düzenliyerek o gün çalışmadılar. Bu haklı eyleme Zonguldak havzasındaki teknik elemanlar da katıldı. Ereğli Kömürleri İşletmesi Müessese Müdürü Tamer Hızal ve teknik yardımcıları ile havzadaki tüm mühendisler o gün iş bıraktı.

Mimar ve mühendislerin demokratik hakları için yaptıkları eylem başta DİSK ve TÖB-DER olmak üzere çeşitli sendika ve demokratik kuruluşlarca desteklendi.

Bu arada, CHP programında kamu çalışanlarına grevli-sözleşmeli sendika hakkı vadedilmesine rağmen, CHP Genel Başkanı ve Başbakan Bülent Ecevit, mühendis ve mimarların eylemini yasalara aykırı olmakla suçladı. Ankara Cumhuriyet Savcılığı da "Suç işlemeye tahrik ve teşvik" gerekçesiyle TMMOB'nin yöneticileri hakkında soruşturma açtı.

Tüm çalışanlara grevli-sözleşmeli sendikalaşma hakkının kabul edilmesi çağımızın bir gereğidir. Bu, demokratik hakların yanısıra, çalışanların ekonomik sorunlarının göreceli olarak çözülmesini getirir. En önemlisi, Ülkemizdeki demokratikleşme sürecinde ileri bir adım olacaktır.

Yüzbinlerce çalışanın sendikalaşma hakkından yoksun bulunması, her dönem sözü edilen insan haklarına, batı demokrasilerine ve çağın gereklerine uymaz. Tüm çalışanların sendikalaşma hakkı uluslararası arenada sayısız belgelerle kabul edilmiş ve onanmıştır. Birleşmiş Milletlerin kabul ve ilan ettiği İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, Uluslararası Çalışma Örgütü'nün 87 sayılı Uluslararası Çalışma Sözleşmesi, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi... kamu çalışanlarına sendika hakkı tanınması zorunluluğunu getirir.

Bu konuda daha fazla söze gerek yok. Sendika hakkını kabul etmek bir tarihsel zorunluluktur ve demokrasinin gereğidir. Öyleyse sendika hakkı için hükümet ve yetkili kuruluşlar ivedilikle çalışmalara başlamalıdır. İşçiler ile sendikalar ve tüm çalışanlar, en doğal hakları için artık mücadeleyi hızlandırmalıdır: "Hak verilmez, alınır."

EKİ RADYOSU KİME HİZMET EDİYOR

Radio bir kitle iletişim aracıdır. 20.Yüzyılın şu son çeyreğinde artık biliyoruz ki, kitle iletişim araçlarında sosyal, siyasal, ekonomik kültürel, eğitsel sorumluluk önplandadır. Yayıncılar için bu sorumluluk yerine getirilirken olaylar-olgular gerçek maddi temeline oturtulmalı, bu temel öğeden işlev kazandırılmalıdır.

Zonguldak'ta yıllardan beri sözde "işçi için yayın" yapan ve 55 bin maden işçisine sözde kültür veren, müzik dinleten, onların sosyal, politik, ekonomik sorunlarına sözde çözüm getiren bir yayın politikası uygulayan bir EKİ radyosu var. Biz ilkin bu radyonun ve genelde müzik yayınına değineceğiz.

Müzik kültürel bir olgudur ve insan için gereklidir. Ne var ki bu saygıdeğer radyocularımız sanki işçilerin tek gereksinimi müzikmiş gibi, yayın saatlerinin hemen tümünü müzikle doldururlar. Hem de sanki işçilerin müzik beğenilerinin tahlilini yapıp bu tahlilde işçilerin hafif batı müziği, türkçe sözlü hafif müzik, pop müzik sevdiğini saptamışlar gibi, bu tür müzikle dolu bir yayın yaparlar. Müzik olgusuna değil bizim, hiçkimsenin bir diyeceği olamaz. (Örgeğin, Bethoven'in özgürlük sonatlarına, Rodrigo'nun gitar konçertolarına, Teodorakis'in eserlerine ve bir çok çağdaş sanatçının yapıtlarına hallet getirmek kimsenin haddine düşmez.) Ne var ki, radyolarımızda müzik diye bağıştılan cızırtılara elbet sözümüz vardır. Yukarıda adlarını saydığımız müzik türleri, -esgiler sözü, içeriği- mesajıyla burjuva ve küçükburjuva sınıf duygusuna sesleniyor, onların konumunun dünya görüşünü taşıyor. Burjuva ve küçükburjuvazinin hayvani istemlerini, -aşağılık biçimde seks iniltilerini, meyhane oflamalarını- kadının metalaştırılması, horlanması mantığını, bencilliğini, sevgisizliğini yansıtıyor. Özünde müzik olgusu da diğer kültürel olgular gibi, seslendiği sosyal sınıfın çıkarlarından kaynaklanır. Ve sınıflı toplumlarda müzik bir kâr amacı olarak kullanılır. Durum böyleyken radyodan sabah-akşam meyhaneli-göbekli müzik yayını yapmak neyi amaçlıyor acaba?

Bunun en önemli amacı, düzene uygun kafalar yetişmesine katkıda bulunmaktır.

Bu iş genelde böyle... EKİ Radyosu özelinde ayrıca, bir işçi radyosu olması nedeniyle eğitim yayınlarına ayrılması gereken zamanı çalmanın da en güzel örneği verilir. İşçiler aynı çıkar ilişkilerine sahiptir, bir sınıfsal dayanışma içinde olmak zorundadırlar. Yani bir Soma linyitlerinde çalışan işçilerin dertleri, EKİ maden işçilerinin dertleriyle aynıdır. Oradakilerin başına gelenler, buradakilerin başına gelebilecek olaylardır. Yani oradaki ölü, buradakinin de ölüsüdür. Oysa EKİ Radyosu, EKİ'de oluşan ve (onların iş kazası, bizim iş cinayeti dediğimiz olaylarda) ölenlerin 'aziz ruhu'na saygıyla o günkü yayını keser. Oysa geçenlerde, Soma Linyit kömür ocağında 6 işçinin zehirlenme yoluyla öldüğü olay günü EKİ Radyosu, bırakın ölenlerin 'aziz ruhu' için yayın kesmeyi, yayına türkçe sözlü hafif müzik koyarak, sanat gücü(!) büyük bir sanatçı(!) kızımızı bangır bangır bağirttiler:

"Oooohh...Oooh!" Ne güzel değil mi dayanışma(?) Bir tarafta altı işçi iş cinayetine kurban gidiyor...diğer tarafta, bir işçi radyosunda bir sanatçı kızımız sanatını(!) icra ediyor:

"Oooohh...Oooh!"

Soruyoruz şimdi: EKİ Radyosu kime hizmet ediyor, kime sesleniyor, kimin dertlerine uzanıyor ve "kimin sırtını sıvazlıyor"?..

DEMİRYOLUNU ÇIKMAZA SOKANLAR GEVEZELİK ETMESİNLER

Demiryolu servisindeki sorunları yıllardır söylüyoruz. Sayısız kere yazdık. Makina yetersizliğinden tutun da tuvalote kadar, birçok sorunu dile getirdik. Ama ilgililer sürekli sustular, bir varlık göstermediler. Ancak, bizim sürekli dayatmalarımızla demiryolu servisinde bazı kazanımlar elde edilebildi. Son günlerde ise bazı kişiler nedense bu servisin savunucusu olup ortaya çıktılar. Herifçioğulları geçtiğimiz günlerde bir yerel gazeteye verdikleri haberde Demiryolunda huzursuzluk olduğunu söyliyerek bakın ne inciler döktürmüşler akkılarınca:

"Bu güne değin EKİ Ulaştırma Müdürlüğüne bağlı Demiryolu Servisinin yakın zamana kadar çok aktif ve düzenli bir çalışma temposu içinde olduğu söyleniyor ve EKİ yönetimi de bundan gurur duyuyordu. Ancak son aylarda bu demiryolu servisindeki çalışma akışının çeşitli yönetim ve denetim bozukluklarından dengesiz bir yapıya sahip olduğu görülmektedir. ...Bu arada serviste kalifiye elemanlarında küstürüldüğünü, daha önceleri demiryolunda oluşan bir arızanın kısa sürede giderildiğini, şimdi ise arızaların teknik bilgi yetersizliği nedeniyle tamirinin yapılamadığını anlatmaktadırlar."

Evet, yazı böyle sürüp gitmektedir. Öncelikle şunu belirtelim, bu yazı bir kişinin desteğiyle ve kendisine dalkavukluk eden bir iki kendisi gibi işçinin müracaatı ile yazılmıştır.

Ne varki son zamanlarda ortalıkta dolayan bu söylentiler üzerine, belirli veya kişilere hizmet etmekten öteye başka birşey değildir. Demiryolu servisinin sorunlarını biz yazıp dile getirdiğimiz zamanlar bu kişiler kafalarına kuma gömüyorlardı. Eğer bugün demiryolunda personel yetersizliği varsa, makina yetersizliği varsa, az işçiyle çok iş uygulanıyorsa bunun sorumlusu tamamen geçmiş yöneticiler ve onların yönetimidir. Şimdi ise yanlarına kendileri gibi birkaç işçiye de alarak demiryolu servisinin savunucusu kesildiler. Böylece işçiler arasında huzursuzluk yaratmak ve kendi kişisel emellerine işçileri de alıttirmek istiyorlar.

Ama şunu unutmasınlar, işçiler hiç bir zaman kimseye alıttol olmayacaktır. İşçiler bu gibi oyunların üstesinden her zaman gelmesini bilmişlerdir. Biz, Demiryolu Cer İşçileri Sendikası olarak bu oyunlara hiç bir zaman fırsat vermedik. ve yinede vermiyəcəğiz.

Bugün demiryolunda makina yetersizliği vardır, Personel yetersizliği vardır, işçi sağlığı ve güvenliğine önem verilmiyor. İşçilere yeterince dinlenme olanğı tanınmıyor. Tüm bunlar ^{bugün} meydana gelmedi. Bu günkü durum yıllardır sorumluların sorumsuzluklarından ileri geldi. Biz şimdiki yöneticilere sesleniyoruz: Demiryoluna gereken ilgi gösterilmeli, eksiklikler giderilmelidir.

Bulanık suda balık avlamak isteyenlere fırsat tanınmamalıdır. Sorumsuz ve asalak kişilerin haksız suçlamalarına iş yapılarak cevap verilmelidir. Boş gevezeliklerin yerine işçilerin haklı istemlerine kulak verilmelidir.

MEVSİMLİK EMEÇİLER

1- kör boğazımız
ekmek parçasına
aç gezenleriz
kuşun kurdun varlar
baş sokacak yuvası
bir biz varız yuvasız
ülke ülke yöre yöre gezeriz
bir ömür tüketiriz
verem illati ya da inme
alır götürür ölüne
geride kalanlar omuzlarımız
kocaman yükü
giden kurtulur
gitmemek kurtulmadan

2- (.....)
biz işçiyiz arkadaş
bir gün aç bir gün tokuz
çokuz ya tokuz
varolacağız bir gün mutlaka

3- yasak kentin rengini bozmak
sokaklarda toplu durmak
sendika kurmak
işçi tulumlarımızla
direnmenin sonu tutukluluk
nedeni ne suçumuzun

4- bir suçumuz var daha bir ağır
kentleri yaratıp onlara vermek
yırtık giysilerimizle rengini bozmak
sözüm ona güzel kentlerin görünümünü
neymiş demokrasiyi utandırmak

İbrahim ÖZDEMİR

ANADOLU

(.....)

Binlerce yıl sağılmaşın,
Korkunç atlarıyla parçalanışlar
Huzla, seher-sabah uykularını,
Hükümlerler, saldırganlar, haydutlar,
Harap salınışlar üstüne.
Ne İskender takmışım,
Ne Sultan Murat.

(.....)

Öyle yıkan kendini,
Öyle mahzun, öyle garip...
Nerede olursan ol,
İçerde, dışarda, derste, sırada,
Yürü üstüne-üstüne,
Tükür yüzüne celladın,
Fırsatçının, işbirlikçi hayının...

Dayan kitap ile,
Dayan iş ile.
Tırnak ile, diş ile,
Umut ile, sevdâ ile, düş ile.
Dayan rüşva etme beni.

Gör, nasıl yeniden yaratılırım,
Namuslu, genç ellerinle.
Kızların,
Oğulların var gelecekte,
Her biri vazgeçilmez cihan parçası.
Kaç bin yıllık hasretinin koncası,
Gözlerinden,
Gözlerinden operim.
Bir umudum sende,
Anlıyor musun?

Ahmed ARİF